

Dziennik Urzędowy L 379

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

28 grudnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1997/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* 5
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1999/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych siodełek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2000/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1870/2005 ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 37
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2001/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 2295/2003 wprowadzające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej 39
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2002/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników 47
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2003/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rybołówstwa i akwakultury 49

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 26 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2004/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2273/93 określające centra skupu interwencyjnego zbóż oraz dostosowujące wspomniane rozporządzenie ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii	54
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2005/2006 z dnia 22 grudnia 2006 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestru (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu	65
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2006/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2006 w celu objęcia rocznym kontyngentem taryfowym produktów cukrowniczych pochodzących z Chorwacji	95
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2007/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie przywozu i tranzytu niektórych produktów pośrednich otrzymanych z surowca kategorii 3 do wykorzystania w celach technicznych w wyrobach medycznych, diagnostyce in vitro i odczynnikach laboratoryjnych oraz zmieniające wymienione rozporządzenie ⁽¹⁾	98
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2008/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w 2007 r. kontyngentów taryfowych na produkty z młodej wołowiny pochodzącej z Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Serbii, Czarnogóry i Kosowa	105
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2009/2006 z dnia 27 grudnia 2006 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych	117
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2010/2006 z dnia 27 grudnia 2006 r. określające ilości dostępne w pierwszym półroczu 2007 r. odnośnie do niektórych produktów w sektorze mleka i przetworów mlecznych w ramach kontyngentów otwartych przez Wspólnotę wyłącznie na podstawie pozwolenia	121

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2006/1008/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2006 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu	123

Komisja

2006/1009/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2006 r. dotycząca niewłączenia dimetenamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6895) ⁽¹⁾	125

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 grudnia 2006 r. dotycząca niewłączania fosalonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję** (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6897) ⁽¹⁾ 127
-

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

- ★ **Wspólne Stanowisko Rady 2006/1011/WPZiB z dnia 21 grudnia 2006 r. wykonujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu** 129

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1997/2006

z dnia 19 grudnia 2006 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2092/91 w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest kontynuowanie realizacji Europejskiego planu działania na rzecz żywności ekologicznej i rolnictwa ekologicznego w oparciu o konkretne środki, mając na uwadze zapewnienie uproszczenia i ogólnej spójności.
- (2) Dozwolone powinno być wprowadzanie na rynek wspólnotowy produktów ekologicznych przywożonych do Wspólnoty po opatrzeniu ich etykietą – jako produktów rolnictwa ekologicznego – jeżeli zostały one wyprodukowane zgodnie z zasadami produkcji oraz z zastrzeżeniem mechanizmów kontroli, które są zgodne lub równoważne z prawodawstwem wspólnotowym.
- (3) Państwa trzecie, których normy produkcji i mechanizmy kontroli są równoważne z normami i mechanizmami stosowanymi we Wspólnocie powinny zostać uznane, oraz powinien zostać opublikowany ich wykaz. Powinny zostać również uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli właściwe do przeprowadzania kontroli w państwach, które nie są ujęte w wykazie uznawanych państw trzecich, oraz powinien zostać sporządzony ich wykaz. Podmioty gospodarcze z państw trzecich produkujące z bezpośrednim zachowaniem przepisów wspólnotowych, powinny mieć możliwość poddania swojej działalności kontroli jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych przez Komisję jako właściwe do tego celu.

- (4) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽²⁾, państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2006 r. pod pewnymi warunkami wydawać importerom zezwolenia na wprowadzenie na rynek wspólnotowy konkretnych produktów. Aby umożliwić zastąpienie tego systemu przywozu nowym systemem, powinno zostać ono zmienione.

- (5) Aby zapobiec zakłóceniom handlu międzynarodowego, konieczne jest przedłużenie możliwości wydawania przez państwa członkowskie importerom zezwoleń na wprowadzanie na rynek wspólnotowy produktów w drodze indywidualnych decyzji, do czasu wprowadzenia środków niezbędnych do funkcjonowania nowego systemu, w szczególności środków dotyczących uznawania jednostek kontrolujących i organów kontroli uprawnionych do przeprowadzania kontroli w tych państwach trzecich.

- (6) Rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 powinno w związku z tym zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2092/91 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 10 ust. 1 lit. b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) podlegają systemowi kontroli, o którym mowa w art. 9, lub zostały przywiezione zgodnie z art. 11;

jednakże w przypadku produktów przywiezionych zgodnie z art. 11 ust. 6 wdrożenie systemu kontroli musi być zgodne wymogami równoważnymi wymogom przewidzianym w art. 9, a w szczególności w jego ust. 4.”;

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 28 września 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 780/2006 (Dz.U. L 137 z 25.5.2006, str. 9).

2) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Produkt przywieziony z państwa trzeciego może być wprowadzony na rynek wspólnotowy i opatrzony etykietą z oznaczeniem odnoszącym się do metod produkcji ekologicznej, pod warunkiem że:

- a) produkt ten jest zgodny z przepisami art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia;
- b) wszystkie podmioty gospodarcze, w tym eksporterzy, poddały swoją działalność kontroli jednostki kontrolującej lub organu kontroli uznanym zgodnie z ust. 2; oraz
- c) dane podmioty gospodarcze są w stanie w każdym momencie dostarczyć importerom lub organom krajowym dokumentację umożliwiającą ustalenie podmiotu gospodarczego, który dokonał ostatniej operacji, oraz rodzaju lub zakresu produktów pod jego kontrolą, a także umożliwiającą sprawdzenie przestrzegania przez ten podmiot gospodarczy przepisów lit. a) i b) oraz sprawdzenie okresu ważności.

2. Komisja uznaje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa w ust. 1 lit. b), w tym jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa w art. 9, za uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania dokumentacji, o której mowa w ust. 1 lit. c), w państwach trzecich oraz sporządza wykaz tych jednostek kontrolujących i organów kontroli.

Jednostki kontrolujące spełniają wymogi określone w odpowiedniej europejskiej normie EN 45011 lub w najnowszej wersji przewodnika ISO 65 pt. „Ogólne wymogi dla jednostek prowadzących systemy certyfikacji produktów” opublikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C. Jednostki kontrolujące są poddawane regularnym ocenom na miejscu, monitorowaniu i wieloletnim ponownym ocenom ich działalności przez podmiot akredytujący.

Oceniając wnioski w sprawie uznania, Komisja zwraca się do jednostki kontrolującej lub organu kontroli o przedstawienie wszelkich niezbędnych informacji. Komisja może także powierzyć ekspertom zadanie przeprowadzenia na miejscu analizy zasad produkcji i czynności kontrolnych przeprowadzanych w państwie trzecim przez daną jednostkę kontrolującą lub dany organ kontroli.

Uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli przedstawiają sprawozdania oceniające – wydane przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ – w sprawie regularnych ocen na miejscu, monitorowania i wieloletnich ponownych ocen ich działalności.

Na podstawie tych sprawozdań oceniających Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych jednostek kontrolujących i organów kontroli przez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter sprawowanego nadzoru jest określany na podstawie oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Produkt przywieziony z państwa trzeciego może być również wprowadzony na rynek wspólnotowy i opatrzony etykietą z oznaczeniem odnoszącym się do metod produkcji ekologicznej, pod warunkiem że:

- a) produkt został wyprodukowany zgodnie z normami dotyczącymi produkcji, które są równoważne normom określonym w art. 5 i 6 dla produkcji ekologicznej we Wspólnocie;
- b) podmioty gospodarcze zostały poddane środkom kontroli równoważnym wobec środków, o których mowa w art. 8 i 9 i środki te były stale i skutecznie stosowane;
- c) na wszystkich etapach produkcji, przygotowania i dystrybucji w państwie trzecim podmioty gospodarcze poddały swoją działalność kontroli w ramach systemu kontroli uznanego zgodnie z ust. 4 lub kontroli ze strony jednostki kontrolującej lub organu kontroli uznanych zgodnie z ust. 5; oraz
- d) produkt posiada świadectwo kontroli potwierdzające, że spełnia on warunki określone w niniejszym ustępie, wydane przez właściwe organy lub jednostki kontrolujące lub organy kontroli państwa trzeciego uznane zgodnie z ust. 4 lub przez jednostkę kontrolną lub organ kontrolny uznany zgodnie z ust. 5.

Oryginał świadectwa, o którym mowa w niniejszym akapicie, musi towarzyszyć towarom podczas ich transportu do obiektów pierwszego odbiorcy. Później importer musi przechowywać świadectwo do dyspozycji jednostki kontrolującej lub, w stosownych przypadkach, organu kontroli, przez co najmniej dwa lata.

4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, Komisja może uznać państwa trzecie, których system produkcji jest zgodny z normami równoważnymi normom określonym w art. 5 i 6 i których mechanizmy kontroli zapewniają skuteczność równoważną mechanizmom określonym w art. 8 i 9, oraz może sporządzić wykaz tych państw. Ocena równoważności powinna uwzględniać wytyczne CAC/GL 32 Kodeksu żywnościowego (*Codex Alimentarius*).

Oceniając wnioski w sprawie uznania, Komisja zwraca się do państwa trzeciego o dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji. Komisja może powierzyć ekspertom zadanie sprawdzenia na miejscu zasad produkcji i mechanizmów kontroli danego państwa trzeciego.

Do dnia 31 marca każdego roku uznane w ten sposób państwa trzecie wysyłają Komisji zwięzłe sprawozdanie roczne dotyczące wprowadzenia w życie i egzekwowania przepisów dotyczących ich mechanizmów kontroli.

Na podstawie informacji zawartych w tych sprawozdaniach rocznych Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych państw trzecich poprzez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter nadzoru jest określany na podstawie oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

5. W odniesieniu do produktów, które nie zostały przywiezione na mocy ust. 1 ani nie zostały przywiezione z państwa trzeciego uznanego na mocy ust. 4, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, uznać jednostki kontrolujące i organy kontroli, w tym jednostki kontrolujące i organy kontroli, o których mowa w art. 9, za uprawnione do przeprowadzania kontroli i wydawania świadectw w państwach trzecich do celów ust. 3 oraz może sporządzić wykaz tych jednostek kontrolujących i organów kontroli. Ocena równoważności powinna uwzględniać wytyczne CAC/GL 32 Kodeksu żywnościowego (*Codex Alimentarius*).

Komisja rozpatruje wszelkie wnioski w sprawie uznania przedłożone przez jednostkę kontrolującą lub organ kontroli w państwie trzecim.

Oceniając wnioski w sprawie uznania, Komisja zwraca się do jednostki kontrolującej lub organu kontroli o przedstawienie wszelkich niezbędnych informacji. Jednostka kontrolująca lub organ kontroli są poddawane regularnym ocenom na miejscu, monitorowaniu i wieloletnim ponownym ocenom ich działalności przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ. Komisja może powierzyć ekspertom zadanie przeprowadzenia na miejscu analizy zasad produkcji i czynności kontrolnych przeprowadzanych w państwie trzecim przez daną jednostkę kontrolującą lub organ kontroli.

Uznane jednostki kontrolujące lub organy kontroli przedstawiają sprawozdania oceniające – wydane przez podmiot akredytujący lub, w stosownych przypadkach, właściwy organ – w sprawie regularnych ocen na miejscu, monitorowania i wieloletnich ponownych ocen ich działalności.

Na podstawie tych sprawozdań oceniających Komisja, wspomagana przez państwa członkowskie, zapewnia właściwy nadzór uznanych jednostek kontrolujących i organów kontroli poprzez regularne przeglądy zasadności ich uznania. Charakter nadzoru określany jest na podstawie

oceny ryzyka wystąpienia nieprawidłowości lub naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia lub przepisów przyjętych na jego podstawie.

6. W okresie rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2007 r., a kończącym się 12 miesięcy po opublikowaniu pierwszego wykazu jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych zgodnie z ust. 5, właściwe organy państwa członkowskiego mogą udzielić zezwolenia importerom w tym państwie członkowskim, w którym importer powiadomił o swojej działalności zgodnie z art. 8 ust. 1, na wprowadzanie do obrotu produktów przywiezionych z państw trzecich nieuwzględnionych w wykazie, o którym mowa w ust. 4, pod warunkiem że importer przedstawi wystarczające dowody spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b). Jeżeli warunki przestają być spełniane, zezwolenie zostaje wycofane w trybie natychmiastowym. Zezwolenia wygasają najpóźniej 24 miesiące po opublikowaniu pierwszego wykazu jednostek kontrolujących i organów kontroli uznanych zgodnie z ust. 5. Przywożony produkt powinien posiadać świadectwo kontroli wydane przez jednostkę lub organ, które zostały zatwierdzone w odniesieniu do wydawania świadectw kontroli przez właściwy organ państwa członkowskiego wydającego zezwolenie. Oryginał świadectwa musi towarzyszyć towarom podczas ich transportu do obiektów pierwszego odbiorcy; później importer musi przechowywać świadectwo do dyspozycji jednostki kontrolującej lub, w stosownych przypadkach, organu kontroli przez co najmniej dwa lata.

Każde państwo członkowskie informuje inne państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego ustępu, w tym o odpowiednich normach produkcji i o mechanizmach kontroli.

Na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji zezwolenie wydane na mocy niniejszego ustępu jest badane przez komitet, o którym mowa w art. 14. Jeżeli w wyniku badania okaże się, że warunki, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b) niniejszego artykułu nie są spełnione, Komisja zwraca się do państwa członkowskiego, które wydało zezwolenie, o jego wycofanie.

Wszelkie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu produktów przywiezionych z państwa trzeciego, które zostały wydane importerowi przed dniem 31 grudnia 2006 r. przez właściwy organ odpowiedniego państwa członkowskiego na mocy niniejszego ustępu zachowują ważność nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2007 r.

7. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 ust. 2, Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, a w szczególności dotyczące:

a) kryteriów i procedur, których należy przestrzegać przy uznawaniu państw trzecich i jednostek kontrolujących lub organów kontroli, w tym publikacji wykazów uznanych państw trzecich i jednostek kontrolujących lub organów kontroli; oraz

- b) dokumentacji, o której mowa w ust. 1 oraz świadectwa, o którym mowa w ust. 3 lit. d) i ust. 6 niniejszego artykułu, z uwzględnieniem korzyści płynących z wydawania świadectw elektronicznych gwarantujących zwiększoną ochronę przeciwko fałszerstwom.”;
- 3) w art. 16 ust. 3 skreśla się drugi akapit;
- 4) w pkt C załącznika III wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— pierwszy odbiorca oznacza osobę fizyczną lub prawną, o której mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) i w art. 11 ust. 6, której dostarczana jest przesyłka i która otrzymuje ją w celu dalszego przetworzenia lub wprowadzenia na rynek wspólnotowy.”;

- b) w pkt 5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jednostka kontrolująca lub organ kontroli dokonuje kontroli towaru i dokumentacji finansowej wymienionej w sekcji C pkt 2 oraz świadectwa kontroli, o którym mowa w art. 11 ust. 3 lit. d) lub w art. 11 ust. 6, oraz dokumentacji, o której mowa w art. 11 ust. 1.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, 19 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1998/2006**z dnia 15 grudnia 2006 r.****w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis***

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w rozporządzeniu progu, poniżej którego uznaje się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlegają procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja stosowała art. 87 i 88 Traktatu, w szczególności wyjaśniając w wielu swoich decyzjach pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również kierunki swoich działań w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uznać, że art. 87 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa ⁽³⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* ⁽⁴⁾. W świetle dotychczasowych doświadczeń zdobytych podczas stosowania wyżej wymienionego rozporządzenia oraz w celu uwzględnienia zmian w zakresie inflacji i produktu krajowego brutto we Wspólnocie do roku 2006 włącznie, a także prawdopodobnego rozwoju wydarzeń w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia, właściwe wydaje się dokonanie przeglądu niektórych warunków ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 69/2001 oraz zastąpienie tego rozporządzenia nowym.
- (3) Ze względu na zasady, które stosuje się w sektorze podstawowej produkcji produktów rolnych, produktów rybactwa i akwakultury, a także biorąc pod uwagę,

że w sektorach tych kwoty pomocy mniejsze od określonych w niniejszym rozporządzeniu mogłyby spełniać kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu, niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do tych sektorów. Biorąc pod uwagę zmiany zachodzące w sektorze transportu, zwłaszcza zaś przekształcenia, jakim uległo wiele rodzajów działalności transportowej w wyniku liberalizacji rynku, wyłączenie sektora transportu spod zakresu stosowania rozporządzenia *de minimis* przestało być celowe. Zakres tego rozporządzenia należy zatem rozszerzyć na cały sektor transportu. Ogólny pułap pomocy *de minimis* należy jednak odpowiednio dostosować, biorąc pod uwagę niewielki rozmiar, jakim przeciętnie charakteryzują się podmioty gospodarcze działające w sektorze drogowego transportu towarowego i osobowego. Z tego samego powodu, a także w związku z nadwyżką mocy przewozowych w sektorze i celami polityki transportowej w dziedzinie natężenia ruchu i transportu towarowego, z zakresu rozporządzenia należy wykluczyć pomoc na nabywanie pojazdów przeznaczonych do drogowego transportu towarowego przez podmioty gospodarcze wykonujące działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego. Nie zmienia to przychylnego podejścia Komisji do pomocy państwa na cele związane z czystszyimi i bardziej przyjaznymi środowisku pojazdami, które to podejście znalazło wyraz we wspólnotowych aktach prawnych, innych niż niniejsze rozporządzenie. W kontekście rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 z dnia 23 lipca 2002 r. w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego ⁽⁵⁾ niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do sektora węglowego.

- (4) Biorąc pod uwagę podobieństwa w przetwarzaniu i wprowadzaniu do obrotu produktów rolnych oraz produktów innych niż rolne, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu nie można w tym względzie uznać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż, pakowanie jaj itp., ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pomoc przyznawana podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania produktów rolnych lub ich wprowadzania do obrotu nie powinna już podlegać rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybactwa ⁽⁶⁾. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1860/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 137 z 10.6.2006, str. 4.⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, str. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.⁽⁵⁾ Dz.U. L 205 z 2.8.2002, str. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4.

- (5) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z chwilą przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych na rynek. Nie powinno też stosować się do wsparcia *de minimis*, które wiąże się z obowiązkiem dzielenia się środkami pomocy z producentami surowców.
- (6) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do pomocy eksportowej *de minimis* ani pomocy *de minimis* faworyzującej produkty krajowe względem produktów przywożonych. Nie powinno mieć zwłaszcza zastosowania do pomocy finansującej tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucyjnej w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub już istniejącego produktu na nowy rynek nie stanowi zwykle pomocy eksportowej.
- (7) Niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji ⁽¹⁾ w związku z trudnościami, jakie wiążą się z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy udzielanej tego typu podmiotom gospodarczym.
- (8) W świetle doświadczeń Komisji można uznać, że pomoc nieprzekraczająca pułapu 200 000 EUR w okresie trzech kolejnych lat nie wpływa na handel między państwami członkowskimi i/lub nie zakłóca bądź nie grozi zakłóceniem konkurencji, a zatem nie podlega przepisom art. 87 ust. 1 Traktatu. Dla podmiotów gospodarczych działających w sektorze transportu drogowego pułap należy ustalić na poziomie 100 000 EUR.
- (9) Lata, które w tym celu należy brać pod uwagę, to lata budżetowe stosowane przez podmiot gospodarczy w danym państwie członkowskim do celów podatkowych. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku budżetowego oraz dwóch poprzedzających go lat budżetowych. W tym celu powinno się uwzględnić pomoc przyznaną przez państwo członkowskie, nawet gdy jest ona finansowana w całości lub w części ze środków Wspólnoty. Nie powinno być możliwe rozbijanie środków pomocy, których wartość wykracza poza pułap *de minimis*, na kilka mniejszych części w celu sprowadzenia tych części do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy objętej zakresem art. 87 ust. 1 Traktatu za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym podmiot gospodarczy uzyskuje prawo przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującym, krajowym systemem prawnym.
- (11) Aby uniknąć przypadków obchodzenia maksymalnej intensywności pomocy określonej w różnych instrumentach wspólnotowych, pomocy *de minimis* nie powinno łączyć się z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować osiągnięciem wyższego poziomu intensywności pomocy niż ustalony w zależności od specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o zwolnieniu grupowym lub decyzji przyjętej przez Komisję.
- (12) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis* wszystkie państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić te obliczenia oraz pozostać w zgodzie z obecną praktyką stosowania zasady *de minimis*, kwoty przyznanej pomocy, które nie mają formy dotacji pieniężnych, powinny być przeliczane na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje lub pomocy wypłacanej w kilku ratach, należy stosować rynkowe stopy procentowe obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, za rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich i w Internecie. Może jednak zaistnieć konieczność dodania do stopy wyjściowej nowych punktów bazowych w związku z ustanowionymi zabezpieczeniami lub ryzykiem związanym z beneficjentem.
- (13) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno stosować się jedynie do pomocy *de minimis* o przejrzystym charakterze. Pomoc uznaje się za przejrzystą wówczas, gdy można na zasadzie *ex ante* dokładnie obliczyć ekwiwalent dotacji brutto bez potrzeby dokonywania oceny ryzyka. Dokładne obliczenie możliwe jest przykładowo w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych. Pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*. Pomocy polegającej na zastosowaniu kapitału podwyższonego ryzyka, o której mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽¹⁾, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach obowiązującego w danym przypadku programu podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. Pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, gdy ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy.

- (14) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza sytuacji, w której środka przyjętego przez państwo członkowskie nie można uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu na podstawie innych przesłanek niż te określone w niniejszym rozporządzeniu, na przykład w przypadku wniesienia dodatkowego kapitału, gdyż decyzję o zastosowaniu takiego środka podjęto zgodnie z zasadą inwestora rynkowego.
- (15) Uznaje się za niezbędne zapewnienie pewności prawnej co do programów gwarancyjnych, które nie mogą wpływać na wymianę handlową i zakłócać konkurencji, a w odniesieniu do których dostępne są dane pozwalające na wiarygodną ocenę wszelkich potencjalnych skutków. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem pozwolić na przeniesienie ogólnego pułapu *de minimis* w wysokości 200 000 EUR na pułap gwarancyjny oparty na kwocie gwarantowanej indywidualnej pożyczki, będącej podstawą takiej gwarancji. Właściwe jest ustalenie takiego specjalnego pułapu przy użyciu metod oceny kwoty pomocy państwa zawartych w programach gwarancyjnych obejmujących pożyczki na rzecz rentownych podmiotów gospodarczych. Metody i dane stosowane do obliczania wartości pułapu właściwego dla gwarancji nie powinny dotyczyć podmiotów gospodarczych znajdujących się w trudnej sytuacji, o których mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację firm znajdujących się w trudnej sytuacji. Specjalny pułap nie powinien zatem mieć zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc* przyznanej poza zakresem programu gwarancyjnego, do pomocy przyznanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji ani do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, takie jak gwarancje na transakcje kapitałowe. Przy ustalaniu wysokości specjalnego pułapu należy opierać się na założeniu, że biorąc pod uwagę górną stopę procentową (wskaźnik niedotrzymania zobowiązań netto) w wysokości 13 % – co w przypadku programów gwarancyjnych we Wspólnocie stanowi najgorszy scenariusz – gwarancję wynoszącą 1 500 000 EUR można uznać za mającą ekwiwalent dotacji brutto równy ogólnemu pułapowi pomocy *de minimis*. Kwotę tę należy obniżyć do 750 000 EUR w przypadku podmiotów gospodarczych działających w sektorze transportu drogowego. Takie specjalne pułapy powinny obejmować jedynie gwarancje pokrywające do 80 % pożyczki bazowej. Do oceny ekwiwalentu dotacji brutto zawartego w gwarancji państwa członkowskie mogą stosować metodologię zaakceptowaną przez Komisję i zgłoszoną wcześniej na podstawie któregoś z rozporządzeń Komisji dotyczących pomocy państwa, np. rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu

w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej⁽²⁾, o ile taka zatwierdzona metodologia wyraźnie odnosi się do tego rodzaju gwarancji i tego rodzaju transakcji bazowych, jakie w danym przypadku wchodzi w grę w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

- (16) Bezpośrednio po zgłoszeniu danego środka pomocy przez państwo członkowskie Komisja może zbadać, czy środek ten – niebędący dotacją, pożyczką, gwarancją, wkładem kapitałowym ani środkiem z zakresu kapitału wysokiego ryzyka – prowadzi do powstania ekwiwalentu dotacji brutto o wartości mniejszej niż wysokość pułapu *de minimis*, przez co mógłby zostać objęty przepisami niniejszego rozporządzenia.
- (17) Komisja ma obowiązek czuwać nad przestrzeganiem zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności nad tym, ab zasady te były respektowane przy przyznawaniu pomocy *de minimis*. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu państwa członkowskie powinny ułatwiać osiągnięcie tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznawanej zgodnie z zasadą *de minimis* temu samemu podmiotowi gospodarczemu przez trzy kolejne lata budżetowe nie przekroczy pułapu 200 000 EUR. W tym celu, przyznając pomoc *de minimis*, państwa członkowskie powinny poinformować zainteresowany podmiot gospodarczy o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*, umieszczając odesłanie do niniejszego rozporządzenia. Ponadto przed przyznaniem takiej pomocy zainteresowane państwo członkowskie powinno uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* otrzymanej w bieżącym roku budżetowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat budżetowych, a także starannie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia pułapu *de minimis*. Innym narzędziem kontroli przestrzegania pułapu powinien być rejestr centralny lub – w przypadku programów gwarancyjnych ustanowionych przez Europejski Fundusz Inwestycyjny – prawo do sporządzenia przez Fundusz własnego wykazu beneficjentów i nakładania na państwa członkowskie obowiązku przekazywania tym beneficjentom informacji na temat otrzymywanej przez nich pomocy *de minimis*.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 69/2001 przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2006 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 stycznia 2007 r. W związku z tym, że rozporządzenie (WE) nr 69/2001 nie miało zastosowania do sektora transportu, który nie podlegał do tej pory przepisom o pomocy *de minimis*, a także biorąc pod uwagę bardzo ograniczone zastosowanie pomocy *de minimis* w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie podmiotom gospodarczym działającym w sektorze transportu i w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych. Niniejsze rozporządzenie powinno także pozostać bez wpływu na wszelką pomoc indywidualną przyznaną zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 69/2001 i w czasie obowiązywania tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 302 z 1.11.2006, str. 29.

- (19) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności częstotliwość, z jaką zasadniczo należy dokonywać przeglądu polityki pomocy państwa, właściwe jest ograniczenie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. Na wypadek, gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym we wszystkich sektorach, z wyjątkiem:
- a) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾;
 - b) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie produkcji podstawowej produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu;
 - c) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym działającym w dziedzinie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu w następujących przypadkach:
 - i) kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów zakupionych od producentów surowców lub wprowadzonych na rynek przez podmioty gospodarcze objęte pomocą
 - ii) kiedy przyznanie pomocy zależy od faktu jej przekazania w części lub w całości producentom surowców;
 - d) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
 - e) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
 - f) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom działającym w sektorze węglowym zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu (WE) nr 1407/2002;
 - g) pomocy na nabycie pojazdów przeznaczonych do transportu drogowego przyznawanej podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarowego;
 - h) pomocy przyznawanej podmiotom gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji.

2. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- a) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu WE, z wyjątkiem produktów rybołówstwa;
- b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza czynności wykonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem wykonywanych w gospodarstwach czynności niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
- c) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta surowców na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktu przez producenta surowców konsumentowi końcowemu uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.

Artykuł 2

Pomoc *de minimis*

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

2. Ogólna kwota pomocy *de minimis* przyznana dowolnemu podmiotowi gospodarczemu nie przekracza 200 000 EUR w dowolnie ustalonym okresie trzech lat budżetowych. Całkowita wartość pomocy *de minimis* przyznanej jednemu podmiotowi gospodarczemu działającemu w sektorze transportu drogowego przez dowolny okres trzech lat budżetowych nie może przekroczyć 100 000 EUR. Pułapy te stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana państwu członkowskiemu jest w całości, czy w części finansowana z zasobów Wspólnoty. Wyżej wymieniony okres ustala się poprzez odniesienie do lat budżetowych stosowanych przez podmiot gospodarczy w danym państwie członkowskim.

Jeśli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach środka pomocy przekracza wymieniony pułap, do pomocy tej nie stosują się przepisy niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu części, która nie przekracza tego pułapu. W takim wypadku nie można domagać się korzyści z tytułu z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy ani w chwili przyznania takiej pomocy, ani później.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

3. Pułap określony w ust. 2 wyraża się jako dotacja pieniężna. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

Pomoc wypłacana w kilku ratach dyskontowana jest do wartości pomocy w chwili przyznania dotacji. Stopą procentową stosowaną do celów dyskontowania oraz do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto jest stopa referencyjna obowiązująca w chwili przyznania dotacji.

4. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto bez potrzeby przeprowadzania oceny ryzyka („pomocy przejrzystej”). W szczególności:

- a) pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, gdy ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy;
- b) pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*;
- c) pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany każdemu z docelowych podmiotów gospodarczych w ramach programu kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu *de minimis*;
- d) pomoc indywidualnej przyznanej w ramach programu gwarancyjnego podmiotom gospodarczym, które nie należą do kategorii podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki bazowej udzielonej w ramach takiego programu nie przekracza kwoty 1 500 000 EUR na podmiot gospodarczy. Pomoc indywidualną przyznaną w ramach programu gwarancyjnego podmiotom gospodarczym działającym w sektorze transportu drogowego, które nie należą do kategorii podmiotów gospodarczych w trudnej sytuacji, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki bazowej udzielonej w ramach takiego programu nie przekracza kwoty 750 000 EUR na podmiot gospodarczy. Jeśli gwarantowana część pożyczki bazowej stanowi jedynie określony odsetek wysokości tego pułapu, ekwiwalent dotacji brutto tej gwarancji uznaje się za odpowiadający temu samemu odsetkowi obowiązującego pułapu określonego w art. 2 ust. 2. Wartość gwarancji nie może przekroczyć 80 % wartości pożyczki bazowej. Programy gwarancyjne uznaje się także za przejrzyste, jeśli: i) przed wdrożeniem programu metodologia obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zaakceptowana po uprzednim zgłoszeniu jej Komisji zgodnie z innym rozporządzeniem przyjętym przez Komisję w dziedzinie pomocy państwa; ii) zatwierdzona metodologia wyrażnie odnosi się do tego rodzaju gwarancji i tego rodzaju transakcji bazowych, jakie w danym przypadku wchodzi w grę w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia

5. Pomocy *de minimis* nie należy łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować osiągnięciem wyższego poziomu intensywności pomocy niż ustalony pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu o zwolnieniu grupowym lub decyzji przyjętej przez Komisję.

Artykuł 3

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać podmiotowi gospodarczemu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia ten podmiot o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się różnym podmiotom gospodarczym na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wypełnieniu tego obowiązku poprzez poinformowanie tych podmiotów gospodarczych o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 2 ust. 2. Przed przyznaniem pomocy, państwo członkowskie musi także uzyskać do tego podmiotu gospodarczego oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* lub innej pomocy państwa przyznanej w ciągu bieżącego roku budżetowego oraz dwóch poprzedzających go lat budżetowych.

Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* dopiero po utwierdzeniu się, że nie podniesie ona łącznej kwoty pomocy *de minimis* uzyskanej przez podmiot gospodarczy w okresie obejmującym bieżący rok budżetowy oraz dwa poprzedzające go lata budżetowe w danym państwie członkowskim do poziomu przekraczającego pułap określony w art. 2 ust. 2.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje o wszystkich przypadkach pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolne władze w tym państwie członkowskim, wymóg określony w ust. 1 akapit pierwszy przestaje mieć zastosowanie, z chwilą gdy rejestr obejmuje okres trzech lat.

W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc na podstawie programu gwarancyjnego, zapewniając gwarancję, która jest finansowana z budżetu UE za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu przestaje mieć zastosowanie.

W takich przypadkach stosuje się następujący system nadzoru:

- a) Europejsku Fundusz Inwestycyjny na podstawie informacji, które zobowiązani są mu dostarczać pośrednicy finansowi, ustanawia co roku wykaz beneficjentów pomocy i wielkości ekwiwalentu dotacji brutto, jakie każdy z nich otrzymuje. Europejski Fundusz Inwestycyjny wysyła takie informacje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komisji;

b) zainteresowane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania takich informacji z EFi kieruje je do beneficjentów końcowych; natomiast

c) zainteresowane państwo członkowskie uzyskuje od każdego beneficjenta oświadczenie o tym, że całkowita wartość uzyskanej przez niego pomocy *de minimis* nie przekracza pułapu określonego w art. 2 ust. 2. W przypadku gdy pułap ten zostanie przekroczony w odniesieniu do co najmniej jednego beneficjenta, zainteresowane państwo członkowskie musi zadbać o to, by środek pomocy, który doprowadził do przekroczenia pułapu, został zgłoszony Komisji, albo by środek taki odzyskano od beneficjenta.

3. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Wpisy takie zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że spełnione są warunki niniejszego rozporządzenia. Wpisy dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania pomocy. Wpisy dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu. Na pisemny wniosek Komisji państwo członkowskie przekazuje Komisji w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu, który zostanie ustalony we wniosku, wszelkie informacje, jakie uzna ona za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone łączne kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez każde z przedsiębiorstw.

Artykuł 4

Zmiany

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie jest w całości wiążące i bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 grudnia 2006 r.

a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „przetwarzaniem i wprowadzaniem na rynek”;

b) skreśla się pkt 3.

Artykuł 5

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie podmiotom gospodarczym działającym w sektorze transportu oraz podmiotom gospodarczym prowadzącym działalność w zakresie przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, jeżeli pomoc taka spełnia wszystkie warunki określone w art. 1 i art. 2. Wszelka pomoc nie spełniająca tych warunków podlega ocenie Komisji, zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 69/2001 przyznana między dniem 2 lutego 2001 r. a dniem 30 czerwca 2007 r. nie spełnia kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia wszelkie środki pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu można wdrażać w sposób prawomocny przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 6

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w dniu następującym po dacie jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1999/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych siodełek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie**

- (1) W dniu 22 lutego 2006 r. Komisja otrzymała skargę dotyczącą niektórych siodełek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (zwanej dalej „ChRL”) złożoną na mocy art. 5 rozporządzenia podstawowego przez Europejską Unię Producentów Siodełek (zwaną dalej „skarżącym”) w imieniu producentów reprezentujących większą część, w tym przypadku 99 %, łącznej wspólnotowej produkcji niektórych siodełek.
- (2) Skarga zawierała dowód stosowania dumpingu i istotnej szkody będącej jego skutkiem, co uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia postępowania.
- (3) Postępowanie wszczęto dnia 7 kwietnia 2006 r. poprzez opublikowanie zawiadomienia o jego wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

2. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących z ChRL, importerów, przedsiębiorstwa handlowe, użytkowników, dostawców i zainteresowane stowarzyszenia, przedstawicieli ChRL oraz skarżących producentów wspólnotowych i innych zainteresowanych producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (5) Aby umożliwić zainteresowanym producentom eksportującym złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o indywidualne traktowanie („IT”), Komisja przesłała im formularze wniosków. Trzy grupy eksportujących producentów i jeden indywidualny eksportujący producent złożyli wniosek o MET zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego lub o IT, jeżeli w toku dochodzenia zostanie ustalone, że nie spełniają one kryteriów wymaganych do przyznania MET. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż trzech spośród tych eksportujących producentów składało się z dwóch lub większej liczby przedsiębiorstw powiązanych prowadzących działalność w zakresie produkcji i/lub sprzedaży siodełek.
- (6) Wobec dużej liczby eksportujących producentów z ChRL, importerów i producentów we Wspólnocie, Komisja zaznaczyła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że w niniejszym dochodzeniu może zostać zastosowana kontrola wrywkowa w celu ustalenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 84 z 7.4.2006, str. 4.

- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona – by umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący z ChRL, importerzy wspólnotowi i producenci wspólnotowi zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dotyczących ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r.).
- (8) Jeśli chodzi o eksportujących producentów, ze względu na fakt, iż tylko trzy grupy przedsiębiorstw i jedno indywidualne przedsiębiorstwo współpracowały w toku dochodzenia, postanowiono, iż przeprowadzenie kontroli wyrywkowej nie jest wymagane.
- (9) W odniesieniu do producentów wspólnotowych, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, dokonano doboru próby, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość produkcji siodełek, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie. Na podstawie odpowiedzi uzyskanych od producentów wspólnotowych Komisja wybrała pięć przedsiębiorstw z dwóch różnych państw członkowskich. Pod względem wielkości produkcji, wspomnianych pięć objętych próbą przedsiębiorstw reprezentowało 86 % łącznej produkcji wspólnotowej. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skonsultowano się z zainteresowanymi stronami i nie wniosły one sprzeciwu. Ponadto pozostałych producentów wspólnotowych poproszono o dostarczenie pewnych ogólnych danych w celu analizy szkody. Ponadto, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do importerów dokonano doboru próby, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość przywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, która może zostać poddana dochodzeniu w dostępnym czasie. W oparciu o otrzymane od różnych importerów informacje i przy uwzględnieniu faktu, iż dostarczone informacje są różnej jakości, do próby wybrano dwóch importerów z jednego państwa członkowskiego. Obydwaj wybrani do próby importerzy stanowią łącznie 21 % przywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Ze względu na małą liczbę odpowiedzi otrzymanych od użytkowników uznano, że przeprowadzanie kontroli wyrywkowej wśród użytkowników nie jest konieczne.
- (10) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Odpowiedzi wpłynęły od czterech producentów eksportujących z ChRL i od jednego producenta z analogicznego państwa, tj. Brazylii. Pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od producentów wspólnotowych wybranych do próby. Pomimo iż na pytania zawarte w formularzu kontroli wyrywkowej odpowiedziało czterech importerów, jedynie dwóch z nich współpracowało, udzielając pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Oprócz tego pełne odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzieliło również czterech użytkowników siodełek. Ponadto otrzymano także odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu od jednego dostawcy surowca.
- (11) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu ustalenia istnienia dumpingu, powstałych szkód i interesu wspólnotowego, zweryfikowała je oraz przeprowadziła weryfikację w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) *Producenci wspólnotowi:*
- Selle Royal SpA., Pozzoleone, Włochy
 - Selle Italia srl., Rossano Veneto, Włochy
 - Bassano Selle srl., Riese Pio X, Włochy
 - Selle SMP SAS., Casalserugo, Włochy
 - pph ABI sp.j., Nasielsk, Polska;
- b) *Producenci eksportujący z ChRL*
- Grupa Cionlli
 - Cionlli Bicycle (Taicang) Co., Ltd
 - Shunde Hongli Bicycle Parts Co., Ltd, Shunde

- Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co., Ltd, Shenzhen
- Cionlli Bicycle (Tianjin) Co., Ltd, Tianjin,
- Grupa Giching
 - Giching Bicycle Parts (Shenzhen) Co., Ltd, Shenzhen
 - Velo Cycle (Kunshan) Co., Ltd, Kunshan,
- Grupa Justek
 - Jiangyin Justek Vehicle Co., Ltd, Jiangyin
 - Jiangyin Justek Communication Equipment Co., Ltd, Jiangyin
 - Tianjin Justek Vehicle Co., Ltd, Tianjin,
- Viscount Vehicle (Shenzhen) Co., Ltd, Shenzhen;

c) *Powiązane przedsiębiorstwa z ChRL i Tajwanu*

- Cionlli Bicycle (Tianjin)CO., Ltd, Tianjin
- Cionlli Industrial Co., Ltd.;

d) *Niepowiązani importerzy we Wspólnocie*

- Buechel GmbH, Fulda, Niemcy.

- (12) Biorąc pod uwagę potrzebę ustanowienia wartości normalnej dla producentów eksportujących z ChRL, którym może nie zostać przyznane MET, przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z kraju analogicznego, którym w tym przypadku była Brazylia, w siedzibie następującego przedsiębiorstwa:

e) *Producent w Brazylii*

- Royal Ciclo Indústria de Componentes Ltda, Rio do Sul.

3. Okres objęty dochodzeniem

- (13) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2005 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2002 r. do końca okresu objętego dochodzeniem (zwany dalej „okresem badanym”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (14) Produktem objętym postępowaniem są niektóre siodelka oraz zasadnicze ich części (tj. podstawy, wkładki, pokrycia) do rowerów dwukołowych i pozostałych rowerów (w tym trzykołowych wózków rowerów dostawczych), bezsilnikowych, rowerów wyposażonych w pomocnicze silniki, z wózkiem bocznym lub bez, urządzeń treningowych do siłowni i do użytku domowego (zwane dalej „produktem objętym postępowaniem” lub „siodelkami”) pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej. Produkt ten zgłaszany jest zwykle w ramach kodów CN 8714 95 00, ex 8714 99 90 i ex 9506 91 10.

- (15) Siodelko składa się zazwyczaj z trzech części: podstawy, na której osadzone jest siodelko i która jest zazwyczaj wytwarzana w drodze procesu wtryskiwania plastyku do formy; wkładki przyklejonej do podstawy mającej zwiększyć wygodę siodelka, która może być zrobiona z różnego rodzaju pianki syntetycznej lub innych materiałów; pokrycia, wytwarzanego z materiału sztucznego lub skóry naturalnej, które pokrywa wkładkę oraz krawędzie podstawy, nadając siodelku estetyczny wygląd i sprawiając, że jest ono przyjemniejsze w dotyku. Oprócz wymienionych powyżej części, siodelko posiada również zazwyczaj metalowy mechanizm mocujący, taki jak widełki czy klamra, a ponadto może także zawierać sprężynowy lub elastomerowy mechanizm amortyzacyjny.
- (16) Produkt objęty postępowaniem jest stosowany w rowerach dwukołowych i innych podobnych pojazdach, jak również w urządzeniach stacjonarnych, takich jak urządzenia treningowe do siłowni. Dochodzenie wykazało, iż pomimo różnic w kształcie, materiałach i procesie produkcyjnym różne typy produktu objętego postępowaniem posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz są wykorzystywane do tych samych celów. Dlatego też dla celów niniejszego postępowania uważa się je za jeden produkt.

2. Produkt podobny

- (17) Dochodzenie wykazało, że podstawowe właściwości fizyczne i techniczne sioდეł produkowanych i sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie, sioდეł produkowanych i sprzedawanych na chińskim rynku krajowym oraz sioდეł przywożonych do Wspólnoty z ChRL, jak również produkowanych i sprzedawanych w Brazylii, są takie same, oraz że produkty te są wykorzystywane do takich samych celów.
- (18) Tymczasowo uznano zatem, że wszystkie wyżej wymienione produkty są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (19) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego, w dochodzeniu antydumpingowym dotyczących przywozu pochodzącego z ChRL, wartość normalną określa się zgodnie z ust. 1–6 wspomnianego artykułu dla producentów, w odniesieniu do których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (20) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria MET są podsumowane poniżej:
- 1) Decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na sygnały rynkowe i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa; koszty nakładów w znacznym stopniu odzwierciedlają wartość rynkową.
 - 2) Przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów.
 - 3) Nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.
 - 4) Prawo upadłościowe i prawo własności gwarantują stabilność i pewność prawną.
 - 5) Przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.
- (21) Dwie grupy producentów eksportujących i jeden indywidualny producent eksportujący zwrócili się z wnioskiem o MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i w określonym terminie wypełniło formularz wniosku o MET dla producentów eksportujących. Komisja uzyskała i zweryfikowała w siedzibach tych przedsiębiorstw wszystkie informacje przedstawione we wnioskach o MET, które zostały uznane za niezbędne. Dochodzenie ujawniło, że MET może być przyznane wyłącznie dwóm grupom producentów eksportujących, natomiast w przypadku jednej grupy przedsiębiorstw oraz jednego indywidualnego przedsiębiorstwa wnioski o MET należy odrzucić.

- (22) W odniesieniu do indywidualnego producenta eksportującego dochodzenie wykazało, że przedsiębiorstwo to nie spełnia kryteriów 1–3 wymienionych powyżej. Konkretnie, przedsiębiorstwo nie wykazało, że decyzje gospodarcze były podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, tym bardziej iż wielkość sprzedaży na rynku krajowym oraz rynkach eksportowych jest ograniczona postanowieniami umowy spółki tego przedsiębiorstwa, które nie mogą być zmieniane bez zgody państwa. Przedsiębiorstwo nie wykazało również, iż nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności poprzez dostarczenie pisemnego dowodu nabycia praw do gruntu.
- (23) Ponadto jedna grupa producentów eksportujących nie poinformowała o swych związkach z głównym odbiorcą krajowym zarówno w formularzu wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych, jak i w odpowiedzi na kwestionariusz antydumpingowy. Związek ten wyszedł na jaw dopiero przy okazji kontroli krzyżowych przeprowadzonych w siedzibach producentów eksportujących. Komisja w sposób konsekwentny kieruje się polityką zakładającą, iż MET/IT są określane dla grup przedsiębiorstw powiązanych, jako całości. Z tego też względu przyznanie temu eksporterowi MET/IT wymagałoby pełnej współpracy w dochodzeniu ze strony przedsiębiorstwa powiązanego, w celu dokładnego określenia jego działalności w zakresie produktu objętego postępowaniem, spełniania kryteriów przyznawania MET oraz wpływu związku na transakcje zawierane między obydwoma przedsiębiorstwami. Warunek ten nie został jednak spełniony, gdyż przedsiębiorstwo powiązane nie współpracowało w czasie dochodzenia. W związku z powyższym Komisja nie była w stanie określić MET/IT dla tej grupy przedsiębiorstw. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż kwestia ta miała wpływ na znaczą część sprzedaży dokonywanej przez eksporterów na rynku krajowym. Ponadto tego rodzaju celowe pominięcie pewnych informacji poddaje w wątpliwość wiarygodność innych informacji i dokumentów przedłożonych Komisji. W świetle tego pominięcia i jego znaczenia zarówno pod względem analizy MET, jak i kwestii określenia dumpingu, które byłoby oparte na indywidualnych danych przesłanych przez tę grupę eksporterów, stwierdzono, że dostarczyli oni fałszywe i wprowadzające w błąd informacje w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo zostało bezzwłocznie powiadomione o powodach, ze względu na które zamierzano nie uwzględnić przedstawionych informacji, oraz otrzymało możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jednakże wyjaśnienia udzielone przez przedsiębiorstwo były niezadowolające i nie zdołały przekonać Komisji, że przedsiębiorstwo nie podało informacji wprowadzających w błąd, jak również rozwiązać wątpliwości co do rzetelności pozostałych przekazanych przez nie danych. Z tego też względu wspomniana grupa producentów eksportujących została uznana za niewspółpracującą w dochodzeniu, wskutek czego wnioski o MET i IT zostały odrzucone.
- (24) Zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie swoich uwag w odniesieniu do powyższych ustaleń.
- (25) W związku z powyższym MET przyznano dwóm grupom producentów eksportujących:
- Cionlli Bicycle (Taicang) Co., Ltd i przedsiębiorstwom powiązanym, oraz
 - Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd i przedsiębiorstwom powiązanym.

2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (26) W myśl art. 2 ust. 7 lit. a) cło obowiązujące na terenie całego kraju, jeśli takie istnieje, ustala się dla państw, których dotyczy ten artykuł, z wyjątkiem przypadków, w których przedsiębiorstwa są w stanie wykazać, że spełniają wszystkie kryteria ustanowione w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (27) Producent eksportujący, któremu nie można było przyznać MET, wystąpił również o IT na wypadek nieprzyznania mu MET. Jednakże wniosek tego przedsiębiorstwa o traktowanie indywidualne (IT) również został odrzucony, z uwagi na fakt, iż przedsiębiorstwo nie spełniało kryteriów przewidzianych w art. 9 ust. 5 lit. b), a konkretnie kryterium wymagające swobodnego określania cen eksportowych i ilości.

3. Wartość normalna

a) *Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym przyznano MET*

- (28) Określając wartość normalną, Komisja ustaliła najpierw, czy ogólna wielkość krajowej sprzedaży siołek każdego przedmiotowego producenta eksportującego była reprezentatywna w porównaniu z jego łączną wielkością sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznano za reprezentatywną, gdy wielkość łącznej sprzedaży krajowej producenta eksportującego wynosiła co najmniej 5 % wielkości jego łącznej sprzedaży eksportowej do Wspólnoty.
- (29) Dwie grupy przedsiębiorstw, którym przyznano MET, obejmują pięć przedsiębiorstw produkujących siołek na wywóz, z których trzy dokonują również sprzedaży na rynku krajowym. Jedno przedsiębiorstwo dokonywało sprzedaży na rynku krajowym, natomiast nie sprzedawało na wywóz.
- (30) W przypadku producentów eksportujących, których łączną sprzedaż krajową uznano za reprezentatywną, Komisja określiła rodzaje siołek sprzedawanych na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami produktu przeznaczonymi na wywóz do Wspólnoty.
- (31) Dla każdego z tych rodzajów ustalono, czy sprzedaż na rynku krajowym była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową określonego rodzaju produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, jeżeli ogólna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła co najmniej 5 % ogólnej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju wywożonego do Wspólnoty.
- (32) Następnie Komisja zbadała, w odniesieniu do każdego przedsiębiorstwa, czy krajowa sprzedaż każdego typu produktu objętego postępowaniem dokonywana w ilościach reprezentatywnych może być uważana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, poprzez ustalenie proporcji sprzedaży rozpatrywanego typu produktu z zyskiem niezależnym odbiorcom na rynku krajowym.
- (33) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju siołek, sprzedawanych po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % łącznej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju, a średnia ważona cen tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna dla danego rodzaju produktu oparta była na rzeczywistej cenie krajowej. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cenę łącznej sprzedaży krajowej tego typu, dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (34) W przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju siołek stanowiła najwyżej 80 % ogólnej wielkości sprzedaży tego typu, lub gdy średnia ważona cen dla tego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna dla danego rodzaju produktu oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla tego rodzaju, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła przynajmniej 10 % łącznej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju.
- (35) Wreszcie, w przypadku gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek rodzaju siołek stanowiła mniej niż 10 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, uznano, że ten konkretny rodzaj sprzedawany jest w ilościach niewystarczających do tego, aby cena krajowa mogła stanowić odpowiednią podstawę dla ustalenia wartości normalnej.
- (36) We wszystkich przypadkach, w których nie można było zastosować ceny sprzedaży krajowej określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego, stosowano konstruowaną wartość normalną.

- (37) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego konstruowania wartości normalnej dokonano poprzez dodanie do kosztów wytworzenia wywożonych rodzajów, dostosowanych w razie potrzeby, rozsądnej wartości na wydatki związane ze sprzedażą, wydatki ogólne i administracyjne (zwane dalej „SG&A”) oraz odpowiedniej marży zysku. We wszystkich przypadkach SG&A i zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W tym celu Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z zainteresowanych producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.
- (38) Rzeczywiste krajowe koszty SG&A uznawano za wiarygodne, jeżeli łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym przez zainteresowane przedsiębiorstwo mogła być uznana za reprezentatywną w porównaniu z wielkością sprzedaży eksportowej do Wspólnoty. Krajową marżę zysku obliczono w oparciu o sprzedaż krajową tych rodzajów, które były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym. W tym celu zastosowano opisaną powyżej metodologię.
- (39) W przypadku trzech przedsiębiorstw, których sprzedaż była reprezentatywna, stwierdzono, że większość rodzajów produktu objętego postępowaniem, które były wywożone, sprzedawano na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym. Dla rodzajów, które nie spełniały tych warunków, normalna wartość była konstruowana przy użyciu metodologii opisanej powyżej oraz informacji o SG&A i zyskach każdego z zainteresowanych przedsiębiorstw.
- (40) W przypadku dwóch przedsiębiorstw, które nie dokonywały reprezentatywnej sprzedaży krajowej, wysokość SG&A i zysku została określona na podstawie średniej SG&A i zysku czterech przedsiębiorstw, które dokonywały reprezentatywnej sprzedaży krajowej.
- b) *Określenie wartości normalnej dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET*
- i) *Kraj analogiczny*
- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, należy ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym.
- (42) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że zamierza wykorzystać Brazylię jako właściwy kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej, a zainteresowane strony zostały zaproszone do zgłaszania uwag w tej sprawie.
- (43) Żaden z producentów eksportujących z ChRL, któremu nie przyznano MET, nie sprzeciwił się tej propozycji.
- (44) Jednakże jeden importer oraz jeden producent eksportujący, któremu nie przyznano MET, twierdzili, że Brazylia nie jest odpowiednim krajem analogicznym i że w tym celu należy wybrać raczej Tajwan lub Meksyk.
- (45) Jeśli chodzi o Tajwan, stwierdzono, że choć przemysł w dziedzinie części rowerowych jest tam rozwinięty, to jednak większość produkcji przeniesiono do ChRL. W rezultacie tajwańskie przedsiębiorstwa produkujące siodełka byłyby w znacznej mierze tymi samymi przedsiębiorstwami lub powiązanymi z przedsiębiorstwami, które dokonują wywozu z ChRL do Wspólnoty po cenach, wobec których wysuwa się zarzut dumpingu. Ponadto zwyczajny podział pracy pomiędzy te grupy oznacza, że na Tajwanie produkuje się obecnie tylko kilka wyspecjalizowanych modeli o najwyższej marży zysku, podczas gdy znakomita większość produkcji średniej i niższej klasy modeli została przeniesiona do ChRL ze względu na koszty. Dlatego też ceny lub koszty modeli siodełek na Tajwanie nie byłyby najlepszym odpowiednikiem dla określenia wartości normalnej siodełek produkowanych w ChRL.
- (46) Jeśli chodzi o Meksyk, jest on uważany za państwo o otwartym i konkurencyjnym rynku, którego wielkość to około 1/8 rynku brazylijskiego. Komisja skontaktowała się z dwoma znanymi producentami w Meksyku, jednak nie uzyskała żadnej propozycji współpracy.

- (47) Dochodzenie wykazało, że w przypadku Brazylii mamy do czynienia z konkurencyjnym rynkiem produktu objętego postępowaniem, na którym działa co najmniej trzech producentów krajowych, o różnej wielkości, i na który dokonuje się przywozu w wysokości ok. 15 % konsumpcji krajowej wynoszącej 8–9 mln siodełek rocznie. Jeden producent eksportujący zarzucił, iż poziom konkurencji na rynku brazylijskim jest wątpliwy z uwagi na małą liczbę producentów. Jednakże dochodzenie wykazało, iż nie ma dowodów na pozycję dominującą jednego z producentów brazylijskich, lub też na to, że ceny są ustalane w sposób naruszający konkurencję. Nie było również powodu, aby sądzić, że takie czynniki jak dostęp do surowców, koszty i inne warunki produkcji na Tajwanie lub w Meksyku byłyby bardziej zbliżone do czynników w ChRL, niż w Brazylii. Uznano zatem, iż rynek brazylijski jest odpowiedni w celu ustalenia wartości normalnej.
- (48) Skontaktowano się z trzema znanymi producentami eksportującymi w Brazylii, z których jeden zgodził się na współpracę. Producentowi temu przesłano więc kwestionariusz, a dane podane przez niego w odpowiedzi zostały zweryfikowane w jego siedzibie. Producent ten jest powiązany z jednym z producentów wspólnotowych, nie ma jednak powodu, aby sądzić, iż może to wpłynąć na wiarygodność danych, które zostały dodatkowo poddane weryfikacji w siedzibie producenta.
- (49) Biorąc pod uwagę powyższe, tymczasowo uznano, że Bразylia stanowi najwłaściwszy kraj analogiczny w myśl art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

ii) Wartość normalna

- (50) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustalono na podstawie zweryfikowanych informacji otrzymanych od producenta z kraju analogicznego, tj. na podstawie faktycznie płaconych lub należnych cen na rynku brazylijskim za porównywalne rodzaje produktów, zgodnie z metodologią przedstawioną powyżej.
- (51) Wartość normalna została ustalona w oparciu o wszystkie faktycznie płacone lub należne ceny na rynku brazylijskim za porównywalne rodzaje produktów z uwagi na to, iż stwierdzono, że wszystkie transakcje były dokonywane w zwykłym obrocie handlowym.

4. Ceny eksportowe

- (52) Wszyscy producenci eksportujący dokonywali sprzedaży na wywóz do Wspólnoty albo bezpośrednio do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, albo poprzez powiązane lub niepowiązane przedsiębiorstwa mające siedziby w Hongkongu, na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych lub na Tajwanie.
- (53) W przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony bezpośrednio do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, cena eksportowa ustalana była w oparciu o rzeczywiście płacone lub należne ceny za produkt objęty postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (54) W przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego mającego siedzibę poza Wspólnotą cena eksportowa była ustalana na podstawie ceny, po której przywożone produkty zostały w pierwszej kolejności odsprzedane niezależnemu odbiorcy we Wspólnocie.

5. Porównanie

- (55) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie *ex-works*. W celu zapewnienia sprawiedliwego porównania wartości normalnej i ceny eksportowej uwzględniono w formie dostosowania różnice mające wpływ na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowania dotyczące kosztów transportu, ubezpieczenia, manipulacyjnych i dodatkowych oraz opłat kredytowych, prowizji i opłat bankowych przyznano we wszystkich przypadkach, które uznano za uzasadnione, prawidłowe i poparte zweryfikowanymi materiałami dowodowymi.

- (56) W odniesieniu do sprzedaży dokonywanej za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych na Tajwanie, w przypadku gdy stwierdzono, iż przedsiębiorstwa te pełniły funkcje podobne do agenta działającego na zlecenie, dokonano dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Mając na uwadze fakt, iż rozliczenie kosztów SG&A przedstawione przez przedsiębiorstwo powiązane nie mogło być uznane za wiarygodne, dostosowanie to zostało oparte na danych dotyczących SG&A i zysku uzyskanych od niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego.

6. Marginesy dumpingu

a) *Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET*

- (57) W przypadku przedsiębiorstw, którym przyznano MET, średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (58) Zgodnie z utrwaloną praktyką Komisja dla celów ustalenia marginesu dumpingu traktuje powiązanych producentów eksportujących lub producentów eksportujących należących do tej samej grupy jako jeden podmiot gospodarczy i ustala dla nich jednolity margines dumpingu. Podejście takie zastosowano przede wszystkim dlatego, iż indywidualne marginesy dumpingu umożliwiałyby obchodzenie środków antydumpingowych, co sprawia, że są one wtedy nieskuteczne, gdyż w przypadku różnych marginesów dumpingu producenci eksportujący mogliby wywozić swoje produkty do Wspólnoty za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa, dla którego ustalono najniższy margines dumpingu.
- (59) Zgodnie z tą praktyką powiązanych producentów eksportujących należących do tej samej grupy uznano za jeden podmiot i przyznano im jeden margines dumpingu, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu współpracujących producentów w danej grupie.
- (60) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd i Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd i Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %

b) *Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących*

- (61) Aby obliczyć ogólnokrajowy margines dumpingu mający zastosowanie do wszystkich pozostałych producentów eksportujących z ChRL, Komisja najpierw określiła poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy całkowitą wielkością wywozu wskazaną w odpowiedziach na kwestionariusze trzech współpracujących producentów eksportujących a łączną wielkością przywozu dumpingowego obliczoną zgodnie z motywem 71. Otrzymana w ten sposób wielkość procentowa to 23 %. Na tej podstawie poziom współpracy uznano za niski.
- (62) Dlatego też uznano, iż należy określić ogólnokrajowy margines dumpingu jako średnią ważoną:

— marginesu dumpingu stwierdzonego w odniesieniu do współpracujących eksporterów, którym nie przyznano ani MET, ani IT, oraz

- najwyższych marginesów dumpingu dla reprezentatywnych rodzajów produktu tego samego eksportera, ponieważ nic nie wskazywało na to, aby niewspółpracujący eksporterzy stosowali dumping na niższym poziomie.
- (63) Na tej podstawie, ogólnokrajowy margines dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie 30,9 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem.

D. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa

- (64) Wiadomo, że we Wspólnocie produkt objęty postępowaniem jest produkowany przez dziewięciu producentów, w których imieniu złożono skargę. Są to producenci we Włoszech, Polsce, Zjednoczonym Królestwie i Portugalii, którzy stanowią 99 % produkcji wspólnotowej w OD.
- (65) Ponadto na etapie wszczęcia postępowania znany był tylko jeden producent wspólnotowy niebędący skarżącym. Biorąc pod uwagę wielkość produkcji dziewięciu wspólnotowych skarżących producentów oraz producenta, który nie wystąpił ze skargą, łączna produkcja produktu podobnego wyniosła w OD 16 165 936 sztuk.

2. Przemysł wspólnotowy

- (66) Następujący producenci wspólnotowi poparli skargę:
- Selle Royal SpA., Pozzoleone, Włochy, wraz ze swym przedsiębiorstwem powiązanym:
 - Brooks England Ltd, West Midlands, Zjednoczone Królestwo
 - Selle Italia srl., Rossano Veneto, Włochy, wraz ze swym przedsiębiorstwem powiązanym:
 - Bassano Selle srl., Riese Pio X, Włochy
 - Selle SMP SAS., Casalserugo, Włochy
 - pph ABI sp.j., Nasielsk, Polska
 - Iberoselle Fabrica de Selins Lda., Agueda, Portugalia
 - Selle Montegrappa snc., Ramon di Loria, Włochy
 - Selle San Marco SpA, Rossano, Włochy.
- (67) Ponieważ dziewięciu skarżących współpracujących producentów wspólnotowych (zarówno objętych, jak i nieobjętych próbą) reprezentuje 99 % produkcji Wspólnoty produktu podobnego, stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Producenci wspólnotowi objęci próbą w dochodzeniu (zwani dalej „producentami objętymi próbą”) stanowili 86 % łącznej wspólnotowej produkcji siodełek w OD. Pozostali producenci wspólnotowi zostali poproszeni o dostarczenie ogólnych danych potrzebnych do analizy szkody.

3. Konsumpcja we Wspólnocie.

- (68) Poziom konsumpcji we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym przez pięciu objętych próbą producentów wspólnotowych, czterech producentów wspólnotowych, którzy nie zostali włączeni do próby, jednego producenta, który nie złożył skargi oraz przywozu z ChRL i z innych państw trzecich w ramach odpowiednich kodów CN, zgodnie z danymi Eurostatu. Jak wspomniano w motywie 14, produkt objęty postępowaniem jest obecnie zgłaszany w ramach kodów CN 8714 95 00, ex 8714 99 90 i ex 9506 91 10. Dane Eurostatu dotyczące dwóch ostatnich kodów CN (ex 8714 99 90 i ex 9506 91 10) obejmują również inne części rowerów dwukołowych oraz urządzeń do ćwiczeń. Z uwagi na to, iż z tych danych obejmujących szersze kategorie produktów nie można było oddzielić danych dotyczących wyłącznie siodełek, postanowiono ustalić statystyki importowe wyłącznie w oparciu o jeden kod CN, tj. 8714 95 00. W rezultacie wielkości przywozu uwzględnione przy ustalaniu konsumpcji we Wspólnocie mogą być w niedużym stopniu zaniżone.
- (69) Na podstawie tych danych stwierdzono, że w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 17 % z 20 701 027 sztuk w 2002 r. do 24 179 012 sztuk w 2005 r.

Tabela 1

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Konsumpcja we Wspólnocie (w sztukach)	20 701 027	21 688 470	23 357 359	24 179 012
Wskaźnik	100	105	113	117

4. Przywóz siodełek z ChRL

a) Margines dumpingu, wielkość przywozu i udział w rynku

- (70) Jak powiedziano wcześniej, obecne dochodzenie wykazało, że średnie marginesy dumpingu określone dla ChRL są wyższe niż próg *de minimis*, zdefiniowany w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz że wielkość przywozu z ChRL nie jest nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (71) Wielkość przywozu została określona w oparciu o dane Eurostatu. Jak wspomniano w motywie (68) przedstawione poniżej dane dotyczące przywozu mogą być nieznacznie zaniżone. Ponadto Eurostat posiada również dane statystyczne dotyczące wielkości przywozu siodełek do rowerów dwukołowych podane w jednostkach 100 kg, a nie w sztukach. Dlatego też uznano za właściwe użycie jednostki 500 g na sztukę jako średnią wagę siodełek przywożonych z ChRL, ponieważ taką właśnie wagą posługiwał się jeden producent eksportujący i jeden niepowiązany importer.
- (72) W omawianym okresie przywóz z ChRL zwiększył się czterokrotnie. Wielkość przywozu wzrosła z 1 416 814 sztuk w 2002 r. do 6 276 749 sztuk w OD. Udział w rynku wzrósł odpowiednio z 7 % w 2002 r. do 26 % w OD. Dane te należy rozpatrywać w świetle konsumpcji, która wzrosła tylko o 17 %, czyli stosunkowo mniej niż wzrost przywozu z ChRL.
- (73) Jeden niepowiązany importer stwierdził, że statystyki dotyczące przywozu są zawyżone, ponieważ w skardze określono średnią wagę jednej sztuki siodełka na 400 g. Zdaniem tego przedsiębiorstwa średnia waga siodełek przywożonych z ChRL wynosi od 600 do 800 g. Z drugiej jednak strony, to samo przedsiębiorstwo potwierdziło w czasie wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej w jego siedzibie, że średnia waga siodełek przywożonych z ChRL wynosi 500 g, czyli dokładnie tyle samo, co waga użyta przez Komisję do przeliczenia na sztuki danych Eurostatu wyrażonych w jednostkach 100 kg. Importer twierdził także, że statystyki dotyczące przywozu z ChRL są zbyt obszerne, ponieważ obejmują również pokrycia do siodełek używane dla ochrony siodełka. Jak wspomniano w motywie (70) powyżej, statystyki importowe dotyczyły wyłącznie jednego kodu CN (tj. CN 8714 95 00) niebędącego akurat tym kodem, w ramach którego zwykle zgłasza się pokrycia do siodełek, dlatego też zarzut importera jest nieuzasadniony.

Tabela 2

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Przywóz (w sztukach)	1 416 814	2 048 240	4 351 842	6 276 749
Wskaźnik	100	145	307	443
Udział w rynku	7 %	9 %	19 %	26 %

b) Ceny

- (74) Średnia ważona cena importowa siodełek pochodzących z ChRL stopniowo spadała każdego roku przez cały okres badany i łącznie spadek ten wyniósł 21 %, tj. z 1,4 EUR za sztukę do 1,1 EUR za sztukę w okresie od 2002 r. do OD.

Tabela 3

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Średnia ważona cena CIF na granicy Wspólnoty (EUR/sztukę)	1,4	1,3	1,1	1,1
Wskaźnik	100	91	75	79

c) Podcięcie cenowe

- (75) Aby określić podcięcie cenowe, Komisja przeanalizowała dane dotyczące OD. Za odpowiednie ceny przemysłu wspólnotowego wzięto ceny stosowane wobec niezależnych odbiorców, dostosowane w razie potrzeby do poziomu *ex-works*, tj. z wyłączeniem kosztów transportu we Wspólnocie i po odliczeniu obniżek i rabatów. Ceny różnych rodzajów siodełek, określone według podstawy, wkładki, pokrycia, widelca i wagi, zostały porównane z cenami sprzedaży podobnych rodzajów stosowanymi przez eksporterów, po odliczeniu obniżek i dostosowane, w odpowiednich przypadkach, do ceny CIF na granicy Wspólnoty z odpowiednim dostosowaniem odnośnie do kosztów odprawy celnej (1,2 %) oraz kosztów ponoszonych po przywozie, ponoszonych przez importera we Wspólnocie.
- (76) Do obliczenia średnich ważonych marginesów podcięcia cenowego wzięto pod uwagę ceny eksportowe współpracujących producentów eksportujących. W OD średni ważony margines podcięcia cenowego współpracujących producentów wynosił 67,3 %. Ponadto, biorąc pod uwagę całość przywozu siodełek, tj. zarówno od współpracujących, jak i niewspółpracujących producentów eksportujących z ChRL, obliczenie średniego ważonego marginesu podcięcia cenowego w oparciu o dane Eurostatu wykazało podobny średni margines podcięcia cenowego w wysokości 70 % w OD.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (77) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników gospodarczych, które wywierają wpływ na stan przemysłu Wspólnoty w badanym okresie.
- (78) Analizę tę przeprowadzono dla przedsiębiorstw objętych próbą. Jednakże w celu uzyskania kompletnego obrazu sytuacji przemysłu wspólnotowego, poniżej przedstawiono również informacje dotyczące tych wskaźników, dla których dostępne były wiarygodne informacje na temat całego przemysłu wspólnotowego. Na tej podstawie wyniki przemysłu wyrażone za pomocą takich czynników, jak: ceny, wynagrodzenia, inwestycje, zyski, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, czy zdolność do pozyskania kapitału, zostały ustalone w oparciu o informacje przekazane przez objętą próbą przedsiębiorstwa. Czynniki dotyczące szkody jak udział rynkowy, wielkość sprzedaży oraz produkcja ustalono dla całego przemysłu wspólnotowego.

a) *Produkcja*

- (79) Wielkość produkcji całego przemysłu wspólnotowego wskazuje wyraźnie na występowanie ujemnej tendencji w badanym okresie. Podczas gdy w 2002 r. wielkość produkcji wynosiła 19 546 740 sztuk siodłek, w OD przemysł wspólnotowy wyprodukował jedynie 16 165 936 sztuk, co stanowi spadek o prawie 3,5 mln sztuk (17 %) w porównaniu do 2002 r. Ponieważ siodła produkuje się generalnie na konkretne zamówienie odbiorcy, ujemna tendencja w wielkości produkcji może być bezpośrednio związana ze spadkiem popytu na siodła produkowane przez przemysł wspólnotowy.

Tabela 4

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Produkcja (w sztukach)	19 546 740	19 022 491	17 698 103	16 165 936
Wskaźnik	100	97	91	83

b) *Moce produkcyjne i stopa wykorzystania mocy produkcyjnych*

- (80) Moce produkcyjne zostały ustalone na podstawie nominalnej mocy jednostek produkcyjnych, którymi dysponuje przemysł wspólnotowy, z uwzględnieniem przerw w produkcji oraz faktu, że w niektórych przypadkach część mocy była wykorzystywana do wytwarzania innych produktów na tych samych liniach produkcyjnych, np. kierownicy do wózków inwalidzkich.
- (81) Moce produkcyjne w odniesieniu do siodłek zwiększyły się o 5 % w badanym okresie, z 29 492 120 sztuk w 2002 r. do 30 921 920 sztuk w OD. Nieznaczny wzrost mocy produkcyjnych wynika z inwestycji poczynionych w 2004 r. i OD w zakresie produkcji nowych rodzajów produktu, używanych w dwukołowych rowerach wyścigowych. Stopa wykorzystania mocy produkcyjnych odzwierciedla spadek produkcji i popytu. Ulegała ona stopniowemu zmniejszeniu w badanym okresie, osiągając jedynie 45 % wykorzystania w OD.

Tabela 5

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Moce produkcyjne (w sztukach)	29 492 120	29 215 880	29 354 000	30 921 920
Wskaźnik	100	99	100	105
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	60 %	59 %	53 %	45 %

c) *Zapasy*

- (82) Jeżeli chodzi o zapasy na koniec roku, znaczna większość produkcji robiona jest na zamówienie. Dlatego też, z uwagi na fakt, iż badanym okresie zanotowano zmniejszenie się zapasów o 35 %, uważa się, że w tym przypadku zapasy nie stanowią właściwego wskaźnika szkody.

Tabela 6

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Zapasy (w sztukach)	1 365 040	1 192 612	1 000 376	884 829
Wskaźnik	100	87	73	65

d) Inwestycje

- (83) Między 2002 r. a 2003 r. inwestycje na produkcję produktu podobnego zmalały z 3 808 057 EUR na 1 664 147 EUR. W 2004 r. producenci wspólnotowi zwiększyli swoje nakłady inwestycyjne i wydali na ten cel 3 381 996 EUR, czyli prawie dwa razy tyle co w roku poprzednim. Podczas OD inwestycje wyniosły 3 638 962 EUR, co oznacza zmniejszenie o 4 % w porównaniu do poziomu osiągniętego na początku badanego okresu w 2002 r. W trakcie dochodzenia ustalono, że inwestycje przeznaczone na budynki, zakłady i maszyny miały głównie na celu utrzymanie mocy produkcyjnych, natomiast tylko w OD oraz w mniejszym stopniu w 2004 r. miały one na celu opracowanie nowych rodzajów produktu. Ze względu na niskie wykorzystanie mocy produkcyjnych, o którym mowa powyżej, inwestycje w żadnym przypadku nie miały na celu zwiększenia ogólnej wielkości produkcji.
- (84) Dochodzenie wykazało, że przemysł wspólnotowy uważany jest za światowego lidera w zakresie projektowania siodełek i związanych z tym innowacji. Pomiędzy rokiem 2000 a OD producenci wspólnotowi zaprojektowali i wprowadzili na rynek ponad tysiąc nowych rodzajów siodełek. Wydatki na badania i rozwój stanowią ok. 8–10 % całkowitego obrotu przemysłu wspólnotowego. W celu utrzymania tej pozycji przemysł wspólnotowy musi utrzymać pewny poziom inwestycji, nawet w sytuacji niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych.

Tabela 7

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Inwestycje (w EUR)	3 808 057	1 664 147	3 381 996	3 638 962
Wskaźnik	100	44	89	96

e) Wolumen sprzedaży i udział w rynku

- (85) Istnieją dwa główne kanały sprzedaży dla siodełek: Rynek „producentów pierwotnego wyposażenia” (ang. *original equipment manufacturer* – OEM) oraz rynek części zamiennych. W pierwszym przypadku siodełka są sprzedawane w celu zamontowania na nowych rowerach, natomiast w drugim przypadku są one sprzedawane w celu zastąpienia używanych siodełek. Ustalono, że udział sprzedaży na rynku OEM wynosi ok. 60 %, a udział sprzedaży na rynku części zamiennych ok. 40 % całego rynku. Podobnie jak opony, siodełka należą do najczęściej wymienianych części rowerów.
- (86) Wielkość sprzedaży całego przemysłu wspólnotowego zmniejszyła się o 20 % w badanym okresie, z 15 109 569 sztuk do 12 139 162 sztuk w OD, co oznacza, że przemysł wspólnotowy sprzedał prawie 3 mln siodełek mniej w OD niż w 2002 r. Po niewielkim spadku o 1 % w 2003 r. w porównaniu do 2002 r. zmniejszenie wielkości sprzedaży było bardziej znaczne w 2004 r. i w OD.
- (87) Jeżeli chodzi o wartość, w całym badanym okresie sprzedaż odnotowana przez przemysł wspólnotowy wzrosła jedynie o 1 %. Wartość sprzedaży dokonanej na rynku wspólnotowym wzrosła o 5 % z 54 460 180 w 2002 r. do 56 978 530 EUR w 2003 r., a następnie wzrosła do 58 052 609 EUR w 2004 r. Jednakże w OD wartość sprzedaży dokonanej przez przemysł wspólnotowy zmniejszyła się o prawie 3 mln EUR w porównaniu z rokiem poprzednim. Fakt, że wartość sprzedaży i jej wielkość nie podążały według tego samego trendu związany jest ze wzrostem średnich cen, co zostanie przedstawione poniżej.
- (88) W związku ze spadkiem wielkości sprzedaży udział przemysłu wspólnotowego w rynku również znacznie się obniżył z 81 % w 2002 r. do 58 % w OD. Innymi słowy, w całym badanym okresie przemysł wspólnotowy stracił 23 punkty procentowe udziału w rynku w związku z rosnącym przywozem z ChRL.

Tabela 8

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Wartość sprzedaży (EUR)	54 460 180	56 978 530	58 052 609	55 228 738
Wskaźnik	100	105	107	101
Sprzedaż w WE (sztuki)	15 109 569	15 024 427	13 803 151	12 139 162
Wskaźnik	100	99	91	80
Udział w rynku	81 %	77 %	67 %	58 %

f) Ceny

- (89) Średnia jednostkowa cena sprzedaży dokonywanej przez przemysł wspólnotowy zwiększyła się o 25 % w badanym okresie. Wzrost ten można przypisać z jednej strony zwiększonymi kosztami zakupu surowców, które miały wpływ na cały przemysł, a z drugiej strony coraz większym nastawieniem się na wytwarzanie zaawansowanych technologicznie rodzajów produktu, które wymagają bardziej kosztownych surowców oraz większego nakładu pracy.
- (90) Główne surowce używane do produkcji siodełek to m.in. skorupy plastikowe, pokrycia, poliuretan, szyny i klamry. Ceny tych surowców są pośrednio związane ze zmianami cen ropy naftowej i metali. Surowce są najbardziej kosztownym składnikiem kosztów produkcji siodełek (stanowią ok. połowy całkowitego kosztu produkcji) i mają bezpośredni wpływ na zmiany cen sprzedaży.
- (91) Stwierdzono, że średnie ceny surowców były stabilne między 2002 a 2003 r., natomiast począwszy od 2003 r., a także w OD, wzrosły, co miało odzwierciedlenie w wyższych cenach sprzedaży przemysłu wspólnotowego.
- (92) Jeden niepowiązany importer stwierdził, że wzrost cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy związany jest ze zmianą w popycie konsumentów. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że zmniejszył się popyt na rowery o niskich cenach, a zatem również na siodełka o niskich cenach, natomiast zwiększył się popyt na droższe i bardziej zaawansowane siodełka. Stwierdzeniu temu zaprzecza fakt, iż przywozy siodełek o niskich cenach z ChRL zwiększyły się w wartościach względnych znacznie bardziej niż ogólna konsumpcja siodełek we Wspólnocie, jak stwierdzono w motywie 72.

Tabela 9

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Średnia cena ważona (EUR/szt.)	3,6	3,8	4,2	4,5
Wskaźnik	100	106	117	125

g) Rentowność i przepływ środków pieniężnych

- (93) Podczas badanego okresu średnia ważona rentowność z obrotów netto przemysłu wspólnotowego znacznie się zmniejszyła z 3,8 % w 2002 r. do jedynie 0,4 % w OD. Rentowność wzrosła do 5,0 % w 2003 r., następnie spadła do 3,1 % w 2004 r., a w OD osiągnęła 0,4 %. Niska marża zysku związana jest z faktem, iż przemysł wspólnotowy nie był w stanie w wystarczającym stopniu przenieść wyższych kosztów surowców na odbiorców.

Tabela 10

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Marża zysku przed opodatkowaniem	3,8 %	5,0 %	3,1 %	0,4 %

W OD przemysł wspólnotowy osiągnął przepływ środków pieniężnych w wysokości 3 990 473 EUR; kwota ta jest o ok. 1,1 mln EUR (ok. 22 %) niższa w porównaniu z rokiem 2002. Nadal znaczny poziom płynności finansowej przemysłu wspólnotowego związany jest z faktem, iż przemysł ten jest przemysłem kapitałochłonnym, wymagającym wysokich kwot amortyzacji. Ogólnie rzecz biorąc, można zaobserwować zbieżność trendu między rentownością i płynnością finansową przemysłu wspólnotowego.

Tabela 11

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Przepływy pieniężne (EUR)	5 084 871	6 655 555	6 574 821	3 990 473
Wskaźnik	100	131	129	78

h) Zwrot z aktywów netto

- (94) Zwrot z aktywów netto obliczono, wyrażając marżę zysku netto przed opodatkowaniem produktu podobnego jako odsetek wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi podobnemu. Wskaźnik ten podążał według tego samego trendu co rentowność: jego wartość zmniejszyła się z 12 % w 2002 r. do jedynie 1 % w OD.

Tabela 12

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Zwrot z aktywów netto	12 %	16 %	10 %	1 %

i) Zdolność do pozyskiwania kapitału

- (95) Nie było skarg od przemysłu wspólnotowego ani wskazówek świadczących o tym, że przemysł wspólnotowy napotyka na problemy z pozyskiwaniem kapitału, uznano więc, że przemysł wspólnotowy jako całość był w stanie pozyskać kapitał na swoją działalność w czasie badanego okresu.

j) Zatrudnienie i wynagrodzenie

- (96) Zatrudnienie w przemyśle wspólnotowym pozostawało stabilne w całym badanym okresie. Po niewielkim wzroście w 2003 i 2004 r. przemysł wspólnotowy zatrudniał w OD 418 osób w pełnym wymiarze godzin, czyli praktycznie tyle samo co w 2002 r. Jednakże należy zauważyć, że producenci wspólnotowi zlecają znaczną część swojej produkcji innym małym i średnim przedsiębiorstwom mającym siedzibę we Wspólnocie, a w kilku przypadkach zlecają prawie całą produkcję innym małym i średnim przedsiębiorstwom. W związku z tym całkowita liczba osób zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin przy produkcji sioდეk jest znacznie wyższa niż liczba pracowników bezpośrednio zatrudnionych przez przemysł wspólnotowy. Szacuje się, że całkowita liczba osób zatrudnionych przy produkcji produktu podobnego jest przynajmniej trzy razy wyższa, tj. wyniosła ok. 1 200 osób w OD. Średnie zarobki roczne kształtowały się podobnie do ogólnych kosztów pracy, tj. wzrosły o 5 % w badanym okresie z 7 784 339 EUR w 2002 r. do 8 190 911 EUR w OD, co jest poniżej stopy inflacji w tym samym okresie.

Tabela 13

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Pracownicy	421	434	456	418
Wskaźnik	100	103	108	99
Koszty pracy (EUR/rok)	11 427 812	12 136 974	12 319 136	12 121 976
Wskaźnik	100	106	108	106
Wynagrodzenie (EUR/rok)	7 784 339	8 136 410	8 428 090	8 190 911
Wskaźnik	100	105	108	105

k) *Produktywność*

- (97) Produktywność mierzona jako wynik (produkcja) przypadająca na pracownika w ciągu roku osiągnęła 42 225 szt. w 2002 r. i ciągle spadała w kolejnych latach, osiągając 33 317 szt. w OD. Spadek ten związany jest z malejącą wielkością produkcji.

Tabela 14

	2002	2003	2004	2005 (OD)
Produktywność (szt./pracownika)	42 225	39 752	34 388	33 317
Wskaźnik	100	94	81	79

l) *Wzrost*

- (98) Podczas gdy konsumpcja wspólnotowa zwiększyła się o 17 % między 2002 r. a OD, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego pozostała na niezmiennym poziomie w tym samym okresie. Stąd też sprzedaż przemysłu wspólnotowego wzrosła zdecydowanie mniej niż popyt w badanym okresie. Z drugiej strony, udział w rynku przywozu z ChRL wzrósł o 19 punktów procentowych.

m) *Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (99) Jeżeli chodzi o wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł wspólnotowy, to, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL, wpływ ten nie może być uznany za nieistotny.
- (100) Nie stwierdzono, by przemysł wspólnotowy następowała poprawa po skutkach wcześniejszego dumpingu lub subsydiowania.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (101) Analiza wskaźników szkody wykazała, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznemu pogorszeniu w badanym okresie. Większości wskaźników szkody (wielkość sprzedaży, wielkość produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych, rentowność, zwrotu z inwestycji, inwestycje, przepływ środków pieniężnych i zatrudnienie) wykazało negatywną tendencję w badanym okresie.

- (102) Co prawda niektóre wskaźniki wykazały stabilną (wartość sprzedaży, zdolność do pozyskiwania kapitału) lub nawet pozytywną (średnie ceny sprzedaży, poziom wykorzystania mocy produkcyjnych, poziom zapasów) tendencję. Jednakże wzrost cen sprzedaży i wartości sprzedaży netto w OD nie może być przypisywany poprawie sytuacji przemysłu wspólnotowego, lecz był on zwykłym następstwem wzrostu cen surowców oraz przestawienia przemysłu wspólnotowego na wytwarzanie bardziej zaawansowanych technologicznie rodzajów produktu. Jeżeli chodzi o zapasy, jak zaznaczono w motywie 82, ze względu na szczególny charakter tego przemysłu, poziom zapasów nie może zostać uznany za istotny czynnik do celów ustalenia szkody.
- (103) Biorąc pod uwagę negatywny w szerokiej mierze rozwój wskaźników związanych z zyskiem, można uznać, że rentowność przemysłu wspólnotowego stoi pod znakiem zapytania, jeżeli sytuacja ta nie zostanie naprawiona. W związku z faktem, iż przemysł wspólnotowy składa się z małych i średnich przedsiębiorstw, które prowadzą działalność kapitałochłonną, jest bardzo mało prawdopodobne, by przemysł ten mógł długo przetrwać pod względem finansowym, jeżeli sytuacja się nie zmieni.
- (104) W świetle powyższych faktów stwierdza się, iż przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (105) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Zbadano również znane czynniki inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogłyby wyrządzić szkodę przemysłowi wspólnotowemu w tym samym okresie, aby upewnić się, czy szkoda wyrządzona przez te czynniki nie została przypisana przywózowi po cenach dumpingowych.

2. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (106) Przywóz z ChRL wzrósł ponad czterokrotnie w badanym okresie, dokładniej mówiąc jego wielkość wzrosła o 343 %, a jego udział w rynku wzrósł o 19 punktów procentowych. Jednocześnie średnie ceny przywozów wszystkich producentów eksportujących z ChRL spowodowały podcięcie średnich cen przemysłu wspólnotowego o 70,1 % w OD. Zasadniczy wzrost wielkości przywozów z ChRL po cenach, które utrzymywały się znacznie poniżej cen przemysłu wspólnotowego, oraz wzrost ich udziału w rynku w badanym okresie zbiegły się w czasie z widocznym pogorszeniem się ogólnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie.
- (107) Podczas gdy ceny jednostkowe produktów przywożonych z ChRL odnotowały spadek o 21 % w badanym okresie z 1,4 EUR w 2002 r. na 1,1 EUR w OD, ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy wzrosły o 26 % w badanym okresie z 3,6 EUR w 2002 r. na 4,5 EUR w OD. Ta odmienna ewolucja cen może jedynie po części zostać przypisana różnym składem gatunkowym produktów wytwarzanych we Wspólnocie i w ChRL. Ponadto producenci wspólnotowi przedstawili dowody, świadczące, iż dostęp do surowców i ich ceny są podobne we Wspólnocie i w ChRL. Wykazali oni również, że koszty surowców wykorzystywanych do produkcji siodełek wzrosły we Wspólnocie w badanym okresie. Istotnie, niektórzy eksportujący producenci z ChRL sprzedawali swoje produkty do Wspólnoty poniżej kosztów surowców, co wyraźnie wskazuje na fakt, że nie mamy tutaj do czynienia z sytuacją niskich cen wynikających z przewagi komparatywnej producentów z ChRL, lecz z istnieniem praktyk dumpingowych.
- (108) Skutkiem tych nieuczciwych praktyk cenowych stosowanych w ramach przywozu po cenach dumpingowych z ChRL było poddanie cen przemysłu wspólnotowego dużej presji, co sprawiło, że nie mogły one nawet odzwierciedlić rosnących kosztów surowców. Fakt ten został dodatkowo potwierdzony przez znaczny spadek rentowności przemysłu wspólnotowego.

- (109) Na podstawie powyższych ustaleń oczywiste jest, że tani przywóz z ChRL, który w znaczący sposób podciął ceny przemysłu wspólnotowego, miał decydujący wpływ na pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego, co odzwierciedla w szczególności spadek wielkości produkcji i sprzedaży, udziału w rynku oraz gwałtowny spadek rentowności.

3. Wpływ innych czynników

a) Przywóz po cenach niedumpingowych z ChRL

- (110) W przypadku jednego producenta eksportującego ustalono margines dumpingu poniżej poziomu *de minimis*. Dlatego też przywóz pochodzący od tego przedsiębiorstwa nie został uwzględniony w powyższej analizie szkody. Udział przywozu dokonywanego przez tego producenta eksportującego w całym przywozie znajdował się w przedziale 28–33 % w latach 2002 i 2003 r., 18–23 % w 2004 r., a w OD osiągnął poziom 12–17 %. Średnie ceny stosowane przez to przedsiębiorstwo były znacznie niższe niż średnie ceny przemysłu Wspólnoty przez cały badany okres. Jednakże średnia marginesów podjęcia dla tego przedsiębiorstwa była o wiele niższa niż dla przedsiębiorstw, dla których ustalono praktykowanie dumpingu. Biorąc pod uwagę fakt, iż wielkość przywozu pochodzącego od tego przedsiębiorstwa nie była znaczna oraz, co bardziej istotne, gwałtownie zmniejszyła się w badanym okresie, stwierdza się, że przywóz po cenach niedumpingowych nie naruszył związku przyczynowego, czyli że przywóz po cenach dumpingowych z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

b) Przywóz z krajów trzecich innych niż kraj, którego dotyczy postępowanie

- (111) Według Eurostatu oraz zgodnie z informacjami zebranymi w czasie dochodzenia głównymi krajami trzecimi, z których przywożone są siodełka, to Tajwan, Indie i Wietnam.
- (112) Przywóz z Tajwanu wyniósł 1 145 000 sztuk w 2002 r. i wzrósł w badanym okresie o 25 %, osiągając w OD 1 429 200 szt. Udział w rynku siodełek przywożonych z Tajwanu wyniósł 6 % w 2002 r. i nie różnił się od udziału w OD. Przywóz z Tajwanu dokonywany był po cenach zbliżonych do cen przemysłu wspólnotowego. Biorąc pod uwagę fakt, że udział w rynku przywozu z Tajwanu pozostał w badanym okresie na niezmiennym poziomie (6 %) oraz że jego ceny były zbliżone do cen przemysłu wspólnotowego, przywozu tego nie uznaje się za mający negatywny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (113) Przywóz z Indii wyniósł 204 200 sztuk w 2002 r. i wzrósł o 30 %, osiągając poziom 264 600 szt. w OD. Średnie ceny przywozu z Indii pozostały, przez cały badany okres, na niższym poziomie niż ceny przywozu z ChRL. Wyniosły one 0,63 EUR w 2002 r., następnie wzrosły do 0,91 EUR w 2003 r., po czym spadły gwałtownie do 0,47 EUR i osiągnęły wartość 0,6 EUR w OD. Jednakże udział w rynku tego przywozu wynosił jedynie 1 % przez cały badany okres. W związku z powyższym stwierdza się, że pomimo niskiego poziomu cen przywozu z Indii, nie wywarł on znacznego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (114) Jeżeli chodzi o przywóz z Wietnamu, dane Eurostatu wskazują na bardzo niski poziom przywozu w 2002 r. (4 400 szt.), który wzrósł do 136 600 szt. w OD. Ceny przywozu z Wietnamu kształtowały się na tym samym poziomie co ceny przywozu z ChRL. Jednakże, podobnie jak w przypadku Indii, udział w rynku przywozu z Wietnamu wynosił poniżej 1 % w 2002 i 2003 r. i ledwo osiągnął 1 % w 2004 r. i w OD. W związku z tym uznaje się, że przywóz ten nie wywarł on znacznego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (115) W związku z powyższym można tymczasowo przyjąć, że przywozy z innych krajów niż ChRL nie miały udziału w istotnej szkodzie poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

c) *Naruszanie praw własności intelektualnej*

- (116) Jak wspomniano w powyższym motywie 84, inwestycje na badania i rozwój stanowią ok. 8–10 % całkowitego obrotu przemysłu wspólnotowego. Inwestycje te obejmują badania pozycji ciała na siodełku oraz opracowanie i testowanie nowych modeli siodełek. Kilku producentów wspólnotowych twierdziło, że niektórzy producenci eksportujący z ChRL kopiowali chronione patentem produkty europejskie, w związku z czym odnosili korzyść w porównaniu z producentami wspólnotowymi, co odzwierciedlają niższe ceny siodełek przywożonych z ChRL. Z drugiej strony jeden niepowiązany importer zauważył, że produkty podrobione nie pochodziły wyłącznie z ChRL, lecz były również przedmiotem sporów między producentami we Wspólnocie. Uznaje się, że podrabianie produktów jest istotnym problemem dla tego przemysłu i, że praktyki takie mogły pogorszyć sytuację przemysłu wspólnotowego. W każdym razie straty poniesione na skutek łamania praw własności intelektualnej przez sam przemysł wspólnotowy nie są na tyle znaczne, by naruszyć silny związek przyczynowy pomiędzy przywozem dumpingowym a istotną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy. Należy również zauważyć, że ze względu na fakt, iż przywóz z ChRL po cenach dumpingowych korzystał z naruszeń praw własności intelektualnej, naruszenia te nie mogą stanowić osobnego czynnika, ponieważ odnosiłyby się one w dalszym ciągu do przywozu po cenach dumpingowych.

4. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (117) Zbieżność czasowa między wzrostem przywozu dumpingowego z ChRL, wzrostem udziałów w rynku oraz stwierdzonym podcięciem cenowym, z jednej strony, a wyraźnym pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego, z drugiej strony, prowadzi do wniosku, że ten dumpingowy przywóz spowodował istotną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Poddano analizie również inne czynniki, jednak uznano, że nie odgrywały one decydującej roli w poniesionej szkodzie.
- (118) Opierając się na powyższej analizie – w ramach której odpowiednio rozgraniczono i rozdzielono wpływy wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozów dumpingowych – tymczasowo uznaje się, że przywozy siodełek z ChRL wyrządziły istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES WSPÓLNOTY

- (119) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo stwierdzenia dumpingu wyrządzającego szkodę istniały jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że podjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. W tym celu należy rozważyć wpływ możliwych środków na wszystkie strony zaangażowane w postępowanie, jak również możliwe skutki zaniechania przyjęcia tych środków.

1. Przemysł wspólnotowy

- (120) Szkodliwa sytuacja przemysłu wspólnotowego wynika z jego trudności w konkurowaniu z dumpingowym przywozem sprzedawanym po niskich cenach.
- (121) Nałożenie środków powinno pozwolić przemysłowi wspólnotowemu na zwiększenie wielkości sprzedaży i udziału w rynku, a zatem osiągnięcie lepszego efektu skali i poziomu zysku koniecznego dla uzasadnienia dalszego inwestowania w infrastrukturę produkcyjną i badania i, w związku z tym, na zachowanie konkurencyjności.
- (122) Jeden z importerów twierdził, że jeden z producentów wspólnotowych zajmował pozycję dominującą, jednak nie poparł tego twierdzenia żadnymi dowodami. Biorąc pod uwagę fakt, iż przez cały badany okres siodełka były produkowane przez co najmniej dziesięciu konkurujących ze sobą producentów wspólnotowych oraz że postępowanie nie ujawniło żadnych elementów, które mogłyby wesprzeć ten zarzut, wniosek ten został odrzucony.

- (123) Jeżeli środki nie zostaną nałożone, pogarszanie się sytuacji przemysłu wspólnotowego będzie postępowało. Przemysł ten nie będzie mógł inwestować w nowe technologie ani skutecznie konkutować z przywozami z państw trzecich. Ponadto, jeżeli środki nie zostaną nałożone, przemysł wspólnotowy straciłby znacznie udział w rynku siodełek klasy średniej, co spowodowałoby, że nie byłby w stanie pokryć ze sprzedaży swoich kosztów stałych. Niektóre przedsiębiorstwa byłyby wówczas zmuszone zakończyć wytwarzanie produktu podobnego i zwolnić swoich pracowników, co miało już miejsce w przypadku jednego producenta wspólnotowego w 2005 r. Stwierdza się zatem, że nałożenie środków antidumpingowych leży w interesie przemysłu wspólnotowego.

2. Interes niepowiązanych importerów

- (124) Jeżeli chodzi o importerów, jedynie dwóch niepowiązanych importerów odpowiedziało na kwestionariusz, a następnie przeprowadzono wizytę weryfikacyjną u jednego z nich. Wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem dokonywanego przez tych dwóch importerów odpowiadała 21 % łącznego przywozu z ChRL do Wspólnoty oraz 7 % konsumpcji Wspólnoty.
- (125) Biorąc pod uwagę fakt, że większość całego przywozu siodełek do Wspólnoty jest przeprowadzana przez importerów, którzy nie są powiązani z producentami eksportującymi, przywóz dokonywany przez tych niepowiązanych importerów został uznany za reprezentatywny dla wszystkich innych niepowiązanych importerów.
- (126) Dla tych dwóch importerów przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL stanowił 100 % ich całkowitego przywozu siodełek. W przypadku pierwszego importera odpowiednia wartość sprzedaży siodełek wyniosła 8 % całkowitego obrotu tego importera w OD. Sprzedaż siodełek importowanych z ChRL przynosiła zysk w OD. Jednakże rentowność sprzedaży siodełek była o 0,7 punktu procentowego niższa od ogólnej rentowności tego przedsiębiorstwa, która wahała się w przedziale 2–6 % w OD. W przypadku drugiego importera wartość sprzedaży przywożonych siodełek wyniosła jedynie 1,2 % całkowitego obrotu tego przedsiębiorstwa w OD, a rentowność sprzedaży siodełek uznano za zbliżoną od ogólnej rentowności tego przedsiębiorstwa. Z informacji przekazanych przez innych importerów można przypuszczać, że sytuacja dwóch powyższych importerów jest reprezentatywna dla większości importerów siodełek z ChRL.
- (127) Ponieważ oba przedsiębiorstwa dokonywały przywozu siodełek wyłącznie z ChRL, można stwierdzić, że nałożenie środków może mieć negatywny wpływ na sytuację finansową tych przedsiębiorstw. Jednakże biorąc pod uwagę niewielki udział sprzedaży siodełek w całkowitym obrocie i zysku tych przedsiębiorstw, nie należy spodziewać się, że przyjęcie środków będzie miało znaczący wpływ finansowy na ogólną sytuację tych dwóch importerów. Ponadto przedsiębiorstwa te mogłyby przywozić siodełka od przedsiębiorstw, dla których nie stwierdzono stosowania dumpingu, lub z innych krajów trzecich, np. z Tajwanu.

3. Interes użytkowników

- (128) Czterech użytkowników i dystrybutorów produktu objętego postępowaniem odpowiedziało na kwestionariusz przesłany przez Komisję. Są to przedsiębiorstwa wykorzystujące siodełka produkowane we Wspólnocie oraz siodełka przywożone przy montowaniu rowerów. Te cztery przedsiębiorstwa wykorzystały łącznie 1 255 655 siodełek w OD, z czego większość (55 %) pochodziła z ChRL. Ilość siodełek przywożonych z ChRL i wykorzystanych przez te cztery przedsiębiorstwa stanowiła 5,7 % wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego oraz 2,9 % całkowitej wspólnotowej konsumpcji siodełek w OD. Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa montujące rowery, ustalono, że siodełka stanowią jedynie niewielki składnik kosztu całego roweru. W zależności od modelu udział siodełek w całkowitym koszcie roweru waha się w przedziale 1–4 %.

- (129) Dwóch z czterech użytkowników stwierdziło, że nałożenie cła antydumpingowego najprawdopodobniej nie miałoby dużego wpływu na ich działalność, ponieważ mieliby możliwość przeniesienia wzrostu cen siodełek na swoich konsumentów końcowych. Ponadto stwierdzili oni, że różnica cen między siodełkami produkowanymi i sprzedawanymi przez przemysł wspólnotowy a siodełkami przywożonymi z ChRL jest tak duża, że nawet po nałożeniu cła antydumpingowego siodełka pochodzące z ChRL byłyby nadal konkurencyjne.
- (130) Pozostali dwaj użytkownicy nie dostarczyli wersji bez klauzuli poufności swoich odpowiedzi na kwestionariusz. W związku z tym, zgodnie z art. 19 ust. 3 informacje te zostały tymczasowo pominięte.
- (131) Jeden producent eksportujący stwierdził, że nałożenie cła antydumpingowego nie leży w interesie Wspólnoty, ponieważ stanowiłoby to dodatkowe zagrożenie dla rentowności europejskich producentów rowerów. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że wspólnotowi producenci rowerów zaniechaliby swojej działalności montażowej i rozpoczęliby przywóz kompletnych rowerów z ChRL pomimo istnienia cła antydumpingowego na przywóz rowerów. W tym kontekście należy zaznaczyć, że eksporterzy nie biorą udziału w procedurze ustalania interesu Wspólnoty. Niemniej jednak przedstawiony argument został poddany merytorycznej analizie. Biorąc pod uwagę fakt, że dwóch z czterech użytkowników siodełek rowerowych stwierdziło, że nałożenie środków najprawdopodobniej nie miałoby dużego wpływu na ich działalność, ponieważ koszt siodełka stanowi niewielką część kosztu roweru, argument powinien zostać odrzucony.
- (132) Uwzględniając fakt, że czterech wspomnianych producentów nabywało znaczną część siodełek (45 % w OD) we Wspólnocie oraz mając na uwadze stosunkowo niski udział siodełka w kosztach gotowego roweru, stwierdza się, że wpływ związany z nałożeniem środków antydumpingowych na siodełka, na ogólne koszty użytkowników nie byłby znaczny. Jeżeli nawet wystąpiłby taki wpływ, jest bardzo prawdopodobne, aby użytkownicy przywożonych siodełek byli w stanie przenieść dodatkowe koszty z tym związane na swoich odbiorców.

4. Interes dostawców surowców i konsumentów

- (133) Jeden dostawca surowców udzielił odpowiedzi na kwestionariusz. Przedsiębiorstwo to sprzedaje metalowe części siodełek producentom we Wspólnocie, są to: ramy i sprężyny wykonane z żelaza, stali, tytanu, wanadu, manganu lub stali węglowej. Przedsiębiorstwo opowiedziało się za nałożeniem cła antydumpingowego, ponieważ spodziewa się ono wzrostu produkcji wspólnotowej, a zatem zwiększeniem popytu na dostarczane przez nie surowce.
- (134) Na podstawie powyższych ustaleń i przy braku jakichkolwiek innych elementów czy reakcji ze strony organizacji konsumenckich stwierdza się, że wpływ proponowanych środków na konsumentów będzie prawdopodobnie nieznaczny.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (135) W związku z powyższym stwierdza się, że z perspektywy interesu Wspólnoty nie istnieją istotne powody, by nie wprowadzać tymczasowych ceł antydumpingowych.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (136) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu wspólnotowego, należy zastosować środki tymczasowe w celu zapobieżenia dalszemu ponoszeniu szkody przez przemysł wspólnotowy z powodu przywozu po cenach dumpingowych.

- (137) Środki te powinny być nałożone na poziomie wystarczającym, by usunąć szkodę powodowaną przez ten przywóz, bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu kwoty cła koniecznego dla usunięcia skutków szkodliwego dumpingu, uznano, że wszelkie przyjmowane środki powinny umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy dla tego rodzaju przemysłu w takim sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych. Marża zysku przed opodatkowaniem wykorzystana w tym obliczeniu wynosiła 5 % obrotu i została oparta na rentowności ustalonej w poprzednich postępowaniach dla producentów części rowerowych, które obejmowały producentów wspólnotowych, o których mowa w motywie 67.
- (138) Niezbędny wzrost cen został wówczas określony na podstawie porównania średnich ważonych cen eksportowych, obliczonych przy ustalaniu podcięcia cenowego (patrz: motyw 75 powyżej), z ceną nie wyrządzającą szkody, po jakiej przemysł wspólnotowy sprzedaje produkty na rynku wewnętrznym. Cena niewyrządzająca szkody została uzyskana przez skorygowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o rzeczywistą stratę/zysk odnotowaną/odnotowany w OD oraz przez dodanie wspomnianej powyżej marży zysku. Różnica uzyskana z tego porównania została następnie wyrażona jako odsetek łącznej wartości importowej CIF.
- (139) W celu wyliczenia poziomu usuwającego szkodę dla terytorium całego kraju, dla wszystkich pozostałych eksporterów z ChRL, należy przypomnieć, że poziom ich współpracy był niski. W związku z tym obliczono margines dumpingu jako średnią ważoną marginesów dumpingu obliczonych dla współpracującego eksportera i najwyższych ustalonych marginesów dumpingu dla reprezentatywnych rodzajów produktu wywożonych przez tego samego eksportera.
- (140) Ustalone marginesy szkody były znacznie wyższe od ustalonych marginesów dumpingu.

2. Środki tymczasowe

- (141) W związku z powyższym uznaje się, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonego marginesu dumpingu, ale nie powinno być wyższe od marginesu szkody ustalonego powyżej zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (142) Indywidualne stawki ceł antydumpingowych podane w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie ustaleń z niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację tych przedsiębiorstw ustaloną w niniejszym dochodzeniu. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od obowiązującego na terenie całego kraju cła stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączone zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z kraju objętego postępowaniem i wyprodukowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa, a zatem przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wyprodukowane przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione wyraźnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązanymi z podmiotami wyraźnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (143) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji⁽¹⁾ wraz z wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany dotyczącej podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą. W uzasadnionych przypadkach, po przeprowadzeniu konsultacji z Komitetem Doradczym, Komisja zmieni odpowiednio niniejsze rozporządzenie w drodze aktualizacji wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych. Aby zapewnić prawidłowe stosowanie ceł antydumpingowych, margines dumpingu obowiązujący dla całego kraju powinien mieć zastosowanie do producentów, którzy nie dokonywali wywozu do wspólnoty w OD.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, B-1049 Bruksela, Belgia.

(144) Na podstawie powyższych ustaleń tymczasowe stawki celne wynoszą:

Cionlli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd i Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd i Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,9 %

3. Kontrola specjalna

- (145) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach cel uważy się, że w tym przypadku potrzebne są specjalnie środki do zapewnienia odpowiedniego stosowania cel antydumpingowych. Wyłącznie przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez odpowiedniego producenta eksportującego może korzystać z specjalnego marginesu dumpingu obliczonego dla zainteresowanego producenta. Wspomniane środki specjalne obejmują:
- (146) Przedstawienie organom celnym danego państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która będzie zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.
- (147) Przypomina się, że jeżeli wywóz dokonywany przez przedsiębiorstwo korzystające z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po nałożeniu środków antydumpingowych, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na nałożenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obchodzenia nałożonych środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło obowiązujące dla całego kraju.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (148) W celu zapewnienia dobrego zarządzania należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia cel antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich ostatecznych cel,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się niniejszym tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz siodłek i ich zasadniczych części (tj. podstawy, wkładki, pokrycia) do rowerów dwukołowych i pozostałych rowerów (w tym trzykołowych wózków rowerów dostawczych), bezsilnikowych, rowerów wyposażonych w pomocnicze silniki, z wózkiem bocznym lub bez, urządzeń treningowych do siłowni i do użytku domowego, objętych kodami CN 8714 95 00, ex 8714 99 90 i ex 9506 91 10 (kody TARIC 8714 99 90 81 i 9506 91 10 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem produktów wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod Taric
Cionli Bicycle (Taicang) Co. Ltd, Shunde Hongli Bicycle Parts Co. Ltd i Safe Strong Bicycle Parts Shenzhen Co. Ltd	7,5 %	A787
Giching Bicycle parts (Shenzhen) Co. Ltd i Velo Cycle Kunshan Co. Ltd	0 %	A788
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,9 %	A999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych określonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 będzie uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, spełniającej wymogi określone w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury będzie obowiązywała stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw.
4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1 uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie zasadniczych danych i wniosków, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia ma zastosowanie przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Peter MANDELSON

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika przedsiębiorstwa w następującej formie:

- 1) Nazwisko i funkcja pracownika przedsiębiorstwa, które wystawiło fakturę.
- 2) Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że [ilość] siodełek sprzedanych na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, na które wystawiono niniejszą fakturę, zostało wyprodukowane przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2000/2006**z dnia 20 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1870/2005 ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 41,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić środki przejściowe w celu umożliwienia importerom z Bułgarii i Rumunii korzystania z postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1870/2005 z dnia 16 listopada 2005 r. otwierającego i ustanawiającego zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z państw trzecich⁽¹⁾. Środki te powinny obejmować w szczególności definicje ilości referencyjnej oraz tradycyjnych i nowych importerów.
- (2) Dlatego należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1870/2005.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1870/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym pkt 5 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) w odniesieniu do tradycyjnych importerów, którzy przywozili czosnek do Bułgarii lub Rumunii w latach 2003–2005, maksymalną ilość przywozu czosnku w trakcie:

 - i) lat kalendarzowych 2003, 2004 lub 2005;
 - ii) lub okresu przywozu przypadającego na lata 2003/04, 2004/05 lub 2005/06;

d) w odniesieniu do tradycyjnych importerów, którzy nie podlegają pod lit. a), b) lub c), maksymalną ilość przywozu czosnku w trakcie jednego z pierwszych trzech zakończonych okresów przywozu, podczas których otrzymali pozwolenia na przywóz zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 565/2002 lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

b) akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Czosnek pochodzący z państw członkowskich Wspólnoty w składzie na dzień 31 grudnia 2006 r. lub z Bułgarii i Rumunii nie jest brany pod uwagę przy obliczaniu ilości referencyjnej.”;

c) dodaje się następujący akapit:

„Bułgaria i Rumunia wybierają i stosują jedną z dwóch metod określonych w lit. c) do wszystkich tradycyjnych importerów zgodnie z obiektywnymi kryteriami i w sposób zapewniający równe traktowanie między podmiotami.”;

2) W art. 3 dodaje się następujący ust. 4:

„4. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, w odniesieniu do okresów przywozu 2006/07, 2007/08 i 2008/09 oraz wyłącznie w odniesieniu do Bułgarii i Rumunii:

- a) „tradycyjni importerzy” oznaczają importerów, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, pojedynczymi osobami lub grupami podmiotów ustanowionymi zgodnie z prawem krajowym, którzy mogą udowodnić, że:
 - i) przywozili czosnek z krajów pochodzenia innych niż państwa członkowskie Wspólnoty w składzie na dzień 31 grudnia 2006 r. lub Bułgaria i Rumunia co najmniej przez dwa z poprzednich trzech zakończonych okresów przywozu;
 - ii) w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego przywieźli co najmniej 50 ton owoców i warzyw zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96;

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 17.11.2005, str. 19. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 991/2006 (Dz.U. L 179 z 1.7.2006, str. 15).

- iii) przywozu określonego w ppkt i) i ii) dokonano do Bułgarii lub Rumunii, gdzie znajduje się siedziba danego importera.
- b) „nowi importerzy” oznaczają importerów innych niż tradycyjni importerzy w rozumieniu lit. a), będących handlowcami, osobami fizycznymi lub prawnymi, pojedynczymi osobami lub grupami podmiotów ustanowionymi zgodnie z prawem krajowym, którzy mogą udowodnić, że:
- i) w trakcie każdego z dwóch poprzednich lat kalendarzowych przywieźli co najmniej 50 ton owoców i warzyw określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 z krajów pochodzenia innych niż państwa członkowskie Wspólnoty w składzie na dzień 31 grudnia 2006 r. lub Bułgaria i Rumunia;
- ii) przywozu określonego w ppkt i) dokonano do Bułgarii lub Rumunii, gdzie znajduje się siedziba danego importera.”
- 3) W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:
- a) przed wpisem w języku hiszpańskim dodaje się następujący wpis:
- „— w języku bułgarskim: Мито 9,6 % – Регламент (ЕО) № 1870/2005”,
- b) po wpisie w języku portugalskim dodaje się następujący wpis:
- „— w języku rumuńskim: Taxa vamală: 9,6 % – Regulamentul (CE) nr. 1870/2005”;
- 4) W załączniku III wprowadza się następujące zmiany:
- a) przed wpisem w języku hiszpańskim dodaje się następujący wpis:
- „— w języku bułgarskim: Лицензия, издадена и валидна само за тримесечие от 1 (месец) до 28/29/30/31 (месец)”;
- b) po wpisie w języku portugalskim dodaje się następujący wpis:
- „— w języku rumuńskim: licență emisă și valabilă numai pentru trimestrul de la 1 [luna] pana la 28/29/30/31[luna].”.
- Artykuł 2
- Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej i począwszy od dnia jego obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2001/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****dostosowujące rozporządzenie (WE) nr 2295/2003 wprowadzające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 56,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku przystąpienia Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej konieczne jest wprowadzenie pewnych zmian technicznych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2295/2003 ⁽¹⁾.
- (2) Załączniki I, II i V do rozporządzenia (WE) nr 2295/2003 zawierają pewne zapisy we wszystkich językach wspólnotowych według stanu na dzień 31 grudnia 2006 r. Wspomniane załączniki powinny również zawierać zapisy w języku bułgarskim i rumuńskim.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2295/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 2295/2003 wprowadza się następujące zmiany:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

1) Artykuł 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ przyznaje zakładowi pakującemu odrębny numer identyfikacyjny, którego kod początkowy jest następujący:

BE	Belgia	LU	Luksemburg
BG	Bułgaria	HU	Węgry
CZ	Republika Czeska	MT	Malta
DK	Dania	NL	Holandia
DE	Niemcy	AT	Austria
EE	Estonia	PL	Polska
GR	Grecja	PT	Portugalia
ES	Hiszpania	RO	Rumunia
FR	Francja	SI	Słowenia
IE	Irlandia	SK	Słowacja
IT	Włochy	FI	Finlandia
CY	Cypr	SE	Szwecja
LV	Łotwa	UK	Wielka Brytania”
LT	Litwa		

2) Załączniki I, II i V zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z zastrzeżeniem i w dniu wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 24.12.2003, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 89/2006 (Dz.U. L 15 z 20.1.2006, str. 30).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 2295/2003 wprowadza się następujące zmiany:

(1) Załącznik I otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

1. Data minimalnej trwałości

Kod języka	na jajach	na opakowaniu
BG	срок на годност	срок на годност
ES	Cons. pref.	Consúmase preferentemente antes del
CS	Spotřebujte lub S.	Spotřebujte do
DA	Mindst holdbar til lub M.H.	Mindst holdbar til
DE	Mind. haltbar lub M.H.D.	Mindestens haltbar bis
ET	Parim enne lub PE	Parim enne
EL	Ανάλωση πριν από	Ανάλωση κατά προτίμηση πριν από
EN	Best before lub B.B. ⁽¹⁾	Best before
FR	à cons. de préf. av. lub DCR ⁽¹⁾	A consommer de préférence avant le
IT	Entro	da consumarsi preferibilmente entro
LV	Izlietot līdz lub I.L. ⁽¹⁾	Izlietot līdz
LT	Geriausi iki lub G ⁽¹⁾	Geriausi iki
HU	Min. meg. lub M.M ⁽¹⁾	Minőségét megőrzi
MT	L-ahjar jintuża sa	L-ahjar jintuża sa
NL	Tenm. houdb. tot lub THT ⁽¹⁾	Tenminste houdbaar tot
PL	Najlepiej spożyć przed lub N.S.P. ⁽¹⁾	Najlepiej spożyć przed
PT	Cons. pref.	A consumir de preferência antes de
RO	d.d.m.	A se consuma, de preferință, înainte de
SK	Minimálna trvanlivosť do lub M.T.D. ⁽¹⁾	Minimálna trvanlivosť do
SL	Uporabno najmanj do lub U.N.D. ⁽¹⁾	Uporabno najmanj do
FI	parasta ennen	parasta ennen
SV	bäst före	Bäst före

⁽¹⁾ Jeżeli użyto skrótu, jego znaczenie musi być jasno wskazane na opakowaniu.

2. Data pakowania:

Kod języka	na jajach	na opakowaniu
BG	Дата на опаковане	Дата на опаковане
ES	Emb.	Embalado el:
CS	Baleno lub D. B. ⁽¹⁾	Datum balení
DA	Pakket	Pakket den:
DE	Verp.	Verpackt am:
ET	Pakendamiskuupäev lub PK	Pakendamiskuupäev:
EL	Συσκευασία	Ημερομηνία συσκευασίας:
EN	Packed lub pkd	Packing date:
FR	Emb. le	Emballé le:
IT	Imb.	Data d'imballaggio:
LV	Iepakots	Iepakots
LT	Supakuota lub PK ⁽¹⁾	Pakavimo data
HU	Csom.	Csomagolás dátuma
MT	Ippakkjat	Data ta' l-ippakkjar:
NL	Verp.	Verpakt op:
PL	Zapakowano w dniu lub ZWD	Zapakowano w dniu
PT	Emb.	Embalado em:
RO	Amb.	Ambalat la
SK	Balené dňa lub B.D.	Balené dňa
SL	Pakirano lub Pak.	Datum pakiranja
FI	Pakattu	Pakattu:
SV	förp. Den	Förpackat den:

⁽¹⁾ Jeżeli użyto skrótu, jego znaczenie musi być jasno wskazane na opakowaniu.

3. Zalecana data sprzedaży

Kod języka	
BG	Препоръчителна дата за продажба
ES	Vender antes
CS	Prodat do
DA	Sidste salgsdato
DE	Verkauf bis
ET	Viimane soovitatav müügikuupäev lub VSM
EL	Πώληση
EN	Sell by
FR	à vend. préf. av. lub DVR ⁽¹⁾
IT	racc.
LV	Realizēt līdz
LT	Parduoti iki
HU	Forgalomba hozható: ...-ig
MT	Ghandu jinbiegh sa
NL	Uiterste verkoopdatum lub Uit. verk. dat.
PL	Sprzedaż do dnia
PT	Vend. de pref. antes de
RO	A se vinde înainte de
SK	Predávať do
SL	Prodati do
FI	viimeinen myyntipäivä
SV	sista försäljningsdag

⁽¹⁾ Jeżeli użyto skrótu, jego znaczenie musi być jasno wskazane na opakowaniu.

4. Data zniesienia jaj

Kod języka	
BG	Дата на снасяне
ES	Puesta
CS	Sneseno
DA	Læggedato
DE	Gelegt am
ET	Munemiskuupäev
EL	Ωτοκία
EN	Laid
FR	Pondu le
IT	Dep.
LV	Izdēts
LT	Padėta
HU	Tojás rakás napja
MT	Tbiedu
NL	Gelegd op
PL	Zniesione w dniu
PT	Postura
RO	Produs la
SK	Znáška
SL	Zneseno
FI	munintapäivä
SV	värpta den”

(2) Załącznik II otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Wyrażenia określone w art. 13, stosowane dla wskazania rodzajów produkcji jaj, zamieszczone: a) na opakowaniach; b) na jajach

Kod języka		1	2	3
BG	(a)	яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито	яйца от кокошки – подово отглеждане	яйца от кокошки – клетъчно отглеждане
	(b)	яйца от кокошки – свободно отглеждане на открито	яйца от кокошки – подово отглеждане	яйца от кокошки – клетъчно отглеждане
ES	(a)	Huevos de gallinas camperas	Huevos de gallinas criadas en el suelo	Huevos de gallinas criadas en jaula
	(b)	Camperas	Suelo	Jaula
CS	(a)	Vejce nosnic ve volném výběhu	Vejce nosnic v halách	Vejce nosnic v klecích
	(b)	Výběh	Hala	Klec
DA	(a)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
	(b)	Frilandsæg	Skrabeæg	Buræg
DE	(a)	Eier aus Freilandhaltung	Eier aus Bodenhaltung	Eier aus Käfighaltung
	(b)	Freiland	Boden	Käfig
ET	(a)	Vabalt peetavate kanade munad	Õrrekanade munad	Puuris peetavate kanade munad
	(b)	Vabapidamine or V	Õrrelpidamine or Õ	Puurispidamine or P
EL	(a)	Αυγά ελεύθερης βοσκής	Αυγά αχυρώνα	Αυγά κλωβοστοιχίας
	(b)	Ελεύθερης βοσκής	Αχυρώνα	Κλωβοστοιχία
EN	(a)	Free range eggs	Barn eggs	Eggs from caged hens
	(b)	Free range or F/range	Barn	Cage
FR	(a)	Œufs de poules élevées en plein air	Œufs de poules élevées au sol	Œufs de poules élevées en cage
	(b)	Plein air	Sol	Cage
IT	(a)	Uova da allevamento all'aperto	Uova da allevamento a terra	Uova da allevamento in gabbie
	(b)	Aperto	A terra	Gabbia
LV	(a)	Brīvās turēšanas apstākļos dētās olas	Kūti dētās olas	Sprostos dētās olas
	(b)	Brīvībā dēta	Kūti dēta	Sprostā dēta
LT	(a)	Laisvai laikomų vištų kiaušiniai	Ant kraiko laikomų vištų kiaušiniai	Narvuose laikomų vištų kiaušiniai
	(b)	Laisvų	Ant kraiko	Narvuose

Kod języka		1	2	3
HU	(a)	Szabad tartásban termelt tojás	Alternatív tartásban termelt tojás	Ketreces tartásból származó tojás
	(b)	Szabad t.	Alternatív	Ketreces
MT	(a)	Bajd tat-tigieg imrobbija barra	Bajd tat-tigieg imrobbija ma' l-art.	Bajd tat-tigieg imrobbija fil-gaġġ
	(b)	Barra	Ma' l-art	Gaġġa
NL	(a)	Eieren van hennen met vrije uitloop	Scharreleieren	Kooieieren
	(b)	Vrije uitloop	Scharrel	Kooi
PL	(a)	Jaja z chowu na wolnym wybiegu	Jaja z chowu ściółkowego	Jaja z chowu klatkowego
	(b)	Wolny wybieg	Ściółka	Klatka
PT	(a)	Ovos de galinhas criadas ao ar livre	Ovos de galinhas criadas no solo	Ovos de galinhas criadas em gaiolas
	(b)	Ar livre	Solo	Gaiola
RO	(a)	Ouă de găini crescute în aer liber	Ouă de găini crescute în hale la sol	Ouă de găini crescute în baterii
	(b)	Aer liber	Sol	baterii
SK	(a)	Vajcia z chovu na voľnom výbehu	Vajcia z podstielkového chovu	Vajcia z klieťkového chovu
	(b)	Voľný výbeh	Podstielkové	Klieťkové
SL	(a)	Jajca iz proste reje	Jajca iz hlevske reje	Jajca iz baterijske reje
	(b)	Prosta reja	Hlevska reja	Baterijska reja
FI	(a)	Ulkokanojen munia	Lattiakanojen munia	Häkkikanojen munia
	(b)	Ulkokanan	Lattiakanan	Häkkikanan
SV	(a)	Ägg från utehöns	Ägg från frigående höns inomhus	Ägg från burhöns
	(b)	Frigående (alt. Frig.) ute	Frigående (alt. Frig.) inne	Burägg

(3) Załącznik V otrzymuje następujące brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK V

Zapisy, o których mowa w art. 16 ust. 6

- w języku bułgarskim: яйца, предназначени изключително за преработка, съгласно член 16, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 2295/2003.
- w języku hiszpańskim: huevos destinados exclusivamente a la transformación, de conformidad con lo dispuesto en el apartado 6 del artículo 16 del Reglamento (CE) nº 2295/2003.
- w języku czeskim: vejce určená výhradně ke zpracování v souladu s čl. 16, odst. 6 Nařízení (ES) č. 2295/2003.
- w języku duńskim: æg, der udelukkende er bestemt til forarbejdning, jf. artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 2295/2003.
- w języku niemieckim: Eier ausschließlich bestimmt zur Verarbeitung gemäß Artikel 16 Absatz 6 der Verordnung (EG) Nr. 2295/2003.
- w języku estońskim: eranditult ümbertöötlemisele kuuluvad munad, vastavalt määruse (EÜ) nr 2295/2003 artikli 16 lõikele 6.
- w języku greckim: αυγά που προορίζονται αποκλειστικά για την μεταποίησή τους, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2295/2003.
- w języku angielskim: eggs intended exclusively for processing in accordance with Article 16(6) of Regulation (EC) No 2295/2003.
- w języku francuskim: œufs destinés exclusivement à la transformation, conformément à l'article 16, paragraphe 6, du règlement (CE) nº 2295/2003.
- w języku włoskim: uova destinate esclusivamente alla trasformazione, in conformità dell'articolo 16, paragrafo 6, del regolamento (CE) n. 2295/2003.
- w języku łotewskim: olas, kas paredzētas tikai pārstrādei, saskaņā ar regulas (EK) Nr. 2295/2003 16. panta 6. punktu.
- w języku litewskim: tik perdirbti skirti kiaušiniai, atitinkantys Reglamento (EB) Nr. 2295/2003 16 straipsnio 6 dalies reikalavimus.
- w języku węgierskim: A 2295/2003/EK rendelet 16. cikke (6) bekezdésének megfelelően kizárólag feldolgozásra szánt tojás.
- w języku maltańskim: bajd destinat esklussivament għall-konverżjoni, f'konformità ma' l-Artikolu 16, Paragrafu 6 tar-Regolament (KE) Nru 2295/2003.
- w języku niderlandzkim: eieren die uitsluitend bestemd zijn voor verwerking, overeenkomstig artikel 16, lid 6, van Verordening (EG) nr. 2295/2003.
- w języku polskim: jaja przeznaczone wyłącznie dla przetwórstwa, zgodnie z artykułem 16, paragraf 6 rozporządzenia (WE) nr 2295/2003.
- w języku portugalskim: ovos destinados exclusivamente à transformação, em conformidade com o n.º 6 do artigo 16.º do Regulamento (CE) n.º 2295/2003.
- w języku rumuńskim: ouă destinate exclusiv procesării, conform articolului 16 alineatul 6 din Regulamentul (CE) nr. 2295/2003.
- w języku słowackim: vajcia určené výhradne na spracovanie podľa článku 16, odsek 6 nariadenia (ES) č. 2295/2003.
- w języku słoweńskim: jajca namenjena izključno predelavi, v skladu s 6. odstavkom 16. člena uredbe (CE) št. 2295/2003.
- w języku fińskim: Yksinomaan jalostettaviksi tarkoitettuja munia asetuksen (EY) N:o 2295/2003 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- w języku szwedzkim: Ägg uteslutande avsedda för bearbetning, i enlighet med artikel 16.6 i förordning (EG) nr 2295/2003.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2002/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004⁽²⁾ wprowadza przepisy wykonawcze dla systemu jednolitych płatności począwszy od roku 2005.
- (2) Artykuł 54 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że rolnicy wyłączają z produkcji hektary kwalifikujące do uprawnień z tytułu odlogowania; art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że grunty zgłoszone jako odlogowane nie mogą być wykorzystywane do celów rolniczych.
- (3) Artykuł 32 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 stanowi, że powierzchnie odlogowane muszą pozostawać powierzchniami odlogowanymi przez okres rozpoczynający się najpóźniej dnia 15 stycznia i upływający najwcześniej z dniem 31 sierpnia.
- (4) Komisja często ustanawiała odstępstwo od tych zasad w odpowiedzi na zgłaszane przez rolników zapotrzebowanie na pasze w regionach dotkniętych przez klęski żywiołowe, w szczególności przez susze. Szczególne okoliczności lokalnych klęsk żywiołowych wymagają analizy i niezwłocznego podjęcia decyzji. Doświadczenie pokazuje, że w celu szybkiego podjęcia właściwych działań w przypadku lokalnych klęsk żywiołowych stosowne byłoby przekazanie państwom członkowskim uprawnień w zakresie podejmowania takich decyzji, pod warunkiem że uzasadniają to wyjątkowe okoliczności.
- (5) W związku z tym państwa członkowskie powinny być uprawnione do uznawania przypadków poważnych klęsk

żywiołowych stwarzających znaczne zagrożenie dla gruntów gospodarstw rolnych w danym regionie oraz do wystarczająco wczesnego upoważnienia wszystkich poszkodowanych producentów do wykorzystywania gruntów zgłoszonych jako odlogowane do celów żywienia zwierząt. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję o takich decyzjach krajowych, a zwłaszcza o niekorzystnych warunkach klimatycznych, które uzasadniają ich podjęcie.

- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 795/2004.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 795/2004 wprowadza się następujące zmiany:

W art. 32 dodaje się następujący ustęp:

„5. W przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 państwa członkowskie mogą upoważnić wszystkich producentów do wykorzystywania gruntów zgłoszonych jako odlogowane do celów żywienia zwierząt w odniesieniu do roku, w którym został złożony wniosek o dopłaty. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że odlogowane grunty objęte upoważnieniem nie są używane do celów zarobkowych, a w szczególności, że żadne pasze wyprodukowane na tym odlogowanym gruncie nie zostały sprzedane.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swojej decyzji dotyczącej upoważnienia i jej uzasadnieniu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 265 z 26.9.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1291/2006 (Dz.U. L 236 z 31.8.2006, str. 20).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2003/2006**z dnia 21 grudnia 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rybołówstwa i akwakultury**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury⁽¹⁾, w szczególności jego art. 35 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 2 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽²⁾ przewiduje, że wydatki Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) związane z rynkiem rybołówstwa zarządzane są w sposób scentralizowany.
- (2) Artykuł 35 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 określa rodzaje wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie.
- (3) Finansowanie tych wydatków odbywa się zgodnie z zasadami scentralizowanego zarządzania bezpośredniego między Komisją i państwami członkowskimi.
- (4) W celu zapewnienia właściwego zarządzania funduszami Wspólnoty i ochrony interesów finansowych Wspólnoty rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 zawiera pewne zobowiązania państw członkowskich dotyczące zarządzania tymi funduszami i ich kontroli oraz udzielania informacji dotyczących prawnych i administracyjnych ram wypełniania tych zobowiązań i odzyskiwania niesłusznie wypłaconych kwot, jeśli zostaną wykryte nieprawidłowości w zarządzaniu tymi funduszami. Ponadto interesy finansowe Wspólnoty w odniesieniu do wydatków finansowanych na mocy art. 35 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 są chronione przez odpowiednie zasady dotyczące ochrony tych interesów określone w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr

1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽³⁾, rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽⁴⁾, rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowym i innym nieprawidłowościami⁽⁵⁾ i rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽⁶⁾.

- (5) Aby zapewnić prawidłowe zarządzanie przepływami pieniężnymi, w szczególności ponieważ na pierwszym etapie państwa członkowskie same uruchamiają środki finansowe na pokrycie wydatków określonych w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, zanim, co pół roku, Komisja zwróci im poniesione wydatki, państwa członkowskie gromadzą odpowiednie informacje dotyczące tych wydatków oraz przekazują je Komisji wraz z deklaracją wydatków.
- (6) Komisja zwraca państwom członkowskim poniesione wydatki co pół roku na podstawie wspomnianych deklaracji wydatków i dokumentów uwierzytelniających te deklaracje.
- (7) Aby umożliwić Komisji efektywne wykorzystywanie informacji pochodzących od państw członkowskich, informacje te należy przysyłać pocztą elektroniczną.
- (8) Aby uniknąć stosowania różnych kursów walutowych w odniesieniu do pomocy wypłacanej organizacjom producentów w walutach innych niż euro, z jednej strony, i w deklaracjach wydatków, z drugiej strony, zainteresowane państwa członkowskie powinny stosować w swoich deklaracjach wydatków ten sam kurs wymiany walut co kurs stosowany przy dokonywaniu płatności dla beneficjentów. Stosowane kursy wymiany walut ustanawiane są zgodnie z terminami operacyjnymi określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1925/2000 ustanawiającym terminy operacyjne dla kursów walutowych stosowanych do obliczania niektórych kwot przewidzianych w mechanizmach rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1759/2006 (Dz.U. L 335 z 1.12.2006, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42).

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 230 z 12.9.2000, str. 7.

- (9) W celu zapewnienia podstawy prawnej dla płatności dokonanych w pierwszym okresie referencyjnym niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą wsteczną od dnia 16 października 2006 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do finansowania przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) wydatków ponoszonych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

„Wydatki” oznaczają wydatki ponoszone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Artykuł 3

Właściwy organ

Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wdrożenie niniejszego rozporządzenia i powiadamia o tym Komisję.

Artykuł 4

Deklaracje wydatków

1. Każde państwo członkowskie przygotowuje deklarację wydatków na podstawie wzoru umieszczonego w załączniku. Deklaracja wydatków zawiera zestawienie podzielone zgodnie z nomenklaturą budżetu Wspólnot Europejskich według rodzaju wydatków zgodnie ze szczegółową nomenklaturą udostępnioną państwom członkowskim. Obejmuje ona:

- a) wydatki poniesione w poprzednim sześciomiesięcznym okresie referencyjnym;
- b) całkowite wydatki poniesione od początku roku budżetowego do końca poprzedniego sześciomiesięcznego okresu referencyjnego.

2. Każde państwo członkowskie gromadzi wszelkie informacje dotyczące deklaracji wydatków.

3. Okresy referencyjne trwają sześć miesięcy od dnia 16 października do dnia 15 kwietnia i od dnia 16 kwietnia do dnia 15 października.

4. Deklaracja wydatków może zawierać korekty kwot zadeklarowanych na wcześniejsze okresy referencyjne.

5. Właściwe organy państw członkowskich składają Komisji swoje deklaracje wydatków wraz z informacjami, o których mowa w ust. 2, drogą elektroniczną najpóźniej, odpowiednio, dnia 10 maja i dnia 10 listopada.

Artykuł 5

Płatności półroczne

1. Środki potrzebne na finansowanie wydatków będą udostępniane państwom członkowskim przez Komisję w formie płatności półrocznych (zwanych dalej „płatnościami półrocznymi”).

Kwoty płatności półrocznych ustalane są na podstawie deklaracji wydatków składanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4.

2. Płatności półroczne dla każdego państwa członkowskiego są dokonywane w ciągu 60 dni po otrzymaniu przez Komisję kompletnej deklaracji wydatków złożonej przez państwo członkowskie. Deklaracja uważana jest za kompletną, jeżeli w ciągu 30 dni od jej otrzymania Komisja nie poprosi o dodatkowe informacje.

3. Do chwili otrzymania przelewów płatności półrocznych z Komisji państwa członkowskie uruchamiają środki finansowe potrzebne na pokrycie wydatków.

Artykuł 6

Stosowane kursy wymiany walut

Kurs wymiany walut stosowany przez państwa członkowskie w ich deklaracjach wydatków jest ostatnim kursem wymiany walut ustanowionym przez Europejski Bank Centralny (EBC) przed odpowiednimi terminami operacyjnymi określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1925/2000.

Artykuł 7

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 16 października 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

DEKLARACJE WYDATKÓW

Podział danych zgodnie z nomenklaturą budżetu Wspólnot Europejskich oraz według rodzaju wydatków

Treść deklaracji wydatków, którą należy przekazać Komisji pocztą elektroniczną

Nagłówek deklaracji:

Nagłówek deklaracji zawiera następujące informacje:

- identyfikator rodzaju komunikatu i państwa członkowskiego przekazującego informację. (Uwaga: będzie on używany w celu zagwarantowania, że osoba przekazująca deklarację, która z niego korzysta, jest do tego upoważniona w imieniu danego państwa członkowskiego). Identyfikator przekazywany jest przez Komisję,
- okres wydatków, którego dotyczy deklaracja,
- język, w którym sporządzono deklarację.

Główna część deklaracji

Główna część deklaracji obejmuje następujące elementy dla każdej podpozycji nomenklatury EFOGR:

- identyfikator podpozycji (np. 110201002610033),
- nazwę podpozycji w języku wybranym w nagłówku deklaracji,
- kwotę zadeklarowaną na dany okres (N) i ogółem kwotę skumulowaną zadeklarowaną od początku roku budżetowego. Wszystkie kwoty należy zadeklarować w euro.

Ostatnia pozycja

Po wykazie wszystkich podpozycji umieszcza się:

- całkowitą kwotę zadeklarowaną na dany okres (N) i ogółem kwotę skumulowaną zadeklarowaną od początku roku budżetowego,
- miejsce na komentarze.

Składnia komunikatu

```
<I>[IDENTIFICATION]
<C>001<V>[PERIOD]
<C>011<V>[LANGUAGE]
<C>002<V>[SUBITEM]
<C>012<V>[DESCRIPTION]
<C>003<V>[AMOUNT]/[AMOUNT CUMUL]
<...>
<...>
<C>002<V>[SUBITEM]
<C>012<V>[DESCRIPTION]
<C>003<V>[AMOUNT]/[AMOUNT CUMUL]
<C>004<V>[AMOUNT TOT]/[AMOUNT CUMUL TOT]
<C>006<V>[COMMENT]
```

Opis pól

Nazwa	Format	Opis
Nagłówek deklaracji: częstotliwość występowania danych wynosi 1		
[IDENTIFICATION] *		Kod identyfikacyjny nadany przez DG FISH
[PERIOD] *	Data (RRRRMM)	Okres wydatków
[LANGUAGE] *	(2 znaki)	Kod ISO języka
Główna część deklaracji: częstotliwość występowania danych wynosi od 1 do n		
[SUBITEM] *	Numer (15)	Podpozycja
[DESCRIPTION] *	Wolne pole (600 znaków)	Nazwa podpozycji
[AMOUNT] *	Numer (15,2)	Zadeklarowana kwota
[AMOUNT CUMUL] *	Numer (15,2)	Kwota skumulowana
Ostatnia pozycja: częstotliwość występowania danych wynosi 1		
[AMOUNT TOT] *	Numer (15,2)	Ogółem kwota zadeklarowana
[AMOUNT CUMUL TOT] *	Numer (15,2)	Ogółem kwota skumulowana
[COMMENT]	Wolne pole (80 znaków)	Komentarze

Pola z gwiazdką (*) są polami obowiązkowymi.

Przykład

```

<I>FISHCYP
<C>001<V>200605
<C>011<V>EN
<C>002<V>110201002610025
<C>012<V>Private storage – aid...
<C>003<V>10000,00/10000,00
<C>002<V>110201002610033
<C>012<V>Compensation payments – operational programmes...
<C>003<V>32417,34/32417,34
<...>
<...>
<...>
<C>002<V>110201002610041
<C>012<V>Compensation payments – tuna...
<C>003<V>10000,00/10000,00
<C>004<V>478378,38/478378,38
<C>006<V>No Comment

```

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2004/2006**z dnia 22 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2273/93 określające centra skupu interwencyjnego zbóż oraz dostosowujące wspomniane rozporządzenie ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Akt Przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 56,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niektóre państwa członkowskie złożyły wnioski o zmianę niektórych z centrów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2273/93 ⁽²⁾, aby mogły być one lepiej usytuowane lub aby w większym stopniu odpowiadały wymaganym warunkom. Należy zatem przyjąć wspomniane wnioski.

- (2) W związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej konieczne jest określenie centrów interwencyjnych dla tych nowych państw członkowskich i włączenie ich do wykazu sporządzonego w rozporządzeniu (EWG) nr 2273/93.

- (3) Należy zatem zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2273/93.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2273/93 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. Jednakże pkt 1, 2 i 6 załącznika mają zastosowanie z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o Przystąpieniu Bułgarii i Rumunii i począwszy od dnia jego obowiązywania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1805/2004 (Dz.U. L 318 z 19.10.2004, str. 9).

ZÁŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2273/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Tytuł, uwagi wyjaśniające umieszczone przed tabelą oraz nagłówki kolumn otrzymują następujące brzmienie:

„AHEKC — ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — ANEXĂ — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE — BILAGA

- 1) Знакът + означава, че определеното място се счита за интервенционен център за въпросния вид зърно.
- 2) Знакът – означава, че определеното място не трябва да се счита за интервенционен център за въпросния вид зърно.
- 1) El signo + significa que el lugar indicado se considera centro de intervención para el cereal en cuestión.
- 2) El signo – significa que el lugar indicado no ha de considerarse centro de intervención para el cereal en cuestión.
- 1) Označení + znamená, že uvedené místo je považováno za intervenční centrum pro příslušnou obilovinu.
- 2) Označení – znamená, že uvedené místo není považováno za intervenční centrum pro příslušnou obilovinu.
- 1) Tegnet + angiver, at det anførte sted betragtes som interventionscenter for den pågældende kornsort.
- 2) Tegnet – angiver, at det anførte sted ikke betragtes som interventionscenter for den pågældende kornsort.
- 1) Das Zeichen + bedeutet, dass der angegebene Ort als Interventionsort für die betreffende Getreideart gilt.
- 2) Das Zeichen – bedeutet, dass der angegebene Ort nicht als Interventionsort für die betreffende Getreideart gilt.
- 1) Mäрге + näitab, et tähistatud piirkonda käsitletakse nimetatud teravilja sekkumiskeskusena.
- 2) Mäрге – näitab, et tähistatud piirkonda ei käsitleta nimetatud teravilja sekkumiskeskusena.
- 1) Το σημείο + καθορίζει ότι ο αναγραφόμενος τόπος θεωρείται ως κέντρο παρεμβάσεως για τα εν λόγω σιτηρά.
- 2) Το σημείο – καθορίζει ότι ο αναγραφόμενος τόπος δεν θεωρείται ως κέντρο παρεμβάσεως για τα εν λόγω σιτηρά.
- 1) The sign + indicates that the location shown is treated as an intervention centre for the cereal in question.
- 2) The sign – indicates that the location shown is not to be treated as an intervention centre for the cereal in question.
- 1) Le signe + précise que le lieu indiqué est considéré comme centre d'intervention pour la céréale en cause.
- 2) Le signe – précise que le lieu indiqué n'est pas à considérer comme centre d'intervention pour la céréale en cause.
- 1) Il segno + significa che il luogo indicato è considerato centro d'intervento per il cereale in causa.
- 2) Il segno – significa che il luogo indicato non è da considerarsi centro di intervento per il cereale in causa.
- 1) Zīme + norāda uz to, ka šī vieta uzskatāma par intervences centru minētajiem graudaugiem.
- 2) Zīme – norāda uz to, ka šī vieta nav uzskatāma par intervences centru minētajiem graudaugiem.
- 1) Ženklas + nurodo, kad tam tikri produktai yra sandėliuojami intervencinėje agentūroje.
- 2) Ženklas – nurodo, kad tam tikri produktai nėra sandėliuojami intervencinėje agentūroje.
- 1) A + jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából intervenció központnak minősül.
- 2) A – jel azt jelzi, hogy a feltüntetett hely a kérdéses gabonaféle szempontjából nem minősül intervenció központnak.
- 1) Het teken + geeft aan, dat deze plaats interventiecentrum is voor de betrokken graansoort.
- 2) Het teken – geeft aan, dat deze plaats geen interventiecentrum is voor de betrokken graansoort.
- 1) Znak + oznacza, że wskazane miejsce traktuje się jako centrum interwencji w odniesieniu do danego zboża.
- 2) Znak – oznacza, że wskazanego miejsca nie należy traktować jako centrum interwencji w odniesieniu do danego zboża.
- 1) O sinal + significa que a localidade indicada é considerada centro de intervenção para o cereal em questão.
- 2) O sinal – significa que a localidade indicada não é considerada centro de intervenção para o cereal em questão.
- 1) Semnul „+” indică faptul că locul menționat este considerat ca si centru de intervenție pentru cereala în cauză.
- 2) Semnul „–” indică faptul că locul menționat nu este considerat ca si centru de intervenție pentru cereala în cauză.

- 1) Znamienko + označuje, že uvedené miesto sa považuje za intervenčné centrum pre daný druh obilniny.
- 2) Znamienko – označuje, že uvedené miesto sa nepovažuje za intervenčné centrum pre daný druh obilniny.
- 1) Znak + pomeni, da se prikazana lokacija šteje za intervencijski center za zadevno žito.
- 2) Znak – pomeni, da se prikazana lokacija ne šteje za intervencijski center za zadevno žito.
- 1) Merkki + ilmaisee, että mainittu paikka on kyseisen viljan interventiokeskus.
- 2) Merkki – ilmaisee, että mainittu paikka ei ole kyseisen viljan interventiokeskus.
- 1) Tecknet + indikerar att platsen används för intervention av det aktuella spannmålsslaget.
- 2) Tecknet – indikerar att platsen inte används för intervention av det aktuella spannmålsslaget

1	2	4	5	6	7
Интервенционен Centros de intervención Intervenční centrum Interventionscentre Interventionsort Sekkumiskeskus Κέντρα παρεμβάσεως Intervention centres Centres d'intervention Centri di intervento Intervences centri Intervencinis centras Intervencióis központok Interventiecentrum Centrum interwencji Centros de intervenção Centre de intervenție Intervenčné centrum Intervencijski center Interventiokeskus Interventionsort	Обикновена пшеница Trigo blando Pšenice setá Blød hvede Weichweizen Harilik nisu Σίτος μαλακός Common wheat Froment tendre Frumento tenero Mikstie kvieši Paprastieji kviečiai Búza Zachte tarwe Pszenica zwyczajna Trigo mole grâu comun Pšenica obyčajná Navadna pšenica Tavallinen vehnä Vete	Ечемик Cebada Ječmen Byg Gerste Oder Κριθή Barley Orge Orzo Mieži Miežiai Árpa Gerst Ječmień Cevada orz Jačmeń Ječmen Ohra Korn	Твърда пшеница Trigo duro Pšenice tvrdá Hård hvede Hartweizen Kõva nisu Σίτος σκληρός Durum wheat Froment dur Frumento duro Cietie kvieši Kietieji kviečiai Durumbúza Durum tarwe Pszenica durum Trigo duro Grâu dur Pšenica tvrdá Trda pšenica Durumvehnä Durumvete	Царевица Maíz Kukurice Majs Mais Mais Αραβόσιτος Maize Maïs Granturco Kukurūza Kukurūzai Kukurica Mais Kukurydza Milho porumb Kukurica Koruzza Maissi Majs	Copro Sorgo Čirok Sorghum Sorghum Sorgo Σόργο Sorghum Sorgho Sorgo Sorgo Sorgo Sorgas Cirok Sorgho Sorgo Sorgo sorg Cirok Sirek Durra Sorgum"

- 2) przed sekcją zatytułowaną „BELGIQUE” dodaje się następującą sekcję:

1	2	4	5	6	7
„БЪЛГАРИЯ					
Бургаска област					
Айтос	+	–	–	–	–
Бургас	+	+	+	–	–
Карнобат	+	+	–	–	–
Варненска област					
Варна	+	+	–	+	–
Вълчи дол	+	+	–	+	–
Провадия	+	+	–	+	–
Великотърновска и Габровска област					
Велико Търново	+	+	–	+	–
Павликени	+	–	–	–	–
Свищов	+	+	–	+	–
Видинска област					
Дунавци	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Врачанска област					
Бяла Слатина	+	+	—	+	—
Враца	+	+	—	+	—
Мизия	+	+	—	+	—
Добричка област					
Балчик	+	+	+	+	—
Белгун	+	—	—	—	—
Генерал Тошево	+	+	—	+	—
Добрич	+	+		+	—
Каварна	+	—	—	—	—
Карापелит	+	—	—	—	—
Шабла	+	+	—	+	—
Ловешка област					
Ловеч	+	+	—	—	—
Монтана област					
Лом	+	+	—	+	—
Монтана	+	—	—	+	—
Пернишка област, София-град и София област					
Перник	+	—	—	—	—
Плевенска област					
Гулянци	+	—	—	—	—
Левски	+	+	—	+	—
Плевен	+	+	—	+	—
Пловдивска и Смолянска област					
Пловдив	+	—	+	—	—
Разградска област					
Исперих	+	+	—	+	—
Кубрат	+	—	—	—	—
Разград	+	+	—	+	—
Русенска област					
Бяла	+	+	—	+	—
Русе	+	+	—	+	—
Силистренска област					
Алфатар	+	—	—	—	—
Дулово	+	+	—	+	—
Силистра	+	+	—	+	—
Тутракан	+	+	—	+	—
Сливенска област					
Нова Загора	+	+	—	—	—
Сливен	+	+	+	—	—

1	2	4	5	6	7
Старозагорска област					
Гълъбово	+	—	—	—	—
Стара Загора	+	+	+	—	—
Чирпан	+	—	—	—	—
Търговищка област					
Попово	+	+	—	+	—
Търговище	+	+	—	+	—
Хасковска и Кърджалийска област					
Хасково	+	—	+	—	—
Шуменска област					
Каспичан	+	+	—	+	—
Хитрино	+	—	—	—	—
Ямболска област					
Елхово	+	+	—	—	+
Стралджа	+	—	—	—	—
Ямбол	+	+	+	—	—

3) w sekcji zatytułowanej „BELGIQUE” wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się nazwę centrum „Ath”;
- b) po centrum „Liège” dodaje się centrum „Seneffe” dla pszenicy zwyczajnej i jęczmienia;

4) w sekcji zatytułowanej „BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND” wprowadza się następujące zmiany:

- a) w landzie „Brandenburg” centrum „Gusow” zastępuje się centrum „Gusow-Platow”;
- b) w landzie „Sachsen-Anhalt” centrum „Vahldorf” zastępuje się centrum „Niedere Börde”;

5) w sekcji zatytułowanej „FRANCE” wprowadza się następujące zmiany:

- a) tekst dotyczący departamentu „Creuse-23” otrzymuje następujące brzmienie:

i) skreśla się centrum „Reterre”;

ii) wiersz dotyczący centrum „Maison-Feyne” otrzymuje następujące brzmienie:

„Maison-Feyne | + | + | — | — | —”;

- b) tekst dotyczący departamentu „Haute-Loire-43” otrzymuje następujące brzmienie:

i) wiersz dotyczący centrum „Brioude” otrzymuje następujące brzmienie:

„Brioude | + | — | — | — | —”;

ii) skreśla się centrum „Le Puy”;

- c) w odniesieniu do departamentu „Puy-de-Dôme-63” wiersz dotyczący centrum „Issoire” otrzymuje następujące brzmienie:

„Issoire | + | — | — | — | —”;

d) tekst dotyczący departamentu „Somme-80” otrzymuje następujące brzmienie:

„Somme 80					
Abbeville	+	+	–	–	–
Beauquesne	+	+	–	–	–
Languevoisin	+	+	–	+	–
Moislains	+	+	–	+	–
Montdidier	+	+	–	+	–
Poix-de-Picardie	+	+	–	–	–
Saleux	+	+	–	–	–”

6) po sekcji zatytułowanej „NEDERLAND” dodaje się następującą sekcję:

1	2	4	5	6	7
„ROMÂNIA					
Alba					
Blaj	+	–	–	+	–
Sebeş	+	–	–	+	–
Alba Iulia	+	–	–	–	–
Arad					
Arad	+	+	–	+	+
Pecica	+	+	–	+	–
Chişinău-Criş	+	+	–	+	–
Pâncota	+	+	–	+	–
Argeş					
Miroşi	+	+	–	+	–
Bascov	+	+	–	+	–
Topoloveni	+	+	–	–	–
Bacău					
Sascut	+	–	–	+	–
Bihor					
Oradea	+	+	–	+	–
Salonta	+	+	–	+	–
Marghita	+	+	–	+	–
Săcuieni	+	+	–	+	–
Bistriţa năsăud					
Lechinta	+	–	–	–	–
Botoşani					
săveni	+	–	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Brăila					
Făurei	+	–	–	+	–
Însurăteii	+	–	–	+	–
Brăila	+	–	–	+	–
Movila miresei	+	–	–	+	–
Braşov					
Codlea	+	–	–	–	–
Buzău					
Pogoanele	+	–	–	+	–
Buzău	+	–	–	+	–
Râmnicu sărat	+	–	–	+	–
Mihăileşti	+	–	–	+	–
Caraş-severin					
Grădinari	+	–	–	–	–
Călăraşi					
Călăraşi	+	+	–	+	–
fundulea	+	+	–	+	–
Lehliu	+	+	–	+	–
Vlad Țepeş	+	+	–	+	–
Cluj					
Gherla	+	–	–	–	–
Constanţa					
Medgidia	+	+	–	+	–
Cobadin	+	+	–	+	–
N. Bălcescu	+	+	–	+	–
Negru vodă	+	+	–	+	–
Casimcea	+	+	–	+	–
Covasna					
Covasna	+	–	–	–	–
Tg. Secuiesc	+	–	–	–	–
Ozun	+	–	–	–	–
Dâmboviţa					
Titu	+	–	–	+	–
Găieşti	+	–	–	+	–
Răcari	+	–	–	+	–
Târgovişte	+	–	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Dolj					
Băilești	+	+	–	+	–
Leu	+	+	–	+	–
Dobrești	+	+	–	+	–
Moșătești	+	+	–	+	–
Filiași	+	+	–	+	–
Portărești	+	+	–	+	–
Galați					
Tecuci	+	–	–	–	–
Independența	+	–	–	+	–
Galați	+	–	–	+	–
Berești	+	–	–	–	–
Matca	+	–	–	+	–
Giurgiu					
Giurgiu	+	+	–	+	–
Mihăilești	+	+	–	+	–
Băneasa	+	+	–	+	–
Izvoarele	+	+	–	+	–
Gorj					
Tg. carbunești	+	–	–	–	–
Harghita					
Sânsimion	+	–	–	–	–
Hunedoara					
Hațeg	+	–	–	–	–
Ialomița					
Tândărei	+	–	–	+	–
Fetești	+	–	+	+	–
Slobozia	+	–	–	+	–
Urziceni	+	–	–	+	–
Fierbinți	+	–	–	+	–
Iași					
Iași	+	–	–	+	–
Ilfov					
Balotești	+	+	–	+	–
Dragomirești Vale	+	+	–	+	–
Maramureș					
Ulmeni	+	–	–	–	–
Mehedinți					
Prunișor	+	+	–	+	–
Vânju mare	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Mureș					
Luduș	+	+	–	–	–
Tg. Mureș	+	+	–	–	–
Neamț					
Roman	+	–	–	–	–
Olt					
Drăgănești olt	+	+	–	+	–
Caracal	+	+	–	+	–
Piatra olt	+	+	–	+	–
Slatina	+	+	–	+	–
Corabia	+	+	–	+	–
Prahova					
Ploiești	+	–	–	–	–
Satu Mare					
Carei	+	+	–	+	–
Satu Mare	+	+	–	+	–
Tășnad	+	+	–	+	–
Sanislau	+	+	–	+	–
Sălaj					
Jibou	+	–	–	–	–
Sibiu					
Agnita	+	–	–	–	–
Suceava					
Fălticeni	+	–	–	–	–
Teleorman					
Videle	+	+	–	+	–
Drăgănești Vlașca	+	+	–	+	–
Alexandria	+	+	–	+	–
Roșiorii de Vede	+	+	–	+	–
Dobrotești	+	+	–	+	–
Turnu Măgurele	+	+	–	+	–
Timiș					
Timișoara	+	+	–	+	–
Lugoj	+	+	–	+	–
Deta	+	+	–	+	–
Sânicolau Mare	+	+	–	+	–
Topolovătu Mare	+	+	–	+	–
Orțișoara	+	+	–	+	–

1	2	4	5	6	7
Tulcea					
Tulcea	+	–	–	+	–
Babadag	+	–	–	+	–
Cataloi	+	–	–	+	–
Baia	+	–	–	+	–
Vaslui					
Bârlad	+	–	–	–	–
Vaslui	+	–	–	–	–
Huși	+	–	–	–	–
Vâlcea					
Drăgășani	+	–	–	–	–
Vrancea					
Focșani	+	–	–	–	–
Gugești	+	–	–	–	–
Pădureni	+	–	–	–	–

7) w sekcji zatytułowanej „ÖSTERREICH” wiersz dotyczący centrum „Ennsdorf” otrzymuje następujące brzmienie:

„Ennsdorf		+		+		–		+		–”;
-----------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

8) w sekcji zatytułowanej „ČESKÁ REPUBLIKA” wprowadza się następujące zmiany:

a) tekst dotyczący regionu „Středočeský kraj” otrzymuje następujące brzmienie:

i) skreśla się centra „Lysa n. L” i „Beroun”;

ii) dodaje się tekst w następującym brzmieniu:

„Mesice		+		–		–		–		–
Zdice		+		–		–		–		–”;

b) tekst dotyczący regionu „Karlovarský kraj” otrzymuje następujące brzmienie:

„Karlovarský kraj										
Nebanice		+		–		–		–		–”;

c) tekst dotyczący regionu „Jihomoravský kraj” otrzymuje następujące brzmienie:

i) wiersz dotyczący centrum „Hodonice” otrzymuje następujące brzmienie:

„Hodonice		+		–		–		–		–”;
-----------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

ii) dodaje się tekst w następującym brzmieniu:

„Hosteradice		–		–		–		+		–”;
--------------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

d) w regionie „Moravskoslezský kraj” dodaje się centrum „Mesto Albrechtice” dla pszenicy zwyczajnej;

9) w sekcji zatytułowanej „LIETUVA” wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz dotyczący centrum „Alytus” otrzymuje następujące brzmienie:

„Alytus		+		+		–		–		–”;
---------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

b) wiersz dotyczący centrum „Marijampole” otrzymuje następujące brzmienie:

„Marijampole		+		+		–		–		–”;
--------------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

c) dodaje się tekst w następującym brzmieniu:

„Pakruojis		+		+		–		–		–”;
------------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

10) w sekcji zatytułowanej „MAGYARORSZÁG” wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz dotyczący centrum „Kaposvar” otrzymuje następujące brzmienie:

„Kaposvar		+		+		–		+		+
-----------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	---

b) wiersz dotyczący centrum „Encs” otrzymuje następujące brzmienie:

„Encs		+		+		–		+		–”;
-------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

11) w sekcji zatytułowanej „SLOVENSKO” dodaje się następujący tekst w regionie „Košický kraj”:

„Dobrá		–		+		–		–		–”.
--------	--	---	--	---	--	---	--	---	--	-----

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2005/2006**z dnia 22 grudnia 2006****nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestru (PSF) pochodzących z Malezji i Tajwanu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005⁽²⁾, w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Wszczęcie dochodzenia**

- (1) Dnia 12 kwietnia 2006 r. Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia (zwanego dalej „zawiadomieniem o wszczęciu postępowania”) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty syntetycznych włókien odcinkowych (zwanych dalej „PSF”) pochodzących z Malezji i Tajwanu.
- (2) Postępowanie antydumpingowe wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 3 marca 2006 r. przez Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (dalej jako „CIRFS” lub „skarżący”), w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, całkowitej wspólnotowej produkcji PSF. Skarga zawierała dowody na stosowanie dumpingu omawianego produktu oraz na zaistnienie w jego wyniku istotnej szkody, uznano zatem, że wszczęcie postępowania jest w wystarczający sposób uzasadnione.

2. Obowiązujące środki

- (3) W marcu 2005 r., Rada, w drodze rozporządzenia (WE) nr 428/2005⁽⁴⁾ nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz PSF pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej, oraz zmieniła obowiązujące cła antydumpingowe nałożone na PSF pochodzące z Republiki Korei. Ponadto, ostateczne cło antydumpingowe zostało również nałożone na przywóz PSF z Białorusi⁽⁵⁾.

3. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania producentów eksportujących w Malezji i na Tajwanie, importerów/przedsiębiorstwa handlowe i ich stowarzyszenia, zainteresowanych dostawców i użytkowników, przedstawicieli krajów eksportujących, których dotyczy postępowanie oraz skarżącego i wszystkich zainteresowanych producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swojego stanowiska.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17.⁽³⁾ Dz.U. C 89 z 12.4.2006, str. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 71 z 17.3.2005, str. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 274 z 11.10.2002, str. 1.

- (5) Ze względu na dużą liczbę tajwańskich producentów eksportujących wymienionych w skardze, oraz dużą liczbę producentów wspólnotowych i importerów PSF, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano zastosowanie kontroli wyrwykowej w celu ustalenia dumpingu i szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (6) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona – by umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący z Tajwanu, importerzy i producenci wspólnotowi zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie podstawowych informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dotyczących ich działalności związanej z PSF w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 grudnia 2005 r. (dalej jako okres objęty dochodzeniem „OD”).
- (7) W przypadku Tajwanu na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedzi udzieliło dziewięć przedsiębiorstw. Osiem z dziewięciu przedsiębiorstw zgłosiło sprzedaż na wywóz do Wspólnoty w OD. Do próby włączono cztery przedsiębiorstwa stanowiące ponad 80 % zgłoszonej wielkości wywozu do Wspólnoty w OD. Dobór próby dokonano przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość wywozu, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, skonsultowano się z władzami tajwańskimi i nie wniosły one sprzeciwu. Do próby włączono następujące przedsiębiorstwa:
- Far Eastern Textile Ltd.
 - Nan Ya Plastics Corporation
 - Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd.
 - Tuntex Distinct Corporation wraz ze swym przedsiębiorstwem powiązanym Tuntex Synthetic Corporation
- (8) Jeśli chodzi o importerów dokonujących przywozu do Wspólnoty Europejskiej, tylko trzech niepowiązanych importerów zgłosiło się i dostarczyło wymaganych informacji we wskazanym terminie. Nie było zatem potrzeby zastosowania metody kontroli wyrwykowej. Trzem niepowiązanym importerom przesłano formularze, jednak dwóch z nich zostało uznanych za niewspółpracujących z uwagi na fakt, iż nie udzielili pełnej odpowiedzi na pytania zawarte w przesłanym do nich kwestionariuszu.
- (9) W przypadku producentów należących do przemysłu wspólnotowego, zgłosiło się tylko trzech z nich, dostarczając wymagane informacje we wskazanym terminie i wyrażając gotowość do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Nie było zatem potrzeby zastosowania metody kontroli wyrwykowej.
- (10) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron i/lub do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Otrzymano odpowiedzi od dwóch producentów eksportujących z Malezji, czterech producentów eksportujących z Tajwanu włączonych do próby, jednego przedsiębiorstwa powiązanego z producentem eksportującym z Tajwanu oraz od trzech producentów wspólnotowych, jednego niepowiązanego importera, jednego dostawcy surowców i siedmiu użytkowników.
- (11) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu tymczasowego ustalenia dumpingu, powstałych szkód oraz interesu Wspólnoty, a następnie je zweryfikowała. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci wspólnotowi:
- Advansa GmbH, Hamm, Niemcy
 - Wellman International Ltd., Kells, Irlandia
 - La Seda de Barcelona, Barcelona, Hiszpania

b) Niepowiązany importer:

— SIMP SPA, Verrone, Włochy

c) Użytkownicy:

— Tharreau Industries, Chemillé, Francja

— Libeltex, Meulebeke, Belgia

d) Producenci eksportujący z Malezji:

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur

— Penfibre Sdn. Bhd., Penang

e) Producenci eksportujący z Tajwanu:

— Far Eastern Textile Ltd., Tajpej

— Nan Ya Plastics Corporation, Tajpej

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Tajpej

— Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County i jego przedsiębiorstwo powiązane Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County

4. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji w kontekście analizy szkody objęło okres od 1 stycznia 2002 r. do końca OD (zwany dalej „okresem badanym” lub okresem dochodzenia w sprawie szkody „ODS”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY**5. Produkt objęty postępowaniem**

- (13) Produktem objętym postępowaniem są włókna odcinkowe syntetyczne z poliestru, niezgrzeblone, nieuczesane ani nieprzerobione w inny sposób do przędzenia, obecnie objęte kodem CN 5503 20 00. Potocznie określa się je jako poliestrowe włókna odcinkowe.
- (14) Produkt ten jest podstawowym materiałem używanym na różnych etapach produkcji produktów włókienniczych. Konsumpcja wspólnotowa PSF polega albo na wykorzystywaniu PSF do przędzenia, tj. jako włókna przemysłowe do produkcji wyrobów włókienniczych, zmieszanych z innymi włóknami, takimi jak bawełna i wełna lub do celów niewłókienniczych, takich jak wyściełanie lub wypychanie niektórych produktów włókienniczych, np. poduszek, foteli samochodowych czy kurtek.
- (15) W sprzedaży są różne rodzaje tego produktu, które można wyróżnić za pomocą różnych właściwości, np. wagi, wytrzymałości, połysku i powlekania silikonem, lub za pomocą sklasyfikowania ich w różnych rodzinach produktu (okrągłe, wydrążone, składające się z dwóch komponentów włókna) i specjalnościach (włókna barwione i włókna trilobał). W odniesieniu do produkcji, można dokonać rozróżnienia między pierwotnymi PSF, wyprodukowanymi z pierwotnych surowców i regenerowanymi PSF, wytworzonymi przy użyciu poliestru z recyklingu. Wreszcie, pod względem jakości wyróżnia się PSF pierwszej klasy lub niespełniające norm jakościowych.
- (16) Dochodzenie wykazało, że wszystkie typy produktu objętego postępowaniem określonego w motywie 13, pomimo różnych specyfikacji jak wskazano w poprzednim motywie, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz to samo zastosowanie. Dlatego też dla celów niniejszego postępowania antydumpingowego, wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem są uznaje się za jeden produkt.

6. Produkt podobny

- (17) Produkt objęty postępowaniem i PSF produkowane i sprzedawane we Wspólnocie przez przemysł wspólnotowy oraz PSF produkowane i sprzedawane na rynku krajowym obydwu krajów wywozu mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne i to samo zastosowanie. Dlatego uznaje się je tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

7. Metodologia ogólna

- (18) Poniżej przedstawiono metodologię ogólną. Dlatego też poniższe ustalenia dotyczące dumpingu dla krajów, których dotyczy postępowanie, opisują jedynie te elementy, które są specyficzne dla każdego kraju wywozu.

7.1. Wartość normalna

- (19) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, w pierwszej kolejności zbadano, w odniesieniu do każdego współpracującego producenta eksportującego, czy jego sprzedaż na rynku krajowym PSF była reprezentatywna, tzn. czy łączna wartość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % łącznej wartości sprzedaży na wywóz do Wspólnoty przez producenta.
- (20) Następnie Komisja ustaliła te rodzaje PSF sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. Jeśli chodzi o badanie rodzaju produktu, zgodnie z motywem 17, Komisja rozpatrzyła rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym i wywożone, posiadające to samo pochodzenie, denier, skład, przekrój, połysk, kolor, powlekanie silikonem, jakość i przeznaczenie, jako cechy bezpośrednio porównywalne.
- (21) W odniesieniu do każdego rodzaju sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynkach krajowych i uznanych za bezpośrednio porównywalne z rodzajami PSF sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna dla celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową danego rodzaju PSF uznawano za wystarczająco reprezentatywną w przypadku, gdy łączna wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju w OD stanowiła co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży porównywalnego rodzaju PSF wywożonego do Wspólnoty.
- (22) Następnie Komisja zbadała, czy można uznać, że sprzedaż krajowa każdego rodzaju PSF, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w ramach zwykłego obrotu handlowego zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając proporcję sprzedaży z zyskiem niezależnym odbiorcom danego rodzaju PSF.
- (23) W przypadkach, gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju PSF, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży dla tego rodzaju, a średnia cena ważona tego rodzaju była równa lub wyższa od kosztów produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona cen łącznej sprzedaży krajowej tego rodzaju dokonanej w OD, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (24) W przypadku, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła najwyżej 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju, lub gdy średnia ważona ceny tego rodzaju była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie tego rodzaju, pod warunkiem, że sprzedaż ta stanowiła co najmniej 10 % łącznej wielkości sprzedaży tego typu.

- (25) W przypadku, gdy wielkość sprzedaży z zyskiem jakiegokolwiek rodzaju produktu stanowiła mniej niż 10 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, uznano, że ten konkretny rodzaj produktu był sprzedawany w niewystarczających ilościach, aby cena krajowa dawała odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.
- (26) W każdym przypadku, gdy ceny krajowe określonego rodzaju produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły być zastosowane w celu ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody. W takich przypadkach, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna była konstruowana w oparciu o własne koszty wytworzenia każdego eksportującego producenta powiększone o rozsądną wartość kosztów sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (zwane dalej „SG&A”) oraz rozsądną marżę zysku.
- (27) Dlatego też Komisja zbadała, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z objętych postępowaniem producentów eksportujących na rynku krajowym są wiarygodne.
- (28) Rzeczywiste krajowe koszty SG&A uznawano za wiarygodne, jeżeli łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym przez dane przedsiębiorstwo mogła być uznana za reprezentatywną zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Krajową marżę zysku obliczono w oparciu o sprzedaż krajową dokonaną w zwykłym obrocie handlowym.
- (29) We wszystkich przypadkach, w których warunki te nie zostały spełnione Komisja badała, czy dane od innych eksporterów lub producentów na rynku krajowym państwa pochodzenia mogą być użyte zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W przypadku, gdy wiarygodne dane były dostępne wyłącznie w odniesieniu do jednego eksportującego producenta i nie można było ustalić średniej zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, badano czy spełnione zostały warunki zawarte w art. 2 ust. 6 lit. b), tj. czy można było zastosować dane dotyczące produkcji i sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów do danego eksportera lub producenta. W przypadku gdy tego rodzaju dane dotyczące kosztów SG&A i zysku nie były dostępne lub gdy nie zostały dostarczone przez producenta eksportującego, SG&A ustalano zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie innej wiarygodnej metody.

7.2. Cena eksportowa

- (30) Ponieważ całość wywozu była kierowana do niezależnych odbiorców we Wspólnocie, ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, tzn. na podstawie cen eksportowych faktycznie zapłaconych lub należnych.

7.3. Porównanie

- (31) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie korekt, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Odpowiednie dostosowania przyznawano we wszystkich przypadkach, które uznano za uzasadnione, prawidłowe i poparte zweryfikowanymi materiałami dowodowymi.

7.4. Marginesy dumpingu

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu każdego eksportującego producenta ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych rodzajów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów określonych powyżej.
- (33) Zgodnie z utrwaloną praktyką Komisja dla celów ustalenia marginesu dumpingu traktuje powiązanych producentów eksportujących lub producentów należących do tej samej grupy jako jeden podmiot gospodarczy i ustala dla nich jednolity margines dumpingu. Powyższe podejście stosuje się przede wszystkim ze względu na fakt, że indywidualne marginesy dumpingu mogą stanowić zachętę do obchodzenia środków antydumpingowych poprzez umożliwienie powiązanym producentom eksportującym dokonywania wywozu do Wspólnoty za pośrednictwem tego przedsiębiorstwa, któremu przyznano najniższy margines dumpingu i ograniczając tym samym ich skuteczność.

- (34) Zgodnie z tą praktyką, powiązanych producentów eksportujących należących do tej samej grupy uznano za jeden podmiot i przyznano im jeden margines dumpingu, obliczony na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu współpracujących producentów w danej grupie.
- (35) Margines dumpingu dla współpracujących producentów eksportujących, którzy zgłosili się zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, ale nie zostali włączeni do próby, ustalono na podstawie średniej ważonej marginesów dumpingu przedsiębiorstw włączonych do próby zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (36) Dla producentów eksportujących, którzy nie współpracowali, margines dumpingu został ustalony na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu, najpierw ustalono poziom braku współpracy poprzez porównanie wielkości wywozu do Wspólnoty zgłoszonej przez współpracujących producentów eksportujących z odpowiadającymi im danymi statystycznymi Eurostatu za OD.
- (37) Ponieważ poziom współpracy był niski w przypadku obydwu państw wywozu, czyli wywóz przez współpracujących producentów eksportujących z każdego z krajów wywozu był niższy niż 80 % wartości przywozu z tego kraju, ustalono rezydualny margines dumpingu w oparciu o średnią najwyższych transakcji dokonywanych po cenach dumpingowych, w reprezentatywnych ilościach, przez producentów eksportujących. Takie podejście do zagadnienia uznane zostało za konieczne w celu uniknięcia sytuacji, w której brak współpracy byłby wynagradzany, i mając na względzie fakt, iż nie było powodów by twierdzić, że strona, która nie podjęła współpracy stosowała dumping na niższym poziomie.

7.5. Malezja

- (38) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od dwóch producentów eksportujących.

7.5.1. Wartość normalna

- (39) Jeden ze współpracujących producentów eksportujących nie miał wystarczająco reprezentatywnej sprzedaży produktu podobnego na swym rynku krajowym.
- (40) Dlatego też wartość normalna została skonstruowana zgodnie motywem (25) powyżej.
- (41) Dochodzenie wykazało, że zgłoszone przez przedsiębiorstwo koszty produkcji były zaniżone, ponieważ ogólne koszty wytworzenia (w tym amortyzacja, wydatki związane z najmem, wynagrodzeniami i utrzymaniem) rzeczywiście poniesione w OD zostały przeklasyfikowane jako wydatki SG&A. Przedsiębiorstwo twierdziło, że taka praktyka była stosowana po to, aby odzwierciedlić niską stopę wykorzystania mocy produkcyjnych przez zakłady produkcyjne. Jednakże rzeczywiście poniesione koszty obejmują również przeklasyfikowane ogólne koszty wytworzenia. Fakt wykorzystywania przez przedsiębiorstwo tylko części swych mocy produkcyjnych nie oznacza, że zakłady takie nie ponoszą żadnych kosztów. Wręcz przeciwnie, koszty takie zostały zaksięgowane w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa, a ponieważ są one bezpośrednio związane z produkcją produktu podobnego, należy dokonać korekty zgłoszonych kosztów produkcji.
- (42) Wobec braku sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym w OD, jak również danych na temat tej samej ogólnej kategorii produktu, wydatki SG&A zostały określone zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Koszty SG&A opierały się w szczególności na łącznej sprzedaży wszystkich produktów na rynku krajowym. Tego rodzaju wydatki dodano do średnich kosztów produkcji przez przedsiębiorstwo każdego rodzaju produktu wywożonego w OD.
- (43) Jeśli chodzi o zysk, wobec braku jakiegokolwiek racjonalnej podstawy, posłużono się marginesem wynoszącym 5 %. Nie było informacji, które wskazywałyby na to, że marża zysku przekracza zysk normalnie osiągany przez innych eksporterów lub producentów z tytułu sprzedaży produktów należących do tej samej kategorii ogólnej, na rynku krajowym w Malezji, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

- (44) Drugi współpracujący producent eksportujący miał reprezentatywną sprzedaż produktu podobnego na swym rynku krajowym. Jednakże sprzedaż w normalnym obrocie handlowym nie była dokonywana w ilościach wystarczających do tego, aby wartość normalna była oparta na rzeczywistych cenach krajowych. Z tego względu wartość normalna musiała zostać skonstruowana. Zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego wydatki SG&A były oparte na rzeczywistych danych przedsiębiorstwa dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego. Jeśli chodzi o zysk, podobnie jak w przypadku innych eksportujących producentów, zastosowano marżę zysku wynoszącą 5 %.

7.5.2. Cena eksportowa

- (45) Obydwaj eksportujący producenci dokonywali bezpośredniej sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie. Dlatego też ceny eksportowe zostały ustalone w oparciu o ceny rzeczywiście zapłacone lub należne we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

7.5.3. Porównanie

- (46) Aby zapewnić obiektywne porównanie, dokonano korekt w odniesieniu do różnic w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów i prowizji, w przypadku gdy było to uzasadnione i miało zastosowanie.

7.5.4. Margines dumpingu

- (47) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed oceną, są następujące:

— Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd., Kuala Lumpur 12,4 %

— Penfibre Sdn. Bhd., Penang 14,7 %

— Wszystkie inne przedsiębiorstwa 23,0 %

7.6. Tajwan

- (48) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od czterech producentów eksportujących włączonych do próby oraz od jednego powiązanego przedsiębiorstwa z kraju wywozu.
- (49) Jeden z tajwańskich producentów udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu dotyczącym kontroli wyrwywkowej i wystąpił z wnioskiem o ustanowienie dla niego indywidualnej stawki celnej. Jednakże przedsiębiorstwo to w OD nie dokonywało wywozu PSF do Wspólnoty i tym samym, nie mogło być uznane za producenta eksportującego. W rezultacie, nie można było ustanowić indywidualnej stawki celnej dla tego przedsiębiorstwa, w związku z czym będzie ono objęte tymczasowym cłem rezydualnym ustanowionym dla wszystkich innych tajwańskich producentów. Przedsiębiorstwo zostało poinformowane o takim podejściu, jednak nie udzieliło żadnej odpowiedzi na tę informację.

7.6.1. Brak współpracy

- (50) Dochodzenie wykazało, że dwóch eksportujących producentów włączonych do próby dostarczyło Komisji nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje.
- (51) Jeden eksportujący producent przedstawił wielkość sprzedaży na rynku krajowym oraz wartość sprzedaży, które nie odpowiadały rzeczywistym ilościom i wartościom dostaw produktu podobnego do odbiorców krajowych. W wielu transakcjach stwierdzono, że zgłoszone ilości były wyższe a ich wartość niższa od zamówionych przez odbiorcę krajowego, zgodnie z prowadzonym przez przedsiębiorstwo rejestrem dostaw. Należy zatem stwierdzić, że ilości rzeczywiście sprzedane to ilości zamówione przez odbiorcę krajowego i zaksięgowane w rejestrze dostaw, a nie te, które zostały zgłoszone i uwidocznione w fakturach przekazanych Komisji.

- (52) Ponadto, jeśli chodzi o zgłoszoną wartość sprzedaży, stwierdzono, że przedsiębiorstwo dodało fikcyjne transakcje w celu stworzenia pozoru, iż łączna kwota, na którą opiewały faktury dotyczące jednego zamówienia odpowiadają całej kwocie tego zamówienia. Te dodatkowe transakcje musiały być fikcyjne, ponieważ nie zostały zaksięgowane w prowadzonym przez przedsiębiorstwo rejestrze dostaw.
- (53) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż dla zgłoszonych transakcji na rynku krajowym, podających nieprawdziwe ilości i wartości oraz zawierających fikcyjne transakcje, przedsiębiorstwo dostarczyło specyfikacje wysyłkowe i faktury wskazujące na istnienie prawdziwych dokumentów na ich potwierdzenie. Mając na względzie fakt, iż stwierdzono nieprawdziwość zgłoszonych danych, należy stwierdzić, że również dokumenty potwierdzające te dane zostały sfałszowane w celu dostosowania ich do nieprawdziwych informacji.
- (54) Manipulując w ten sposób krajowymi cenami jednostkowymi i ilościami, przedsiębiorstwo dostarczyło Komisji nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje.
- (55) Stwierdzono, że również i inny eksportujący producent przedstawił nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje na temat swej sprzedaży krajowej. Przedsiębiorstwo to zgłosiło, w szczególności, pewne rodzaje produktu będące przedmiotem transakcji krajowych, różniące się od tych zawartych w zamówieniu odbiorcy i zaksięgowane w księgach zamówień prowadzonych przez dział sprzedaży przedsiębiorstwa. Dotyczyło to najczęściej wywożonych rodzajów PSF, wprowadzając tym samym w błąd Komisję, która zastosowała ceny krajowe mimo, iż sprzedaż ta, z uwagi na swą niską wielkość, nie była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Ponadto, aby uzasadnić różnicę stwierdzoną w konkretnej transakcji, pokazująca, iż rodzaj dostarczonego produktu nie odpowiada temu, który został zgłoszony Komisji, przedsiębiorstwo przedłożyło sfałszowany dokument będący kopią podpisanej specyfikacji wysyłkowej, wysłanej rzekomo przez odbiorcę na prośbę przedsiębiorstwa. Dokument ten nie odpowiadał oryginałowi dostarczonemu wcześniej przez przedsiębiorstwo. Dokumenty nie zgadzały się pod względem rodzaju produktu, co wskazuje na to, iż rzekomy dokument potwierdzający został sfałszowany w celu wprowadzenia Komisji w błąd.
- (57) Ponadto dochodzenie wykazało, że powszechną praktyką przedsiębiorstw na Tajwanie jest przechowywanie podpisanych przez odbiorców specyfikacji wysyłkowych, jako dowód dostarczenia zamówionych ilości produktu. Potwierdził to zarówno omawiany eksportujący producent, jak i inni eksportujący producenci, u których przeprowadzano wizyty weryfikacyjne. Jednakże mimo, iż Komisja poprosiła w szczególności o te specyfikacje za OD, nie udostępniono jej żadnych tego typu dokumentów w czasie wizyty weryfikacyjnej. Tym samym, przedsiębiorstwo nie tylko odmówiło dostarczenia niezbędnych dokumentów, lecz również w sposób znaczący utrudniało dochodzenie.
- (58) Mając na uwadze fakt, iż obydwa przedsiębiorstwa były w stanie dostarczyć sfałszowane specyfikacje wysyłkowe i faktury, aby uzasadnić transakcje krajowe, oraz że dokumenty takie stanowią część zintegrowanego systemu, należy stwierdzić, że każdy dokument mający związek z tym systemem może podlegać manipulacji, a tym samym być niewiarygodny. Ponadto charakter i zakres nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji również poddaje pod wątpliwość rzetelność wszystkich danych przedłożonych przez te przedsiębiorstwa. Dlatego też postanowiono nie uwzględnić w całości informacji dostarczonych przez te przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (59) Przedsiębiorstwa zostały bezzwłocznie powiadomione o powodach, ze względu na które zamierzano nie uwzględniać przedstawionych informacji oraz otrzymały możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jednakże, udzielone przez przedsiębiorstwa wyjaśnienia były niezadowalające i nie mogły obalić dowodów wskazujących na przedstawienie nieprawdziwych i wprowadzających w błąd informacji.
- (60) Dlatego też margines dumpingu obliczono tymczasowo na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

7.6.2. Wartość normalna

- (61) Sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonywana przez dwóch współpracujących producentów była reprezentatywna.
- (62) Jeden eksportujący producent dokonywał sprzedaży na rynku krajowym zarówno powiązanym jak i niepowiązanym odbiorcom. Produkt sprzedawany powiązanym odbiorcom był następnie odsprzedawany niezależnym odbiorcom. Mając na uwadze fakt, iż te dwa powiązane przedsiębiorstwa współpracowały w zakresie produkcji i sprzedaży, stwierdzono, że należy uznać je za jeden podmiot gospodarczy. Z tego też względu, tam gdzie było to możliwe, wartość normalna była ustalana na podstawie cen zapłaconych lub należnych, w zwykłym obrocie handlowym, od pierwszego niezależnego odbiorcy.
- (63) W przypadku większości rodzajów produktu sprzedawanych przez wspomnianych współpracujących producentów, nie było wystarczającej sprzedaży krajowej dokonywanej w zwykłym obrocie gospodarczym, w związku z czym wartość normalna musiała być konstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku, wysokość SG&A i zysku była oparta na rzeczywistych danych dotyczących produkcji i sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym przez producenta eksportującego objętego dochodzeniem, zgodnie z pierwszą częścią art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7.6.3. Cena eksportowa

- (64) Dla dwóch współpracujących producentów eksportujących ceny eksportowe zostały ustalone w oparciu o ceny rzeczywiście zapłacone lub należne od niepowiązanych odbiorców we Wspólnocie, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

7.6.4. Porównanie

- (65) Aby zapewnić obiektywne porównanie, dokonano korekt w odniesieniu do różnic w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów i prowizji, w przypadku gdy było to uzasadnione i miało zastosowanie.

7.6.5. Margines dumpingu

- (66) Dla współpracujących przedsiębiorstw niewłączonych do próby, margines dumpingu ustalono w oparciu o średnią ważoną marginesów dumpingu obliczonych dla przedsiębiorstw włączonych do próby, reprezentujących ponad 12,0 % tajwańskiego wywozu do Wspólnoty. W tym celu, margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących, ustalony w oparciu o dostępne fakty, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, nie został ujęty w średniej, zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (67) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed oceną, są następujące:

— Far Eastern Textile Ltd., Tajpej 29,5 %

— Nan Ya Plastics Corporation, Tajpej 29,5 %

— Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd., Tajpej 14,7 %

— Tuntex Distinct Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Tuntex Synthetic Corporation, Hsichih, Taipei County 18,2 %

— Współpracujące przedsiębiorstwa niewłączone do próby 16,5 %

— Wszystkie inne przedsiębiorstwa 29,5 %

D. SZKODA**1. Produkcja wspólnotowa**

- (68) W okresie objętym dochodzeniem PSF były produkowane przez 18 przedsiębiorstw we Wspólnocie:
- ośmiu producentów wspólnotowych, którzy złożyli skargę, z których trzech w pełni współpracowało z Komisją w toku dochodzenia,
 - sześciu producentów, którzy poparli skargę, jednakże nie współpracowali w toku dochodzenia,
 - czterech producentów, którzy nie wypowiedzieli się na etapie składania skargi i nie współpracowali w toku dochodzenia.
- (69) W związku z powyższym, uznano, że PSF produkowane przez wszystkie wyżej wymienione przedsiębiorstwa stanowią produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

2. Przemysł wspólnotowy

- (70) Jak wyjaśniono w motywie (8) powyżej, zgłosiło się trzech producentów wspólnotowych, którzy przedstawili wymagane informacje określone w zawiadomieniu we wskazanym terminie i wyrazili gotowość do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Wysłano zatem formularze do wspomnianych trzech producentów wspólnotowych, którzy poparli skargę i w pełni współpracowali w toku dochodzenia. Producenci ci stanowią ponad 25 % wspólnotowej produkcji produktu objętego postępowaniem, dlatego też uznaje się, że stanowią oni przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 oraz art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (71) Konsumpcję we Wspólnocie określono na podstawie wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy postępowanie, w oparciu o zgłoszone dane, uzupełnione danymi Eurostatu, oraz z innych państw trzecich produkujących i wywożących produkt objęty postępowaniem do Wspólnoty, w oparciu o dane Eurostatu, jak również na podstawie wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym zarówno przez przemysł wspólnotowy, jak i przez innych producentów wspólnotowych. Jeśli chodzi o tę ostatnią grupę, posłużono się danymi przedstawionymi w odpowiedziach udzielonych w mini-formularzach, które zostały wysłane zgodnie z wyjaśnieniami zawartymi w motywie 143, natomiast w odniesieniu do tych wspólnotowych producentów, którzy w ogóle nie współpracowali, posłużono się danymi zawartymi w skardze.
- (72) Na tej podstawie konsumpcja wspólnotowa w badanym okresie nieznacznie wzrosła, tj. o 3 % w okresie od 2002 r. do OD. Najpierw konsumpcja ta spadła o 5 % w latach 2002–2003, a następnie wzrosła o ponad 8 %, osiągając wielkość 834 093 tony w OD.

Tabela 1

Konsumpcja w UE (wielkość)

	2002	2003	2004	OD = 2005
Konsumpcja (w tonach)	810 226	771 298	825 969	834 093
Wskaźnik	100	95	102	103

4. Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

- (73) Najpierw zbadano, czy przywóz z Tajwanu i z Malezji należy oceniać łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(74) Ustalono, że:

- marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z krajów, których dotyczy postępowanie były powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego,
- wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ udział w rynku tych krajów wynosił od 2 % do 13 % w OD, a także
- łączną ocenę uznano za odpowiednią w świetle warunków konkurencji zarówno pomiędzy przywożonymi towarami pochodzącymi z tych krajów, jak i pomiędzy tymi przywożonymi towarami, a podobnym produktem wspólnotowym. W tym celu zachowanie rynkowe eksporterów zostało poddane analizie pod względem tendencji cen eksportowych oraz ilości. Stwierdzono, że poziom podcięcia cenowego wynoszący od 43 % do 50 % jest w miarę podobny, i że ceny sprzedaży obydwu krajów mają te same tendencje, co produkt podobny produkowany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy. Stwierdzono również, że eksporterzy z krajów, których dotyczy postępowanie, skorzystają z tych samych kanałów sprzedaży, co przemysł wspólnotowy, tj. sprzedają bezpośrednio niezależnym odbiorcom. Ponadto dochodzenie wykazało, że przywóz objęty postępowaniem oraz produkt podobny mają te same właściwości fizyczne i chemiczne, przez co poszczególne rodzaje produktu są w stosunku do siebie konkurencyjne.
- Jak przedstawiono w tabeli poniżej, wielkość przywozu zarówno z Tajwanu, jak i z Malezji wskazuje na znaczny wzrost, szczególnie w okresie od 2004 r. do końca OD.

(75) Z tych też powodów, stwierdza się tymczasowo, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione i że przywóz pochodzący z Tajwanu i Malezji należyć oceniać łącznie.

5. Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

5.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

(76) Wielkość przywozu z tych krajów podwoiła się w okresie od 2002 r. do OD. O ile w 2002 r. wielkość przywozu wynosiła 62 574 ton, w OD osiągnęła ona poziom 127 890 ton. Początkowo w latach 2002–2003 wielkość przywozu spadła o 5 %, a następnie, do końca OD wzrosła o 115 %. Wzrost przywozu był szczególnie duży w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to przywóz wzrósł o 76 %.

Tabela 2

Przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie

Przywóz (tony)	2002	2003	2004	OD
Tajwan	58 679	54 869	66 915	111 390
Wskaźnik	100	94	114	190
Malezja	3 894	4 494	5 825	16 500
Wskaźnik	100	115	150	424
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	62 574	59 363	72 740	127 890
Wskaźnik	100	95	116	204

(77) Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie uległ niemal podwojeniu w okresie od 2002 r. do OD: z 8 % do 15 %, co oznacza wzrost o 7 punktów procentowych. Wzrost jest szczególnie zauważalny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to wynosił on 73,8 %.

Tabela 3

Udział w rynku krajów, których dotyczy postępowanie

Udziały w rynku	2002	2003	2004	OD
Tajwan	7,2 %	7,1 %	8,1 %	13,4 %
Malezja	0,5 %	0,6 %	0,7 %	2,0 %
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	7,7 %	7,7 %	8,8 %	15,3 %

5.2. Ceny

- (78) Od 2002 r. do OD ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie wzrosły o 9 %. Najpierw ceny te spadły o 7 % w latach 2002–2003, a następnie wzrosły o 16 % w okresie od 2003 r. do OD osiągając 1 156 EUR za tonę metryczną.
- (79) Wzrost cen należy rozpatrywać w świetle wzrostu cen surowca, które, jak wyjaśniono w motywach od 124 do 129 wzrosły na świecie o ponad 30 % w okresie 2002 r. do OD.

Tabela 4

Ceny w przywozie objętym postępowaniem

Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	2002	2003	2004	OD
Tajwan	1 078	1 000	1 055	1 171
Wskaźnik	100	93	98	109
Malezja	846	872	989	1 051
Wskaźnik	100	103	117	124
Łącznie kraje, których dotyczy postępowanie	1 063	990	1 050	1 156
Wskaźnik	100	93	99	109

5.3. Podcięcie cenowe

- (80) W celu określenia podcięcia cenowego przeanalizowano dane odnoszące się do OD. Odpowiednie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny netto po odliczeniu zniżek i rabatów. W odpowiednich przypadkach ceny były dostosowywane do poziomu *ex-works*, tj. odliczono od nich koszty transportu we Wspólnocie. Ceny importowe stosowane przez kraje, których dotyczy postępowanie również były pomniejszane o zniżki i rabaty, oraz w odpowiednich przypadkach, dostosowywane do cen CIF na granicy Wspólnoty.
- (81) Ceny sprzedaży stosowane przez przemysł wspólnotowy oraz ceny importowe stosowane przez kraje, których dotyczy postępowanie, zostały porównane na tym samym poziomie handlu, tj. na poziomie indywidualnych odbiorców na rynku wspólnotowym.
- (82) W OD średnie ważone marginesy podcięcia cenowego, wyrażone jako procent cen sprzedaży stosowanych przez przemysł wspólnotowy, wahały się od 48 % do 50 % dla eksporterów z Tajwanu, oraz od 43 % do 47 % dla eksporterów z Malezji. Średni ważony margines podcięcia cenowego wynosił 49 % dla Tajwanu i 45 % dla Malezji.

6. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (83) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu przywozu dumpingowego na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na stan przemysłu Wspólnoty w badanym okresie.

6.1. *Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych*

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2002	2003	2004	OD
Produkcja (w tonach)	145 279	142 463	139 395	130 998
Wskaźnik	100	98	96	90
Moce produkcyjne (w tonach)	172 334	172 734	174 134	156 734
Wskaźnik	100	100	101	91
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	82 %	80 %	84 %
Wskaźnik	100	98	95	99

- (84) Jak przedstawiono w tabeli powyżej, wielkość produkcji przez przemysł wspólnotowy spadła o 10 % w okresie od 2002 r. do OD. Spadek ten był szczególnie gwałtowny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to produkcja zmniejszyła się o 6 %, czyli 8 400 ton.
- (85) W latach 2002–2004 moce produkcyjne pozostawały na stosunkowo stabilnym poziomie, jednak w okresie od 2004 do OD zmniejszyły się o 10 %. Było to spowodowane faktem, iż jeden z producentów wspólnotowych przechodził reorganizację swej produkcji i postanowił tymczasowo wykorzystać część swego sprzętu do produkcji bardziej rentownych produktów.
- (86) W świetle rozwoju sytuacji w zakresie produkcji i mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 2 punkty procentowe rocznie w latach 2002–2004, a następnie wzrosło o 4 punkty procentowe osiągając w OD ten sam poziom co w 2002 r.

6.2. *Wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost i średnie ceny jednostkowe w WE*

- (87) Poniższa tabela przedstawia wyniki ekonomiczne przemysłu wspólnotowego w zakresie sprzedaży niezależnym odbiorcom we Wspólnocie.

Tabela 6

Wielkość sprzedaży, udział w rynku, ceny

	2002	2003	2004	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	136 030	131 354	135 838	121 057
Wskaźnik	100	97	100	89
Udział w rynku	16,8 %	17,0 %	16,4 %	14,5 %
Wskaźnik	100	102	98	86
Ceny jednostkowe (EUR/tonę)	1 271	1 228	1 295	1 417
Wskaźnik	100	97	102	112

- (88) W okresie od 2002 r. do OD wielkość sprzedaży przez przemysł wspólnotowy spadła o 11 %. Mimo, iż spadek w latach 2002–2003 został niemal w całości zrekompensowany wzrostem w latach 2003–2004, dochodzenie wykazało, że główny spadek nastąpił w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to wielkość sprzedaży zmniejszyła się o 11 %.

- (89) Ogólnie rzecz biorąc, w okresie od 2002 r. do OD udział przemysłu wspólnotowego w rynku spadł z 16,8 % do 14,5 %. W latach 2002–2003 udział w rynku nieznacznie wzrósł a następnie stale spadał aż do OD. Spadek ten był szczególnie widoczny w okresie od 2004 r. do OD, kiedy to ubyły 2 punkty procentowe. Zarówno spadek w wielkości sprzedaży, jak i spadek udziału w rynku należy postrzegać przez pryzmat kształtowania się konsumpcji we Wspólnocie, która w badanym okresie wzrosła o 3 %.
- (90) Ceny jednostkowe stosowane przez przemysł wspólnotowy najpierw spadły o 3 % w latach 2002–2003, a następnie rosły aż do OD, osiągając 1 417 EUR za tonę, co oznacza wzrost o 12 % w okresie od 2002 r. do OD. Jak już wspomniano w motywie 78, kwestię tę należy rozpatrywać przez pryzmat kształtowania się cen surowców, które w tym samym czasie wzrosły o 30 %.

6.3. Zapasy

- (91) Poniższe liczby dotyczą wielkości zapasów pod koniec każdego okresu.

Tabela 7

Zapasy

	2002	2003	2004	OD
Zapasy (w tonach metrycznych)	12 997	14 940	10 517	12 760
Wskaźnik	100	115	81	98

- (92) Dochodzenie wykazało, że zapasy nie mogą być uznane za znaczący czynnik szkody, ponieważ produkcja nie jest nastawiona na zapasy, przez co tendencje w zakresie zapasów podane są wyłącznie w celach informacyjnych. Poziom zapasów utrzymywał się raczej na stabilnym poziomie. W latach 2002–2003 zapasy wzrosły o 15 %, następnie do końca 2004 r. spadły o 29 %, po czym znów wzrosły o 21 %, osiągając niemal ten sam poziom, co w 2002 r.

6.4. Inwestycje i zdolność do podnoszenia kapitału

Tabela 8

Inwestycje

	2002	2003	2004	OD
Inwestycje (w tys. EUR)	3 772 874	7 143 402	5 042 707	9 657 326
Wskaźnik	100	189	134	256

- (93) Chociaż inwestycje znacząco wzrosły w okresie od 2002 r. do OD, uznano, iż poziom i charakter tych inwestycji (głównie wymiana maszyn ze starych na nowe oraz serwis) jest niski, jak na tak kapitałochłonny przemysł, jakim jest przemysł PSF.
- (94) Dochodzenie wykazało, że wyniki finansowe przemysłu wspólnotowego uległy pogorszeniu, jednak nie wykazało znaczącego uszczuplenia zdolności do podnoszenia kapitału w badanym okresie.

6.5. Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

Tabela 9

Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych

	2002	2003	2004	OD
Rentowność sprzedaży na rynku WE	0,4 %	– 5,6 %	– 0,8 %	– 4,9 %
Wskaźnik	100	– 1 311	– 181	– 1 137
Zwrot z aktywów ogółem	– 0,8 %	– 8,9 %	2,1 %	7,8 %
Wskaźnik	– 100	– 1 094	265	– 966
Przepływy pieniężne (w tys. EUR)	11 299	3 810	8 692	– 4 393
Wskaźnik	100	34	77	–39

- (95) Rentowność osiągnięta przez przemysł wspólnotowy znacząco spadła w latach 2002–2003 (spadek o 6 punktów procentowych). Punkt rentowności mógł być osiągnięty w 2004 r., jednak dalsze pogorszenie się wyników finansowych w okresie od 2004 r. do OD doprowadziło do strat w wysokości 4,9 % obrotu. W rezultacie, wynik finansowy osiągnięty przez przemysł wspólnotowy był ujemny przez większość ODS.
- (96) Należy zauważyć, że w tym samym okresie koszty produkcji we Wspólnocie wzrosły o 17 %. Jeśli chodzi o surowce, ich cena w skali globalnej wzrosła aż o 30 %. Zarówno zwrot z aktywów ogółem, jak i przepływy pieniężne wykazują te same tendencje co rentowność, czyli pogorszenie się w latach 2002–2003, po którym nastąpiła poprawa w latach 2003–2004, a następnie ponowny, gwałtowny spadek w okresie od 2004 r. do OD.
- (97) Rozwój sytuacji w zakresie wyników finansowych przemysłu wspólnotowego powinien być postrzegany przez pryzmat decyzji jednego z producentów przemysłu wspólnotowego o reorganizacji produkcji, jak wspomniano w motywie 84. Reorganizacja ta miała negatywny wpływ na wyniki finansowe tego konkretnego producenta, który użył najbardziej wydajnego procesu produkcyjnego do produkcji bardziej rentownych produktów, kosztem produkcji PSF. Z tego też powodu koszty produkcji tego producenta wspólnotowego nie zostały uwzględnione przy obliczaniu poziomu usuwającego szkodę opisanego w motywie 172 poniżej.
- (98) Należy jednak zauważyć, że wspomniany producent jest raczej niedużym przedsiębiorstwem w porównaniu z innymi producentami objętymi definicją przemysłu wspólnotowego, przez co nie wpływa to na analizę szkody i jej tendencje.

6.6. Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenie

Tabela 10

Zatrudnienie, wydajność i wynagrodzenie

	2002	2003	2004	OD
Liczba zatrudnionych	813	796	701	659
Wskaźnik	100	98	86	81
Koszty zatrudnienia (w tys. EUR)	37 452	37 223	36 663	39 666
Wskaźnik	100	99	98	106
Wydajność (tona/pracownika)	178,7	179,0	198,9	198,8
Wskaźnik	100	100	111	111

- (99) Liczba pracowników zatrudnionych w przemyśle wspólnotowym stale malała, z 813 w 2002 r. do 659 osób w OD, co oznacza spadek zatrudnienia o 19 %. Spadek ten był jednak ostrzejszy niż w przypadku spadku produkcji, co doprowadziło do poprawy wydajności, która osiągnęła w tym okresie 11 %.
- (100) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż ze względu na koszt społeczny związany z redukcją siły roboczej, w badanym okresie koszt związany z personelem nie mógł być zmniejszony.

6.7. Wielkość marginesu dumpingu

- (101) Marginesy dumpingu określone w części poświęconej dumpingowi są wyraźnie wyższe od poziomu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto ze względu na wielkość i cenę dumpingowego przywozu oddziaływanie rzeczywistego marginesu dumpingu nie może być uznane za nieznaczące.

6.8. Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (102) Pomimo nałożenia środków antydumpingowych na przywóz PSF z Chińskiej Republiki Ludowej i Arabii Saudyjskiej w marcu 2005 r. (czyli w OD), dane dotyczące szkody zebrane w OD nie wskazują na poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.

6.9. Wzrost

- (103) Dochodzenie wykazało, że pomimo wzrostu konsumpcji o 3 % (czyli o ok. 24 000 ton) wielkość sprzedaży przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie uległa zmniejszeniu (– 13 000 ton) podobnie jak udział w rynku (– 1,9 punktu procentowego).

7. Wnioski dotyczące szkody

- (104) W okresie objętym postępowaniem wielkość przywozu PSF dokonywanego po cenach dumpingowych uległa podwojeniu, a jego udział w rynku wzrósł o 7 punktów procentowych osiągając poziom 15,3 % rynku wspólnotowego w OD. W następstwie wzrostu w skali globalnej cen surowca, cena dumpingowego przywozu z państw, których dotyczy postępowanie wzrosła w okresie od 2004 r. do OD. Jednakże wzrost ten nie był na tyle duży, żeby zrównoważyć wzrost cen surowca i ceny nadal były znacząco niższe od cen stosowanych przez przemysł wspólnotowy w badanym okresie.
- (105) Dochodzenie wykazało, że niektóre wskaźniki szkody dotyczące przemysłu wspólnotowego zachowywały się stabilnie lub wskazywały na pozytywny rozwój sytuacji w ODS, jak na przykład wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje czy wydajność.
- (106) Jednakże w okresie od 2002 r. do OD można było zaobserwować ogólne pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego: zmniejszeniu uległy produkcja, moce produkcyjne, udział w rynku, wielkość sprzedaży oraz liczba zatrudnionych. Spadek wielkości sprzedaży oznaczał również, że przemysł wspólnotowy nie mógł skorzystać ze zwiększonego popytu na swoim głównym rynku. W trakcie dochodzenia wykazano również gwałtowne pogorszenie się sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego: straty ponoszono przez większą część OOS, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych z działalności operacyjnej wykazały taką samą tendencję ujemną.
- (107) Oprócz 12 % spadku między 2002 r. a OD, ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego nie mogły odzwierciedlić 30 % podwyżki cen surowców, którą wprowadzono w tym samym czasie. Ponadto ustalono, że ceny przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, podcinały ceny przemysłu wspólnotowego o ponad 40 % w OD.

- (108) W świetle wspomnianej utraty udziału w rynku, wielkości sprzedaży oraz ujemnych wyników finansowych osiągniętych zwłaszcza przez przemysł wspólnotowy w OD, tymczasowo przyjmuje się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (109) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istotna szkoda dla przemysłu wspólnotowego została spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również inne czynniki, które mogły zaszkodzić przemysłowi wspólnotowemu, aby mieć pewność, że jakiegokolwiek szkody wywołane przez te czynniki nie zostały niewłaściwie przypisane przywozowi po cenach dumpingowych.

1. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (110) Przypomina się, że wielkość przywozu po cenach dumpingowych pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie znacznie wzrosła w okresie badanym. Jak wynika z tabeli 2 w motywie 76, przywóz objęty postępowaniem zwiększył się dwukrotnie między 2002 r. a OD, tzn. z 62 KT w 2002 r. do około 127 KT w OD. W tym samym czasie udział tych krajów w rynku zwiększył się znacznie o 7 punktów procentowych, tzn. z 8 % do ponad 15 %.
- (111) Najważniejszy wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych miał miejsce między 2004 r. a OD, kiedy to wzrosła ona o 75 % i uzyskała 6,5 punktu procentowego udziału w rynku. Wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego. Rzeczywiście, w toku dochodzenia wykazano, że większość wskaźników szkody dotyczących przemysłu wspólnotowego, w szczególności produkcji, mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży, udziału w rynku i rentowności spadły gwałtownie między 2004 r. a OD, kiedy to wielkość przywozu po cenach dumpingowych wzrosła najbardziej.
- (112) Odnosi się to szczególnie do produkcji, która zmalała o 6 %, wielkości sprzedaży, która zmalała o 11 %, udziału w rynku, który zmalał o 1,9 punktu procentowego oraz rentowności, która zmalała o 5,7 punktów procentowych między 2004 r. a OD. Ponadto wydarzyło się to w okresie, kiedy przywóz po cenach dumpingowych w znaczący sposób podcinał ceny przemysłu wspólnotowego o ponad 40 %. Skutkiem tego nieuczciwego zachowania cenowego było tłumienie cen przemysłu wspólnotowego, które z tego powodu nie mogły objąć podwyżek cen surowców. Sytuację tą potwierdzają znaczne straty poniesione przez przemysł wspólnotowy w OD.
- (113) W oparciu o powyższe fakty i ustalenia można przyjąć, że oczywiste jest iż wzrost przywozu po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie, zbiegł się w czasie z chwilą gdy przemysł wspólnotowy ponosił szkodę. Ujemny wpływ przywozu po cenach dumpingowych był szczególnie odczuwalny w okresie od 2004 r. do OD i miał zasadniczy wpływ na pogorszenie się sytuacji gospodarczej przemysłu wspólnotowego.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Zmiany w konsumpcji

- (114) Między 2002 r. a OD konsumpcja wspólnotowa wzrosła o ponad 3 %. Rozwój konsumpcji nie przyczynił się więc do szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy. Wręcz przeciwnie, w normalnych warunkach rynkowych przemysł wspólnotowy mógłby się spodziewać raczej wzrostu wielkości sprzedaży.

2.2. Przywóz z innych krajów trzecich

- (115) Przywóz z krajów trzecich, których nie dotyczy niniejsze dochodzenie, rozwinął się w następujący sposób w rozpatrywanym okresie:

2.3. Przywóz z innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Tabela 11

Przywóz z innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Wielkość przywozu w tonach	2002	2003	2004	OD
Australia	145	2	13	0
Białoruś	0	75	171	73
Chiny	24 722	33 194	45 313	36 530
Indie	474	258	510	336
Indonezja	1 423	285	493	234
Korea Południowa	97 980	87 525	108 572	106 222
Arabia Saudyjska	16 859	21 816	27 096	6 383
Tajlandia	472	10	41	2
Razem	142 075	143 164	182 209	149 779

Źródło: Eurostat

Tabela 12

Udział w rynku innych krajów podlegających cłom antydumpingowym

Udział w rynku	2002	2003	2004	OD
Australia	0 %	0 %	0 %	0 %
Białoruś	0 %	0 %	0 %	0 %
Chiny	3 %	4 %	5 %	4 %
Indie	0 %	0 %	0 %	0 %
Indonezja	0 %	0 %	0 %	0 %
Korea Południowa	12 %	11 %	13 %	13 %
Arabia Saudyjska	2 %	3 %	3 %	1 %
Tajlandia	0 %	0 %	0 %	0 %
Razem	18 %	19 %	22 %	18 %

Źródło: Eurostat

- (116) Jak wskazano w powyższej tabeli udział w rynku krajów podlegających cłom antydumpingowym pozostał na takim samym poziomie między 2002 r. a OD. Początkowo uzyskały one 4 punkty procentowe między 2002 r. a 2004 r., a następnie powróciły do stanu z 2002 r. Przywóz z wszystkich krajów podlegających środkom antydumpingowym spadł między 2004 r. a OD, tzn. o 18 % wielkości i 4 punkty procentowe udziału w rynku.

- (117) W świetle powyższego, przyjmuje się tymczasowo, że przywóz z krajów trzecich podlegających środkom antydumpingowym nie wpłynął w znaczący sposób na szkodę przemysłu wspólnotowego.

2.4. Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym

Tabela 13

Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym

	2002	2003	2004	OD
Wielkość przywozu w tonach	64 305	63 720	86 359	92 775
Cena jednostkowa (euro/mt)	1 346	1 210	1 139	1 257
Udział w rynku	8 %	8 %	10 %	11 %
Z tego udział Nigerii				
Wielkość przywozu w tonach	6 677	8 173	11 834	10 901
— ceny (euro/mt)	1 063	947	995	1 218
— Udział w rynku	1 %	1 %	1 %	1 %
Z tego udział Turcji				
Wielkość przywozu w tonach	20 157	15 922	38 188	37 742
— ceny (euro/mt)	1 116	1 061	1 067	1 204
— Udział w rynku	2 %	2 %	5 %	5 %

(118) Przywóz z innych krajów trzecich niepodlegających cłom antydumpingowym nieznacznie zmalał między 2002 r. a 2003 r., następnie wzrósł o 45 % między 2003 r. a OD. Mimo, iż ceny w tych krajach spadły o 7 % między 2002 r. a OD, to pozostały one jednak wyższe niż ceny w tych krajach, których dotyczy postępowanie w OD.

(119) Tylko dwa kraje miały udział w rynku równy lub wynoszący powyżej 2 %, tzn. Turcja i Nigeria.

(120) Jednakże należy zauważyć, że ceny w tych krajach wzrosły odpowiednio o 8 % i 15 % między 2002 r. a OD, a między 2004 r. a OD wzrosły jeszcze bardziej, odpowiednio o 13 % i 22 %. W tym czasie ceny w tych krajach objętych postępowaniem wzrosły jedynie o 10 %. Ponadto, ceny w tych krajach były średnio o 4 % wyższe niż ceny naliczane przez eksporterów tajwańskich i malezyjskich w OD. Mimo, iż wielkość tureckich i nigeryjskich PSF wzrosła znacznie między 2002 r. a OD, to wynosiły one jedynie 10,1 % i 2,7 % przywozu do Wspólnoty i jedynie Turcja uzyskała niewielki udział w rynku między 2002 r. a OD, tzn. 3 punkty procentowe. Przywóz z Tajwanu nie mógł zatem przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

(121) Jeżeli chodzi o Turcję, należy wspomnieć, że większość przywozu PSF do Wspólnoty prowadzona jest przez jedno z przedsiębiorstw skarżących objętych definicją przemysłu wspólnotowego, powiązane z tureckim producentem eksportującym. Celem tych transakcji było uzupełnienie wachlarza produktów wspomnianego producenta wspólnotowego w okresach najwyższego popytu na rynku. Ponadto przywóz ten nie był spowodowany żadnym porzuconym lub opóźnionym projektem inwestycyjnym, który spowodowałby obniżenie mocy produkcyjnych przedsiębiorstwa powiązanego ze Wspólnotą. Dlatego też uznano, że produkty tureckie uzupełniały wachlarz produktów przemysłu wspólnotowego, umożliwiając mu oferowanie szerszego wyboru modeli klientom oraz, że nie miały one negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.

- (122) W świetle powyższego, przyjmuje się tymczasowo, że przywóz z krajów trzecich niepodlegających środkom antydumpingowym nie wpłynął w znaczący sposób na szkodę przemysłu wspólnotowego.

2.5. Inni producenci wspólnotowi

- (123) Pozostali producenci wspólnotowi produktu objętego postępowaniem mieli 41 % udziału w rynku w OD. W okresie badanym ich wielkość sprzedaży spadła o 15 %, zaś ich udział w rynku spadł o 9 punktów procentowych. Z faktów tych wynika, że znajdują się oni w podobnej sytuacji co przemysł wspólnotowy, tzn. że ponieśli szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych. Nie można zatem stwierdzić, że inni producenci wspólnotowi wyrządzili istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu.

2.6. Wahania cen surowców

- (124) Ponieważ koszt surowców stanowi znaczną część całkowitego kosztu produkcji PSF (około 60 % całkowitego kosztu produkcji), zbadano również, czy znaczna szkoda poniesiona przez przemysł wspólnotowy spowodowana była jakimkolwiek wzrostem cen surowców. Produkcja tak zwanych dziewiczych PSF opiera się na pochodnych ropy naftowej (głównie monoetylenoglikolu – MEG – oraz oczyszczonego kwasu tereftalowego – PTA). Produkt może być wytwarzany również z materiałów poddanych recyklingowi (politereftalan etylenu – PET – butelki lub inne odpady). Wreszcie PSF można wytwarzać używając do tego połączenia obydwu rodzajów surowców, pochodnych ropy naftowej oraz poddanych recyklingowi odpadów PET.
- (125) Ceny MEG i PTA, jako pochodnych ropy naftowej, zależą od wahań cenowych tego drugiego surowca. W tym kontekście, jak już wyjaśniono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 428/2005 ⁽¹⁾, ceny MEG i PTA wzrosły w okresie od 2002 r. do końca 2003 r. o 14 %. Ponadto, na podstawie różnych informacji odnoszących się do międzynarodowych źródeł dotyczących ewolucji cenowych MEG i PTA ustalono, że ceny MEG i PTA wzrosły od 2003 r. do połowy OD odpowiednio o 25 % i 29 %, tzn. między 2002 r. a 2005 r. doszło do około 40 % wzrostu.
- (126) Dane z Eurostatu wskazały na wzrost cen o 36 % między 2002 r. a OD na PTA i o 75 % na MEG w tym samym czasie. Tendencje te potwierdziły również informacje przedstawione przez jedynego współpracującego dostawcę surowców.
- (127) Jak wskazano w motywie 95 powyżej, całkowity koszt produkcji wzrósł o 17 % między 2002 r. a OD. Oznacza to, że przemysł wspólnotowy podjął działania racjonalizacyjne celem poprawy swojej wydajności oraz naprawienia skutków wzrostu cen surowców opisanego w motywach 0 i 124 powyżej. Sytuację tą potwierdza również wzrost wydajności produkcji, jak wskazano w motywie 99. Jednakże, mimo działań racjonalizatorskich przemysłu wspólnotowego, wzrost cen surowców nie mógł być całkowicie odzwierciedlony w średnich cenach sprzedaży PSF wyprodukowanych we Wspólnocie, które wzrosły jedynie o 9 % od 2002 r. do OD, mimo tego iż włókna są produktami wrażliwymi cenowo.
- (128) Ponadto warto zauważyć, że wszyscy producenci światowi, a zatem również producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, doświadczali podobnych podwyżek cen surowców, ponieważ są one produktami towarowymi będącymi przedmiotem wymiany handlowej na całym świecie. Dlatego też oczywiste jest, że producenci w krajach, których dotyczy postępowanie, nie zwiększyli znacznie swoich cen eksportowych do Wspólnoty celem odzwierciedlenia tej tendencji. Dlatego też uważa się, że niski poziom cen eksportowych z krajów, których dotyczy postępowanie, spowodował tłumienie cen i doprowadził do sytuacji, w której przemysł wspólnotowy nie był w stanie zwiększyć swoich własnych cen sprzedaży w odpowiedni sposób. Inaczej bowiem utrata klientów i udziału w rynku byłaby znacznie większa niż ta, którą ustalono.

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 17.3.2005, str. 1.

- (129) Zgodnie z tym, uznaje się, że nawet jeżeli mogłoby się wydawać, że wzrost cen surowców mógł się przyczynić w pewnym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, nie jest to rzeczywistą przyczyną szkody. Rzeczywiście, to obecność przywozu dumpingowego po niskich cenach przeszkodziła przemysłowi wspólnotowemu w przystosowaniu cen do zwiększonych kosztów i w ten sposób spowodowała znaczną szkodę.

2.7. Wahania kursów walut

- (130) Niektóre ze stron objętych postępowaniem argumentowały, że na zmiany cen przywozów objętych postępowaniem wpływ wywarło kształtowanie się kursu euro w odniesieniu do dolara amerykańskiego. Prawdą jest, że w okresie od 2002 r. do OD wartość dolara amerykańskiego stale malała, tzn. z 1,06 EUR do 0,79 EUR lub o – 25 %.
- (131) Przypomina się, że dochodzenie ma na celu ustalenie, czy przywóz dumpingowy (w kontekście cen i wielkości) spowodował znaczną szkodę odniesioną przez przemysł wspólnotowy, bądź czy tego rodzaju szkodę spowodowały inne czynniki. W tym kontekście art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że niezbędne jest wykazanie, że szkodę spowodował poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Dlatego też odnosi się on jedynie do różnicy między poziomami cen, a co za tym idzie, nie zachodzi wymaganie przeanalizowania czynników mających wpływ na poziom tych cen.
- (132) W praktyce skutek przywozu po cenach dumpingowych na ceny przemysłu wspólnotowego bada się poprzez określenie podcięcia cenowego, obniżenia cen oraz tłumienia cen. W tym celu porównuje się ceny przywozu po cenach dumpingowych z cenami sprzedaży przemysłu wspólnotowego; w pewnych przypadkach może zaistnieć potrzeba przeliczenia cen eksportowych wykorzystanych do obliczenia szkody na inną walutę celem uzyskania porównywalnej podstawy. W związku z tym wykorzystanie kursu wymiany w tym kontekście służy zapewnieniu określenia różnicy cen w oparciu o porównywalną podstawę. Z tego jasno wynika, że kurs wymiany zasadniczo nie może być kolejnym czynnikiem powodującym szkodę.
- (133) Potwierdza to również treść art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, który odwołuje się do znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych. Należy podkreślić, że inne znane czynniki wymienione w tym artykule nie odnoszą się do żadnego czynnika wpływającego na poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Podsumowując, jeżeli towary są przywożone po cenach dumpingowych, nawet jeżeli mogły skorzystać z pozytywnych zmian kursów walut, to trudno jest uzasadnić, w jaki sposób zmiany takich kursów mogłyby stanowić kolejny czynnik powodujący szkodę.
- (134) Analiza czynników wpływających na poziom cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych, niezależnie od tego, czy są to różnice w kursach walut, czy inne, nie może być rozstrzygająca, ponadto taka analiza wykraczałaby poza wymagania rozporządzenia podstawowego.
- (135) W każdym razie i bez uszczerbku dla powyższych ustaleń, wszelkie twierdzenia, że zmiana wartości euro względem dolara amerykańskiego była powodem szkody przemysłu wspólnotowego należy podtrzymać szczególnie dla okresu, kiedy zmiana ta miała miejsce, tzn. w okresie od 2002 r. do 2004 r., w szczególności zaś w okresie pierwszych dwóch lat, kiedy to różnice między tymi walutami były wyraźniejsze. W tym kontekście warto zauważyć, że wielkość przywozu objętego postępowaniem spadła o 5 % między 2002 r. a 2003 r., podczas gdy spadek wartości USD względem euro miał miejsce w tym samym okresie (tzn. – 16 %). Podobnie kiedy wartość dolara spadła o 25 % między 2002 r. a 2004 r., przywóz objęty postępowaniem wzrósł o jedynie 16 %, podczas gdy wartość dolara spadła o kolejne 2 % między 2004 r. a 2005 r., wielkość przywozu objętego postępowaniem wzrosła o 75 %.
- (136) Ponadto przywóz z innych krajów niż kraje, co do których ustalono, że dokonywały dumpingu, również odniósł korzyści z wzrostu wartości euro. Jednakże jego wielkość wzrastała w sposób znacznie łagodniejszy niż wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, zaś tendencja ich wzrostu była bardziej zgodna z wahaniami kursów walut. Rzeczywiście, wzrosły one o 35 % między 2002 r. a 2004 r., kiedy to wartość dolara spadła o 25 % (podczas gdy przywóz objęty postępowaniem wzrósł o kolejne 17 %) oraz o jedynie 7 % między 2004 r. a OD, kiedy to wartość dolara amerykańskiego spadła o kolejne 2 % (podczas gdy przywóz objęty postępowaniem wzrósł o 75 %).

- (137) Fakt, iż kursy walut i przywóz z państw, których dotyczy postępowanie charakteryzowały różne tendencje (między 2002 r. a 2003 r.) lub też tendencje o różnym nasileniu (między 2004 r. a OD) wskazuje na to, że nie można ich uznać za czynnik przyczynowy wzrostu przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, tak jak twierdzą strony objęte postępowaniem.

2.8. Brak restrukturyzacji w przemyśle wspólnotowym

- (138) Niektóre strony objęte postępowaniem twierdziły, że przemysł wspólnotowy nie był w stanie przeprowadzić restrukturyzacji i w pełni skorzystać z cel antydumpingowych utrzymujących się przez wiele lat w odniesieniu do wielu krajów trzecich.
- (139) Jednakże należy pamiętać, że przez wiele lat przemysł wspólnotowy cierpiał z powodu zakłóceń wymiany handlowej i cen dumpingowych, które stosowały właśnie kraje trzecie. Dlatego też funkcjonowanie rynku wspólnotowego było systematycznie zakłócanie, uniemożliwiając w ten sposób przemysłowi wspólnotowemu poprawę złej sytuacji spowodowanej praktykami dumpingowymi oraz podjęcie decyzji biznesowych w oparciu o rzetelne analizy gospodarcze. Pozbawiło to przemysł wspólnotowy niezbędnej przewidywalności, potrzebnej szczególnie przy podejmowaniu decyzji długoterminowych.
- (140) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 126, przemysł wspólnotowy poczynił wysiłki restrukturyzacyjne, które umożliwiły mu zwiększenie wydajności oraz rekompensatę wzrostu cen surowców. Dokonano tego przy stale prowadzonym przywozie po cenach dumpingowych, co wskazuje, że przemysł ten jest rentowny i może przynosić zyski, jeżeli na powrót wprowadzi się równe warunki działania na rynku wspólnotowym.

3. Wniosek dotyczący związku przyczynowego

- (141) Opierając się na powyższej analizie – w ramach której odpowiednio rozgraniczono i rozdzielono wpływy wszystkich innych znanych czynników na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych – tymczasowo uznaje się, że istnieje związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a znaczną szkodą odniesioną przez przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten jest oparty z jednej strony na istotnych wzrostach wielkości omawianego przywozu i jego udziału rynkowego, czemu towarzyszyło znaczne podcięcie cenowe, a z drugiej strony, na utracie udziału rynkowego i wynikającym z tego pogorszeniu sytuacji finansowej. Wszystkie owe zmiany zbiegły się w czasie. Żaden z innych zbadanych czynników nie mógł wyjaśnić pogarszającej się sytuacji w przemyśle wspólnotowym.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwaga wstępna

- (142) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o szkodliwym dumpingu istniały jakiegokolwiek istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Interes Wspólnoty określono na podstawie oceny wszystkich zaangażowanych interesów, tj. interesu przemysłu wspólnotowego, interesu importerów, handlowców oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.
- (143) Celem ustalenia prawdopodobnego wpływu decyzji o nałożeniu lub nienalożeniu środków, poproszono o przesłanie informacji wszystkie strony, których dotyczy postępowanie, lub które zgłosiły się jako strony zainteresowane. Na tej podstawie Komisja wysłała kwestionariusze przemysłowi wspólnotowemu, trzem niepowiązanym importerom, 22 użytkownikom i trzem dostawcom surowców. Ponadto Komisja skontaktowała się również z 14 producentami wspólnotowymi, którzy nie przedstawili żądanych informacji do wyboru próby, celem uzyskania podstawowych informacji dotyczących ich produkcji i sprzedaży.
- (144) Jak wyjaśniono w motywie 10, na kwestionariusz odpowiedziało trzech skarżących producentów przemysłu wspólnotowego, jeden niepowiązany importer, siedmiu użytkowników i jeden dostawca surowców. Ponadto sześciu producentów wspólnotowych przedstawiło podstawowe informacje dotyczące swojej produkcji i sprzedaży. Dodatkowo trzy stowarzyszenia użytkowników przedstawiły uwagi dotyczące środków.

2. Przemysł wspólnotowy

- (145) Przypomina się, że przemysł wspólnotowy odniósł znaczną szkodę określoną w motywach 104–108.
- (146) Oczekuje się, że nałożenie środków ochronnych powinno zapobiec utrzymywaniu się zakłóceń na rynku i obniżaniu cen. Środki umożliwiłyby przemysłowi wspólnotowemu zwiększenie sprzedaży, a co za tym idzie, odrobienie straty udziału w rynku oraz skorzystanie z ekonomii skali. Ponadto oczekuje się, że przemysł wspólnotowy mógłby nieznacznie podnieść swoje ceny sprzedaży do poziomu pokrywającego koszty oraz umożliwiającego zanotowanie zysku. Umożliwiłoby to prawdopodobnie przemysłowi wspólnotowemu osiągnięcie poziomu rentowności niezbędnego dla tego rodzaju kapitałochłonnego profilu biznesowego, w którym stale należy inwestować oraz skorzystanie z sytuacji panującej na rynku wspólnotowym. Zagwarantowałoby to rentowność branży PSF przemysłu wspólnotowego.
- (147) Z drugiej strony, jeśli nie zostaną nałożone środki antydumpingowe, prawdopodobne jest, że sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego będzie się nadal pogarszać. Przemysł wspólnotowy wyraźnie odczuwa ujemne dochody spowodowane obniżonymi cenami, spadającym udziałem w rynku i znacznymi stratami. Biorąc pod uwagę malejące dochody oraz znacznie pogarszające się tendencje w OD, jest bardzo prawdopodobne, że jeśli nie zostaną podjęte żadne środki, sytuacja przemysłu wspólnotowego będzie się nadal pogarszać. To prowadziłoby ostatecznie do cięć w produkcji i zamknięcia zakładów produkcyjnych, co stanowiłoby zagrożenie dla miejsc pracy i inwestycji we Wspólnocie. Zagrożenie to jest szczególnie realne w chwili, kiedy rynek europejski jest obecnie jednym z niewielu rynków eksportujących do krajów objętych postępowaniem po nałożeniu ceł antydumpingowych na PSF z Tajwanu w innych krajach trzecich, takich jak USA, Indie i Japonia.
- (148) W związku z powyższym, tymczasowo uznaje się, iż nałożenie środków antydumpingowych pozwoliłoby przemysłowi wspólnotowemu na odbudowę po szkodzie wyrządzonej szkodliwym dumpingiem oraz, że leżałoby to w jego interesie. Pozostali producenci wspólnotowi również najprawdopodobniej skorzystają z nałożenia środków antydumpingowych. Rzeczywiście, uznano, że pozostali producenci wspólnotowi, którzy nie przekazali informacji wymaganych w celu przeprowadzenia wyboru próby, ale z którymi w trakcie dochodzenia skontaktowano się celem uzyskania podstawowych informacji dotyczących ich produkcji i sprzedaży, byli w podobnej sytuacji, ponieważ ich wielkość sprzedaży spadła o 23 %, zaś ich ceny sprzedaży wzrosły jedynie o 12 %.

3. Wpływ na importerów i użytkowników

- (149) Tylko jednego importera można uznać za współpracującego. Opowiedział się on przeciwko nałożeniu środków, ponieważ, jego zdaniem, mogłyby one spowodować wstrzymanie przywozu PSF jako surowca i w ten sposób zmusić przemysł zajmujący się przetwórstwem tego surowca do przeniesienia działalności poza UE. Jednakże, importer ten nie był w stanie przekazać dokładnych informacji dotyczących konsekwencji wprowadzenia jakichkolwiek środków dla jego własnej działalności lub jakichkolwiek danych dotyczących rentowności jego sprzedaży produktu objętego postępowaniem. Stąd też nie było możliwe dokonanie oceny prawdopodobnego wpływu proponowanych środków antydumpingowych na rentowność współpracującego importera.
- (150) Należy pamiętać, że środki antydumpingowe nie mają na celu wstrzymania przywozu do Wspólnoty ale mają zapewnić, że przywóz nie będzie prowadzony po cenach dumpingowych i że podmioty gospodarcze będą miały dostęp do PSF po uczciwych cenach. Prowadzenie przywozu zawsze było dozwolone i w dalszym ciągu będzie dozwolone jego prowadzenie na rynku wspólnotowym. Ostatnie doświadczenia wskazują, że nawet będąc objętymi środkami antydumpingowymi, tradycyjni eksporterzy południowokoreańscy w dalszym ciągu zaopatrują klientów we Wspólnocie. Jak wyjaśniono w motywie 159 poniżej, środki antydumpingowe obejmujące niektóre kraje, takie jak Indie, Australia i Indonezja, wygasły i istnieją alternatywne źródła zaopatrzenia niepodlegające cłom antydumpingowym, np. PSF z Nigerii i Turcji.

- (151) W związku z powyższym i z uwagi na dużą liczbę importerów niewspółpracujących w postępowaniu wnioskuję się tymczasowo, że środki antydumpingowe nie wywrą na tyle negatywnego wpływu na importerów w ujęciu całościowym, by przeważać potrzebę wyeliminowania zakłóceń w handlu wywoływanych przez szkodliwy dumping oraz przywrócenia skutecznej konkurencji.
- (152) Użytkownicy produktu objętego postępowaniem działają w branży tekstylnej. Rynek PSF podzielony jest na segment przędzalniczy (tzn. wytwarzający włókna do produkcji materiałów, nawet po połączeniu z innymi materiałami, takimi jak bawełna lub wełna), tkacki (tzn. wytwarzanie arkuszy i wstępnie przetworzonych w przędzę i złączonych ze sobą przy pomocy tarcia i/lub spajania i/lub klejenia, z wyłączeniem papieru) oraz wypełniający (tzn. wypełnianie lub podbijanie określonych towarów tekstylnych, takich jak np. poduszki lub siedzenia samochodowe).
- (153) Większość użytkowników współpracujących w niniejszym dochodzeniu jest producentami włókny. Należą oni do jednego z trzech stowarzyszeń użytkowników współpracujących w niniejszym postępowaniu, reprezentującego przemysł włókienniczy na poziomie europejskim.
- (154) Zgodnie z informacjami dotyczącymi zakupów przekazanymi w odpowiedziach na kwestionariusze, użytkownicy współpracujący w OD stanowili około 6 % łącznej konsumpcji wspólnotowej PSF i około 7 % łącznego przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie. Warto odnotować, że przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, stanowi mniejszą część ich zakupów, tzn. 16 %, podczas gdy przywóz z innych krajów trzecich i zakupy w UE wciąż stanowią odpowiednio 44 % i 40 % zakupów użytkowników. Jeden ze współpracujących użytkowników nawet nie prowadził przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, między 2002 r. a OD.
- (155) Użytkownicy przedstawili konkretne argumenty przeciwko nakładaniu cel.
- (156) Po pierwsze, użytkownicy twierdzili, że środki antydumpingowe mogły zagrozić przemysłowi przetwórczemu, zatrudniającemu ponad 20 000 osób, podczas gdy przemysł wspólnotowy zatrudnia mniej niż 1 700 osób. Stawiano zarzut, iż nałożenie cel mogłoby doprowadzić do utraty miejsc pracy w przemyśle przetwórczym lub do wyprowadzenia środków produkcji za granicę.
- (157) Ich zdaniem nałożenie cel antydumpingowych wywołałoby podwyżki cen, które użytkownicy musieliby uwzględnić w cenach towarów przemysłu przetwórczego. To spowodowałoby wzrost przywozu produktów przemysłu przetwórczego po niższych cenach z innych krajów trzecich oraz z krajów objętych niniejszym dochodzeniem.
- (158) Twierdzili oni również, że przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić w pełni popytu rynku wspólnotowego oraz, że nałożenie cel antydumpingowych pogorszyłoby sytuację finansową użytkowników, biorąc pod uwagę fakt, iż muszą oni w dalszym ciągu prowadzić przywóz produktów, które są nieosiągalne we Wspólnocie z krajów, których dotyczy postępowanie, jak np. tak zwany niskotopliwy poliester.

- (159) Jeżeli chodzi o zarzucaną zależność rynku wspólnotowego od dostawców zewnętrznych, przypomina się, że w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1515/2006 ⁽¹⁾ podjęto decyzję o zniesieniu istniejących środków na przywóz z Australii, Indonezji, Tajlandii i Indii. Środki antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1522/2000 ⁽²⁾ oraz na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2852/2000 ⁽³⁾ niemal zatrzymały przywóz z tych krajów, należy jednak zauważyć, że przed nałożeniem środków antydumpingowych na przywóz PSF na rynek wspólnotowy Australia, Indonezja i Tajlandia posiadały udział w rynku w wysokości 8,9 %, zaś Indie 2,9 %. Dlatego też możliwe jest, po zniesieniu środków antydumpingowych, że przywóz z tych krajów trzecich zostanie podjęty na nowo i skierowany na rynek wspólnotowy. Ponadto przywóz z innych krajów trzecich już obejmuje znaczną część rynku wspólnotowego, osiągając 11 % w OD.
- (160) Dlatego też, pomimo wprowadzenia proponowanych cel przeciwko Tajwanowi i Malezji oraz uwzględniając zakończenie środków przeciwko Australii, Indonezji, Tajlandii i Indiom, użytkownicy wspólnotowi, którzy już w OD zakupili towar pokrywający 84 % ich zapotrzebowania poza krajami, których dotyczy postępowanie, wciąż będą mogli polegać na (lub zacząć korzystać z ich usług) znaczących dostawcach produktu objętego postępowaniem we Wspólnocie lub na innych największych dostawcach działających w krajach nieobjętych cłami antydumpingowymi, nawet w przypadku specyficznych produktów, takich jak niskotopliwy poliester („LMF”).
- (161) Znajduje to również potwierdzenie u jednego z użytkowników, który twierdził, że tak zwane LMF mogą dostarczać Korea i Japonia oraz dwóch producentów europejskich zajmujących się jego produkcją. Oznacza to, że przynajmniej dwóch europejskich producentów dysponuje technologią i wiedzą fachową niezbędną do produkcji tego specyficznego produktu i że nie można wykluczyć, że kiedy ceny osiągną poziom usuwający skutki szkodliwego dumpingu, produkcja i dostawy we Wspólnocie wzrosną.
- (162) Ponadto, mimo iż niektóre rodzaje poliestrowych włókien odcinkowych nie były produkowane przez przemysł wspólnotowy w pewnych okresach, nie oznacza to, że przemysł wspólnotowy nie mógł wyprodukować tych rodzajów włókien. Rzeczywiście, w zależności od rodzaju produktu, niezbędne byłoby przeprowadzenie w procesie produkcyjnym pewnych dostosowań wymagających nieznacznych inwestycji. Można raczej stwierdzić, że okresowo niektóre rodzaje poliestrowych włókien odcinkowych nie były dostępne, ponieważ producenci wspólnotowi nie byli w stanie dostarczyć wymaganych ilości po niskich cenach, jakie użytkownicy byli skłonni zapłacić.
- (163) Biorąc pod uwagę poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym oraz przetwórczym, warto odnotować, że na przestrzeni kilku lat przemysł wspólnotowy ponosił szkodę spowodowaną przywozem PSF po niskich cenach dumpingowych, powodujących sytuację, w której zatrudnienie stale malało, jak wykazano w motywie 99. Fakt, iż przemysł przetwórczy zatrudnia więcej pracowników niż przemysł produkujący PSF sam w sobie nie usprawiedliwia ryzykowania pozycji przemysłu wspólnotowego, który może zwyczajnie wymagać mniejszej siły roboczej niż przemysł przetwórczy i który jest, jak wykazano w motywie 154, równie ważny dla użytkowników, ponieważ wszyscy użytkownicy współpracujący kupowali częściowo produkt wspólnotowy.
- (164) Jeżeli chodzi o prawdopodobny wpływ na sytuację finansową przemysłu przetwórczego, dostępne informacje dotyczące struktury kosztu przemysłu użytkowników, poziomu zaproponowanych środków i udziału między przywozem po cenach dumpingowych a pozostałymi źródłami zaopatrzenia wskazują, że:

— poliestrowe włókna odcinkowe stanowią 10–40 % ogólnych kosztów produkcji użytkowników produktów głębiej przetworzonych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 13.10.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 175 z 14.7.2000, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 332 z 28.12.2000, str. 17.

- średnie cło antydumpingowe dla państw, których dotyczy postępowanie, wynosi około 24,9 %,
- udział poliestrowych włókien odcinkowych pochodzących z przywozu po cenach dumpingowych w całej konsumpcji tego produktu wynosi 15,3 %.

Proponowane środki mogą mieć wpływ na wzrost kosztów produkcji u użytkowników od 0,4 % do maksymalnie 1,5 %. Ten prawdopodobny maksymalny wzrost uważany jest za nieznaczny, w porównaniu z pozytywnym wpływem proponowanych środków w przywracaniu skutecznej konkurencji na rynku wspólnotowym.

- (165) Dlatego też analiza wpływu proponowanych środków na użytkowników wskazuje, że nie jest prawdopodobne, aby nałożenie środków antydumpingowych spowodowało istotny wzrost przywozu do Wspólnoty tanich produktów dla potrzeb sektora przetwórstwa. Wniosek przyjęto również przy braku jakichkolwiek dowodów, które użytkownicy objęci postępowaniem mogliby przekazać na potwierdzenie swojego wniosku, np. że nałożone w przeszłości środki na ten produkt doprowadziły do określonego skutku.

4. Wpływ na dostawców surowców

- (166) Jeden dostawca surowców współpracował w niniejszym postępowaniu przysyłając odpowiedź na kwestionariusz. Zajmuje się on dostawą PTA i MEG dla przemysłu PSF i wyraźnie poparł decyzję o nałożeniu ceł, które umożliwiłyby przemysłowi wspólnotowemu utrzymanie rentowności i zabezpieczenie jego własnej pozycji.

5. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (167) Uwzględniając wszystkie wyżej wspomniane fakty oraz poziom środków, jak i zakończenie postępowania przeciwko Australii, Indonezji, Tajlandii i Indii, uważa się, że nałożenie środków nie wywarłoby znacząco negatywnego skutku, o ile w ogóle wywarłoby jakikolwiek skutek, na sytuację użytkowników i importerów produktu objętego postępowaniem. Przypomina się również, że w poprzednim postępowaniu dotyczącym tego samego produktu przyjęcia środków nie uznano za działanie wbrew interesom Wspólnoty.
- (168) Na podstawie powyższych ustaleń wnioskuje się tymczasowo, że nie ma istotnych argumentów przeciwko nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

- (169) Na podstawie tymczasowych wniosków, jakie wyciągnięto w odniesieniu do dumpingu, szkody, skutku przyczynowego oraz interesu Wspólnoty, należy nałożyć tymczasowe środki w celu zapobiegnięcia powstaniu dalszych szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy w wyniku przywozu po cenach dumpingowych.
- (170) W celu ustalenia poziomu środków tymczasowych pod uwagę wzięto zarówno ustaloną marżę dumpingu, jak i kwotę cła, jakie należy nałożyć w celu wyeliminowania szkód ponoszonych przez przemysł wspólnotowy.

- (171) Środki tymczasowe powinny zostać nałożone na poziomie wystarczającym, aby wyeliminować szkody spowodowane tym przywozem bez przekroczenia ustalonego marginesu dumpingu. Przy obliczaniu kwoty cła koniecznego do usunięcia skutków dumpingu wyrażającego przez szkodę uznano, że zastosowanie wszelkich środków powinno umożliwić przemysłowi Wspólnoty pokrycie kosztów produkcji i uzyskanie ogólnego zysku przed opodatkowaniem, który mógłby zostać racjonalnie osiągnięty przez tego typu przemysł ze sprzedaży podobnego produktu na terytorium Wspólnoty w danym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, tzn. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.
- (172) Dochodzenie potwierdziło, że w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy powinien odnotować zysk przed opodatkowaniem w wysokości 5 %. Zysk ten powinien umożliwić przemysłowi wspólnotowemu pokrycie kosztów własnych. Na tej podstawie obliczono cenę niepowodującą szkód dla przemysłu wspólnotowego dla podobnego produktu. Cena ta została uzyskana przez dodanie wymienionej wyżej 5 % marży zysku do kosztu produkcji.
- (173) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej, ustalonej dla obliczeń podcięć, ze średnią ceną niepowodującą szkody. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetek średniej wartości importowej CIF.

2. Środki tymczasowe

- (174) W świetle powyższego uznaje się, że tymczasowe cło antydumpingowe powinno zostać nałożone na poziomie ustalonego marginesu dumpingu, jednak poziom ten nie powinien być wyższy od marginesu szkody obliczonego powyżej, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (175) Stawki ceł antydumpingowych dla poszczególnych firm określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustalone na podstawie ustaleń poczynionych w trakcie niniejszych dochodzeń. Tym samym odzwierciedlają one sytuację ustaloną w trakcie tych dochodzeń w odniesieniu do firm współpracujących. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od cła rezydualnego stosowanego do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z krajów, których dotyczy postępowanie i wyprodukowanych przez przedmiotowe przedsiębiorstwa i w ten sposób przez wymienione, określone podmioty prawne. Przywożone produkty produkowane przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione szczegółowo w części operacyjnej niniejszego dokumentu z nazwy i adresu, łącznie z podmiotami związanymi z podmiotami szczegółowo wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.
- (176) Jakiegokolwiek wniosek o zastosowanie tych stawek cła antydumpingowego określonych dla indywidualnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy jednostki lub po uruchomieniu nowych jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinien zostać bezzwłocznie skierowany do Komisji⁽¹⁾, wraz ze wszystkimi stosownymi informacjami, w szczególności dotyczącymi modyfikacji działalności przedsiębiorstwa, związanymi z produkcją, sprzedażą krajową i na wywóz, które wynikają z np. z tej zmiany nazwy lub tą zmianą dotyczącą jednostek zajmujących się produkcją i sprzedażą. W stosownych przypadkach rozporządzenie będzie odpowiednio zmieniane poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.
- (177) Celem zapewnienia właściwego wprowadzenia ceł antydumpingowych, poziom cła rezydualnego nie powinien stosować się wyłącznie do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie prowadzili żadnego wywozu do Wspólnoty w OD. Jednakże, w odniesieniu do producentów eksportujących w Malezji, co do których nie zastosowano próby, te drugie przedsiębiorstwa proszone są, po spełnieniu wymagań określonych w art. 11 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, akapit drugi, o przedstawienie wniosku zgodnie z wymienionym artykułem, celem indywidualnego przeanalizowania ich sytuacji.

⁽¹⁾ Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Handlu
Dyrekcja B
Biuro J-79 5/16
B-1049 Bruksela.

Proponowane cła antydumpingowe są następujące.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (w %)
Malezja	Hualon Corportaion (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	23,0
Tajwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5
	Shing Ming Ind., Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	29,5

H. PRZEPIS KOŃCOWY

- (178) Celem zapewnienia dobrego zarządzania, powinien zostać określony okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie przewidzianym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, miałyby możliwość przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o udzielenie możliwości złożenia ustnego wyjaśnienia. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie zastosowania ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają tymczasowy charakter i mogą zostać ponownie rozważone przy przyjmowaniu wszelkich ostatecznych środków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz syntetycznych włókien odcinkowych z poliestrów, niezgrzeblonych, nieczesanych ani nieprzerobionych w inny sposób do przędzenia, sklasyfikowanych w ramach kodu CN 5503 20 00 i pochodzących z Malezji i Tajwanu.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mającego zastosowanie w odniesieniu do ceny na granicy Wspólnoty, przed ocenieniem, na produkty określone w ust. 1, są następujące:

Państwo	Producent	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Malezja	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd. Level 9 Wisma Goldhill 67 Jalan Raja Chualan 50200 Kuala Lumpur	12,4	A796
	Penfibre Sdn. Bhd. Lot 109-114 Prai Free Industrial Zone 1 13600 Prai, Penang	14,7	A797
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	23,0	A999
Tajwan	Chung Shing Textile Co., Ltd. No 463, Hua Cheng Road, Hsin Chuang City Taipei Hsien	16,5	A798
	Far Eastern Textile Ltd. 33Fl, No 207, Sec. 2, Tun Hwa South Road Taipei	29,5	A799
	Nan Ya Plastics Corporation 5Fl, No. 201, Tung Hwa North Road Taipei	29,5	A800
	Shing Ming Ind, Co., Ltd. No 330, Ho Shin Rd, Chu-Nan, Miao-Li	16,5	A801
	Shingkong Synthetic Fibres Corporation 8Fl, No 123, Sec. 2, Nanking E. Road Taipei	16,5	A802
	Tainan Spinning Co., Ltd. 4Fl, No 560, Sec. 4, Chung Hsia e. Road Taipei	16,5	A803
	Tung Ho Spinning Weaving & Dyeing Co., Ltd. 13Fl, No 376, Sec. 4, Jen Ai Rd Taipei	14,7	A804

Państwo	Producent	Stawka cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
	Tuntex Distinct Corporation 16Fl, No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A805
	Tuntex Synthetic Corporation 16Fl. No. 90, Sec 1, Hsin-Tai 5th Rd Hsichih Taipei County	18,2	A806
	True Young Co., Ltd. 8, Li Hsing St. Erch Chen Village Kwantien Hsiang Tainan Hsien, 720	29,5	A807
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	29,5	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. Zwolnienie do swobodnego obrotu we Wspólnocie produktu, o którym mowa w ustępie 1, powinno podlegać przepisom dotyczącym bezpieczeństwa, odpowiadającym wysokości cła tymczasowego.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mają możliwość, przez okres miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przedstawienia swoich opinii na piśmie i wystąpienia z prośbą o możliwość złożenia Komisji ustnych wyjaśnień.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą wyrażać opinie w odniesieniu do zastosowania środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w ciągu jednego miesiąca po jego wejściu w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji,
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2006/2006**z dnia 22 grudnia 2006 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 950/2006 w celu objęcia rocznym kontyngentem taryfowym produktów cukrowniczych pochodzących z Chorwacji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 40 ust. 1 lit. e) pkt iii),

W rozporządzeniu (WE) nr 950/2006 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 27 ust. 5 oraz załącznika IV(h) Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Chorwacji z drugiej ⁽²⁾, zmienionego protokołem zatwierdzonym decyzją Rady 2006/882/WE z dnia 13 listopada 2006 r. ⁽³⁾, Wspólnota zezwala na stosowanie bezcłowego dostępu do przywozu do Wspólnoty produktów pochodzących z Chorwacji objętych pozycjami 1701 oraz 1702 Nomenklatury Scalonej w granicach rocznego kontyngentu taryfowego wynoszącego 180 000 ton (waga netto).
- (2) Protokół do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi a Chorwacją wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2007 r. Z tą datą należy zatem otworzyć kontyngent taryfowy na produkty cukrownicze pochodzące z Chorwacji.
- (3) Kontyngent powinien zostać otwarty i powinien być zarządzany zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 zgodnie z niektórymi kontyngentami taryfowymi i umowami preferencyjnymi ⁽⁴⁾ jako „cukier z krajów bałkańskich” w rozumieniu tego rozporządzenia. Jako że art. 28 tego rozporządzenia otwiera kontyngenty taryfowe na cukier z krajów bałkańskich w oparciu o lata gospodarcze, roczny kontyngent taryfowy na produkty cukrownicze pochodzące z Chorwacji powinien uwzględnić 9 ostatnich miesięcy roku gospodarczego 2006/2007.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 950/2006.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

1) W art. 1 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) Art. 27 ust. 5 Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony zaś Republiką Chorwacji z drugiej.”;

2) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilości przywożone na mocy przepisów, o których mowa w ust. 1 lit c) do h) (zwane dalej »kontyngentem taryfowym«) oraz przepisy, o których mowa w lit a) i b) wyżej wymienionego ustępu (zwane dalej »zobowiązaniem dostawy«), na lata gospodarcze 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009, posiadają numery porządkowe, o których mowa w załączniku I.”;

3) W art. 2 lit d) otrzymuje następujące brzmienie:

„d) »cukier z krajów bałkańskich« oznacza produkty cukrownicze objęte kodem CN 1701 i 1702 pochodzące z Albanii, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii lub Chorwacji i przywiezione do Wspólnoty na mocy rozporządzenia (WE) nr 2007/2000 oraz Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii oraz Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Republiką Chorwacji.”;

4) Artykuł 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

1. W każdym roku gospodarczym bezcłowe kontyngenty taryfowe wynoszące łącznie 380 000 ton produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 i 1702 otwarte są jako bezcłowe kontyngenty cukru z krajów bałkańskich.

Jednakże na rok gospodarczy 2006/2007 ilość produktów cukrowniczych objętych kodami CN 1701 i 1702 wynosi 381 500 ton.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1585/2006 (Dz.U. L 294 z 25.10.2006, str. 19).

⁽²⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2005, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 341 z 7.12.2006, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1.

2. Ilości określone w ust. 1 przyznawane są, zależnie od kraju pochodzenia, jak następuje:

— Albania	1 000 ton
— Bośnia i Hercegowina	12 000 ton
— Serbia i Czarnogóra	180 000 ton
— Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	7 000 ton
— Chorwacja	180 000 ton

Jednakże na rok gospodarczy 2006/2007 podział w zależności od kraju pochodzenia jest następujący:

— Albania	1 250 ton
— Bośnia i Hercegowina	15 000 ton
— Serbia i Czarnogóra	225 000 ton
— Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	5 250 ton
— Chorwacja	135 000 ton

Kontyngent dla Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Chorwacji na rok gospodarczy 2006/2007 zostaje otwarty dopiero od dnia 1 stycznia 2007 r.”;

5) W art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz cukru z krajów bałkańskich, pochodzącego z obszarów celnych Czarnogóry, Serbii, Kosowa lub Chorwacji należy dołączyć oryginał pozwolenia na wywóz wydanego przez właściwe organy obszarów celnych Czarnogóry, Serbii, Kosowa lub Chorwacji zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku II dla ilości równej ilości określonej we wniosku o wydanie pozwolenia.”;

6) W załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od daty jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 950/2006 tabelę określającą numery porządkowe dla cukru z krajów bałkańskich zastępuje się w sposób następujący:

„Numery porządkowe dla cukru z krajów bałkańskich

Państwa trzecie	Numer porządkowy
Albania	09.4324
Bośnia i Hercegowina	09.4325
Serbia, Czarnogóra i Kosowo	09.4326
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	09.4327
Chorwacja	09.4328”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2007/2006**z dnia 22 grudnia 2006 r.****wprowadzające w życie rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie przywozu i tranzytu niektórych produktów pośrednich otrzymanych z surowca kategorii 3 do wykorzystania w celach technicznych w wyrobach medycznych, diagnostyce in vitro i odczynnikach laboratoryjnych oraz zmieniające wymienione rozporządzenie****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 32 ust. 1 i pkt 4 rozdziału IV(A) załącznika VIII,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 stanowi, że niektóre produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego mogą być przywożone do Wspólnoty w celu wytwarzania produktów technicznych, pod warunkiem że spełniają one wymagania niniejszego rozporządzenia.
- (2) Załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 określa wymagania dotyczące wprowadzania na rynek niektórych produktów technicznych, które mogą obejmować surowce używane do i w produkcji produktów technicznych takie jak wyroby medyczne, wyroby do diagnostyki in vitro i odczynniki laboratoryjne.
- (3) Niemniej jednak niektóre państwa członkowskie, partnerzy handlowi i podmioty gospodarcze wyraziły obawy odnośnie do przywozu niektórych produktów otrzymanych z surowca kategorii 3 przeznaczonych do produkcji wyrobów medycznych, wyrobów do diagnostyki in vitro i odczynników laboratoryjnych („produktów pośrednich”). Niezbędne jest zatem wyjaśnienie wymagań dotyczących przywozu i ustalenie określonych warunków odnośnie tych produktów pośrednich.
- (4) Mimo iż rozpatrywane produkty pośrednie można poddać wstępnemu przetworzeniu, sposób, w jaki są one przewożone do Wspólnoty nie pozwala na ich odróżnienie od innych rodzajów produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do wykorzystania w innych celach technicznych, chyba że przez uwzględnienie ich zamierzonego przeznaczenia i wykorzystania. Monitorowanie zamierzonego przeznaczenia i wykorzystania tych produktów zgodnych z innym prawodawstwem wspólnotowym powinno

wystarczyć do dopilnowania, aby nie trafiały one do łańcucha żywieniowego i paszowego na późniejszym etapie, pod warunkiem że zostaną przyjęte odpowiednie dla stopnia zagrożenia środki ich przekazywania, rejestracji i kontroli.

- (5) W związku z powyższym, rozpatrywane produkty pośrednie należy wprowadzać na rynek zgodnie z dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽²⁾, pod warunkiem przyjęcia szczególnych środków identyfikacji i kontroli w celu zmniejszenia ryzyka, że produkty te trafią do łańcucha żywieniowego i paszowego lub zostaną wykorzystane w inny, niezamierzony sposób.
- (6) Załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 określa wymagania dotyczące wprowadzania na rynek produktów technicznych. Załącznik ten zostanie poddany gruntownemu przeglądowi i wyjaśniony natychmiast po wygaśnięciu środków przejściowych przewidzianych w tym rozporządzeniu. A zatem, właściwe jest ustanowienie, w międzyczasie, przepisów wymaganych przy przywozie produktów pośrednich przeznaczonych do wykorzystania w celach technicznych w wyrobach medycznych, diagnostyce in vitro i odczynnikach laboratoryjnych w postaci konkretnego rozporządzenia uzupełniającego przepisy określone w tym załączniku.
- (7) Do czasu wyjaśnienia tego załącznika i poddania go gruntownemu przeglądowi, należy wyjaśnić zakres rozdziałów IV i XI załącznika VIII do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 celem uwzględnienia faktu ustanowienia tego konkretnego rozporządzenia. Przepisy określone w rozdziale IV powinny dotyczyć krwi i produktów z krwi z wyłączeniem surowicy koniowatych używanej do celów technicznych innych niż wyroby medyczne, diagnostyka in vitro lub odczynniki laboratoryjne. Przepisy określone w rozdziale V nadal powinny dotyczyć surowicy koniowatych przeznaczonej dla celów technicznych, włącznie ze wyrobami medycznymi, diagnostyką in vitro lub odczynnikami laboratoryjnymi, a zatem przepisów tych nie należy zmieniać. Przepisy określone w rozdziale XI powinny dotyczyć przywozu innych nieprzetworzonych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieobjętych niniejszym rozporządzeniem, przywożonych dla jakichkolwiek celów, włącznie z wyrobami medycznymi, wyrobami do diagnostyki in vitro i odczynnikami laboratoryjnymi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 208/2006 (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, str. 25–31).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1).

- (8) Wskutek takiego wyjaśnienia, należy wprowadzić pewne zmiany w niektórych wzorcowych świadectwach zdrowia, zawartych w załączniku X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu i przewozu przez terytorium Wspólnoty „produktu pośredniego”, określonego w art. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Definicja

„Produkt pośredni” oznacza produkt otrzymany z surowca kategorii 3, przeznaczony do produkcji wyrobów medycznych, odczynników laboratoryjnych lub w diagnostyce in vitro, którego etapy projektowania, przetwarzania i produkcji zostały ukończone w stopniu dostatecznym, by uznać go za produkt przetworzony i by zakwalifikować go tych celów poza tym, że produkt wymaga jedynie obróbki i przetworzenia np. mieszania, powlekania, montowania, pakowania lub etykietowania, aby nadawał się do wprowadzenia na rynek w celach handlowych lub usługowych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym mającym zastosowanie do danych produktów końcowych.

Artykuł 3

Przywóz

Państwa członkowskie zezwalają na przywóz produktów pośrednich, które spełniają następujące warunki:

- a) pochodzą z państwa trzeciego wymienionego jako członek Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE) w Biuletynie OIE;
- b) pochodzą z zakładu zarejestrowanego lub zatwierdzonego przez właściwy organ państwa trzeciego, o którym mowa w lit. a) niniejszego artykułu, zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- c) otrzymano je wyłącznie z surowca kategorii 3;
- d) do każdej przesyłki musi być dołączony dokument handlowy zawierający:
 - i) kraj pochodzenia;
 - ii) nazwę zakładu produkcyjnego; oraz

- iii) na zewnętrznym opakowaniu produktów pośrednich znajduje się etykieta: „WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU W WYROBACH MEDYCZNYCH/DIAGNOSTYCE IN VITRO/ODCZYNNIKACH LABORATORYJNYCH”.

Dokument handlowy musi być w co najmniej jednym z języków urzędowym państwa członkowskiego UE, w którym zostanie przeprowadzona kontrola w punkcie kontroli granicznej oraz w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia. Wspomniane państwa członkowskie mogą zezwolić na zastosowanie innych wersji językowych, gdy to konieczne, jeśli towarzyszy im tłumaczenie uwierzytelnione;

- e) towarzyszy im deklaracja przywozowa zgodna z wzorcową deklaracją zawartą w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Deklaracja musi być w co najmniej w jednym z języków urzędowym państwa członkowskiego UE, w którym zostanie przeprowadzona kontrola w punkcie kontroli granicznej oraz w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego przeznaczenia. Wspomniane państwa członkowskie mogą zezwolić na zastosowanie innych wersji językowych, gdy to konieczne, jeśli towarzyszy im tłumaczenie uwierzytelnione.

Artykuł 4

Kontrola, transport i etykietowanie

1. Produkty pośrednie przywożone do Wspólnoty są poddane kontroli w punkcie kontroli granicznej, przez który zostały po raz pierwszy wprowadzone do Wspólnoty zgodnie z art. 4 dyrektywy 97/78/WE i przewiezione bezpośrednio z punktu kontroli granicznej, przez który produkty zostały wprowadzone do Wspólnoty do:

- a) zakładu technicznego zatwierdzonego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, gdzie produkty pośrednie będą dalej mieszane, używane w celu powlekania, montowania, pakowania lub etykietowania przed ich wprowadzeniem na rynek w celach handlowych lub usługowych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym mającym zastosowanie do produktu końcowego; lub
- b) zakładu pośredniego kategorii 3 lub składu zatwierdzonego zgodnie z art. 10 ust. 3 lub z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002.

2. Produkty pośrednie przewożone przez terytorium Wspólnoty są transportowane zgodnie z art. 11 dyrektywy 97/78/WE.

3. Urzędowy lekarz weterynarii w danym punkcie kontroli granicznej informuje władze właściwe dla zakładu w miejscu przeznaczenia o przesyłce za pośrednictwem systemu TRACES.

4. Na zewnętrznym opakowaniu produktów pośrednich znajduje się etykieta: „WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU W WYROBACH MEDYCZNYCH/DIAGNOSTYCE IN VITRO/ODCZYNNIKACH LABORATORYJNYCH”.

Artykuł 5**Wykorzystanie i wysyłka**

Podmiot gospodarczy lub właściciel zakładu w miejscu przeznaczenia lub jego przedstawiciel wykorzystuje oraz/lub wysyła produkt pośredni wyłącznie dla celów technicznych określonych w decyzji o zatwierdzeniu zakładu, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a).

Artykuł 6**Dokumentacja dotycząca wykorzystania i wysyłki**

Podmiot gospodarczy lub właściciel zakładu w miejscu przeznaczenia lub jego przedstawiciel przechowuje dokumentację zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 i dostarcza właściwemu organowi, na żądanie, niezbędnych szczegółowych informacji dotyczących zakupu, sprzedaży, wykorzystania, zapasów i rozdysponowania nadwyżek produktów pośrednich dla celów sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7**Kontrola**

1. Zgodnie z dyrektywą 97/78/WE, właściwy organ dopilnowuje, aby przesyłki z produktami pośrednimi zostały wysłane z państwa członkowskiego, w którym przeprowadzana jest kontrola w punkcie kontroli granicznej do zakładu w miejscu przeznaczenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub w przypadku tranzytu do punktu kontroli granicznej, przez który przesyłka opuszcza terytorium.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

2. Właściwy organ prowadzi w regularnych odstępach kontrole dokumentacji w celu uzgodnienia, z jednej strony, ilości przywiezionych produktów pośrednich, zaś z drugiej strony – zapasów składowanych, wykorzystanych, wysłanych lub rozdysponowanych, w celu sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

3. W przypadku przesyłek produktów pośrednich przewożonych w tranzycie właściwe organy odpowiedzialne odpowiednio za punkt kontroli granicznej, przez który przesyłka została wprowadzona do Wspólnoty i punkt, przez który przesyłka opuszcza jej terytorium współpracują w miarę konieczności w celu zapewnienia prowadzenia skutecznych kontroli i możliwości śledzenia tych przesyłek.

Artykuł 8**Zmiany w załącznikach VIII i X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002**

W załącznikach VIII i X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wymagania dotyczące rejestracji lub zatwierdzania zakładów w miejscu pochodzenia zgodnie z art. 3 lit. b)

1. Podmiot gospodarczy lub właściciel zakładu lub jego przedstawiciel:
 - a) dopilnowuje, aby zakład posiadał odpowiednie urządzenia do przetwarzania surowca kategorii 3 w celu zagwarantowania ukończenia etapów projektowania, przetwarzania i produkcji, o których mowa w art. 2;
 - b) ustanawia i wdraża metody monitorowania i sprawdzania krytycznych punktów kontroli na podstawie stosowanych procesów;
 - c) przechowuje dokumentację zawierającą informacje otrzymane na podstawie lit. b) przez okres co najmniej dwóch lat celem jej przedłożenia właściwemu organowi;
 - d) przekazuje właściwemu organowi wszelkie posiadane informacje, z których wynika, że istnieje poważne zagrożenie dla zdrowia zwierząt lub zdrowia publicznego.
 2. Właściwy organ kraju trzeciego regularnie prowadzi inspekcje i nadzoruje zarejestrowany lub zatwierdzony zakład zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
 - a) Częstotliwość inspekcji i nadzoru zależy od rozmiaru zakładu, rodzaju wytwarzanych produktów, oceny ryzyka i oferowanych zabezpieczeń, zgodnie z zasadami systemu HACCP.
 - b) W przypadku gdy inspekcja przeprowadzona przez właściwy organ wykaże brak zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia, właściwy organ podejmuje odpowiednie działania.
 - c) Właściwy organ sporządza wykaz zakładów zatwierdzonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na swoim terytorium. Każdemu zakładowi przydziela oficjalny numer identyfikacyjny, zgodnie z charakterem jego działalności. Wykaz i dalsze zmiany przekazuje się państwu członkowskiemu, w którym przeprowadzana jest kontrola w punkcie kontroli granicznej oraz do państwa członkowskiego przeznaczenia.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wzorcowa deklaracja do przywozu z państw trzecich I dla tranzytu przez wspólnotę europejską produktów pośrednich do wykorzystania w wyrobach medycznych, diagnostyce in vitro I odczynnikach laboratoryjnych

PAŃSTWO

Wzorcowa Deklaracja

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca ☐ Nazwa Adres Tel. Nr		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a			
			I.3. Odpowiedzialna Władza Centralna					
			I.4. Odpowiedzialna Władza Lokalna					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Kod pocztowy Tel. Nr		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Nazwa Adres Kod pocztowy Tel. Nr					
	I.7. Kraj pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Kraj przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia/Miejsce zbioru Nazwa Adres Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia Skład celny ☐ Nazwa Adres Kod pocztowy Numer zatwierdzenia					
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu Samolot ☐ Statek ☐ Kolej ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE I.17.					
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod Taryfy Celnej (PCN)					
					I.20. Liczba zwierząt/masa			
I.21. Temperatura produktu Otoczenia ☐ Schłodzony ☐ Zamrożony ☐		I.22. Liczba opakowań						
I.23. Oznakowanie kontenera/nr plomby		I.24. Rodzaj opakowań						
I.25. Towar certyfikowany dla Użycia technicznego ☐ Inne ☐								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego Kraj trzeci Kod ISO		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na teren UE						
I.28. Oznakowanie towaru Gatunek (Nazwa naukowa)		Numer identyfikacyjny placówki Zakład produkcyjny		Waga netto		Numer partii		

WZORCOWA DEKLARACJA DLA PRODUKTÓW POŚREDNICH DO WYKORZYSTANIA W WYROBACH MEDYCZNYCH, DIAGNOSTYCE IN VITRO I ODCZYNNIKACH LABORATORYJNYCH DO WYSYŁKI LUB DO TRANZYTU PRZEZ WSPÓLNOTĘ EUROPEJSKĄ

Ja niżej podpisany oświadczam, że produkty pośrednie wymienione powyżej są przeznaczone do przywozu przeze mnie do Wspólnoty oraz że:

1. pochodzą one z surowca kategorii 3, o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 ⁽¹⁾ i są przeznaczone do produkcji wyrobów medycznych, odczynników laboratoryjnych i w diagnostyce in vitro;
2. ich etapy projektowania, przetwarzania i produkcji zostały ukończone w dostatecznym stopniu, tak że mogą być uznane za produkty przetworzone i kwalifikować się do wyżej wymienionego celu z zastrzeżeniem, że wymagają jedynie obróbki i przetworzenia, np. mieszania, powlekania, montowania, pakowania lub etykietowania, aby nadawać się do wprowadzenia na rynek w celach handlowych lub usługowych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym mającym zastosowanie do tych produktów końcowych.
3. na ich zewnętrznym opakowaniu znajduje się etykieta: „WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU W WYROBACH MEDYCZNYCH/-DIAGNOSTYCE IN VITRO/ODCZYNNIKACH LABORATORYJNYCH” oraz
4. że nie będą na żadnym etapie używane niezgodnie z prawem w żywności, materiale paszowym, nawozach organicznych i polepszaczach gleby i że zostaną przekazane bezpośrednio do następującego zakładu:

Nazwa: Adres:

Importer:

Nazwa: Adres:

Sporządzono w
(miejsce) (data)

Podpis

⁽¹⁾ Lista surowców kategorii 3 (wymienionych w rozporządzeniu (WE) nr 1774/2002 – Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1):

- a) części zwierząt po uboju, nadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym, ale nie przeznaczone do spożycia przez ludzi ze względów handlowych;
- b) części zwierząt po uboju, odrzucone jako nie nadające się do spożycia przez ludzi, ale nie noszące znamion chorób przenoszonych na ludzi i zwierzęta, otrzymane z tusz nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
- c) skóry i skórki, kopyta i rogi, szczecina i pióra pochodzące od zwierząt po uboju w rzeźni, po przejściu badania przedubojowego, nadających się na podstawie wyniku przeprowadzonego badania do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
- d) krew zwierząt innych niż przeżuwacze po uboju w rzeźni, po przejściu badania przedubojowego, nadających się na podstawie wyniku przeprowadzonego badania do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;
- e) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego otrzymane podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, obejmujące odtłuszczone kości i skwarki;
- f) wycofane środki spożywcze pochodzenia zwierzęcego lub środki spożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż odpady gastronomiczne, nieprzeznaczone obecnie do spożycia przez ludzi ze względów handlowych lub w wyniku problemów spowodowanych błędami powstałymi podczas produkcji, pakowania lub innymi, które nie stwarzają żadnego ryzyka dla ludzi lub zwierząt;
- g) surowe mleko pochodzące od zwierząt nie wykazujących żadnych objawów klinicznych choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi i zwierzęta,
- h) ryby i inne zwierzęta morskie, z wyjątkiem ssaków morskich, odłowione na otwartym morzu do produkcji mączki rybnej;
- i) świeże produkty uboczne rybne pochodzące z fabryk wytwarzających produkty rybne przeznaczone do spożycia przez ludzi;
- j) muszle, produkty uboczne z wylęgarni i produkty uboczne otrzymane z tłuczonych jaj, pochodzące od zwierząt nie wykazujących klinicznych objawów choroby przenoszonej na ludzi i zwierzęta.

ZAŁĄCZNIK III

W załącznikach VIII i X do rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 wprowadza się następujące zmiany:

1) W załączniku VIII wprowadza się następujące zmiany:

a) nagłówek rozdziału IV otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymagania dotyczące krwi i produktów z krwi używanych do celów technicznych, z wyłączeniem surowicy koniowatych i produktów pośrednich określonych w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2007/2006”

b) nagłówek rozdziału XI otrzymuje następujące brzmienie:

„Wymagania dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego służących do produkcji paszy, włącznie z karmą dla zwierząt domowych i produktów technicznych, z wyłączeniem produktów pośrednich określonych w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2007/2006”

2) W załączniku X wprowadza się następujące zmiany:

a) W rozdziale 4(C), nagłówek świadectwa zdrowotności: „Dla produktów z krwi używanych do celów technicznych, obejmujących środki farmakologiczne, wyroby do diagnostyki in vitro i odczynniki laboratoryjne, ale z wyłączeniem surowicy koniowatych przeznaczonej do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej”, otrzymuje brzmienie:

„Dla produktów z krwi, z wyłączeniem surowicy koniowatych i produktów pośrednich określonych w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2007/2006, używanych do celów technicznych, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej.”

b) W rozdziale 8 nagłówek świadectwa zdrowia: „Dla produktów ubocznych służących do wyrobu produktów technicznych (włącznie z artykułami farmaceutycznymi ⁽¹⁾), przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej” otrzymuje brzmienie:

„Dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ używanych do celów technicznych, przeznaczonych do wysyłki do Wspólnoty Europejskiej”

⁽¹⁾ Z wyłączeniem surowicy, surowego mleka, niegarbowanych skór i skórek kopytnych, świńskiej szczeciny (patrz: właściwe konkretne świadectwa stosowane w przywozie tych produktów), a także wełny, sierści, piór lub części piór. Tego świadectwa nie należy używać dla produktów pośrednich określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2007/2006 (patrz: właściwe warunki i wzorcowa deklaracja dla przywozu tych produktów).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2008/2006**z dnia 22 grudnia 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania w 2007 r. kontyngentów taryfowych na produkty z młodej wołowiny pochodzącej z Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Serbii, Czarnogóry i Kosowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 z dnia 18 września 2000 r. wprowadzającego nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących lub powiązanych z procesem stabilizacji i stowarzyszania Unii Europejskiej, zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2820/98 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1763/1999 i (WE) nr 6/2000⁽²⁾ przewiduje roczne preferencyjne kontyngenty taryfowe w wysokości 11 475 ton młodej wołowiny rozdzielone między Bośnię i Hercegowinę, Serbię i Czarnogórę i Kosowo.

(2) Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chorwacji, z drugiej strony, zatwierdzony decyzją Rady i Komisji 2005/40/WE, Euratom⁽³⁾ oraz Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, zatwierdzony decyzją Rady i Komisji 2004/239/WE, Euratom⁽⁴⁾ ustanawiają roczne preferencyjne kontyngenty na młodą wołowinę w wysokości odpowiednio 9 400 ton i 1 650 ton.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1946/2005 (Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 26 z 28.1.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2004, str. 1.

(3) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2248/2001 z dnia 19 listopada 2001 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chorwacji, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Republiką Chorwacji⁽⁵⁾ oraz art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 153/2002 z dnia 21 stycznia 2002 r. w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii⁽⁶⁾ przewidują, że należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania koncesji na młodą wołowinę.

(4) Do celów kontroli rozporządzenie (WE) nr 2007/2000 uzależnia przywóz młodej wołowiny z Bośni i Hercegowiny, Serbii, Czarnogóry i Kosowa w ramach kontyngentów od przedstawienia świadectwa autentyczności potwierdzającego, że towary pochodzą z kraju, który świadectwo wydał, oraz że dokładnie odpowiadają definicji w załączniku II do wymienionego rozporządzenia. Do celów harmonizacji przywóz młodej wołowiny z Chorwacji i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w ramach kontyngentów powinien również zależeć od przedstawienia świadectwa autentyczności potwierdzającego, że towary pochodzą z kraju, który świadectwo wydał, oraz że dokładnie odpowiadają definicji w załączniku III odpowiednio do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Chorwacją lub Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii. Należy również ustalić wzór świadectw autentyczności i określić szczegółowe zasady posługiwania się nimi.

(5) Kosowo, zgodnie z definicją zawartą w Rezolucji 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r., podlegające międzynarodowej administracji cywilnej sprawowanej przez Misję Narodów Zjednoczonych w Kosowie (UNMIK), oraz Czarnogóra ustanowiły również odrębną służbę celną. Dlatego powinno istnieć także specjalne świadectwo autentyczności dla towarów pochodzących z obszaru celnego Czarnogóry lub Kosowa.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2/2003 (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 26).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2002, str. 16. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3/2003 (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 30).

- (6) Przedmiotowe kontyngenty powinny być zarządzane przez stosowanie pozwoleń na przywóz. W tym celu rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽²⁾ powinny mieć zastosowanie z zastrzeżeniem niniejszego rozporządzenia.
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz ⁽³⁾ ma zastosowanie do pozwoleń na przywóz w okresach obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2007 r. Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ustanawia w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące wniosków o pozwolenia na przywóz, statusu wnioskodawców oraz wydawania pozwoleń. Rozporządzenie to ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 powinny mieć zastosowanie do pozwoleń na przywóz wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia, nie naruszając dodatkowych warunków lub odstępstw ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Niezbędne jest dostosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia do przepisów rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 tam, gdzie stosowne.
- (8) W celu zapewnienia właściwego zarządzania przywozem przedmiotowych produktów, pozwolenia na przywóz powinny być wydawane z zastrzeżeniem weryfikacji, w szczególności wpisów na świadectwach autentyczności.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Wołowego i Cielęcego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się następujące kontyngenty taryfowe na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2007 r.:

- a) 9 400 ton młodej wołowiny, wyrażonych ciężarem tusz, pochodzącej z Chorwacji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 410/2006 (Dz.U. L 71 z 10.3.2006, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1713/2006 (Dz.U. L 321 z 21.11.2006, str. 11).

⁽³⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13.

- b) 1 500 ton młodej wołowiny, wyrażonych ciężarem tusz, pochodzącej z Bośni i Hercegowiny;
- c) 1 650 ton młodej wołowiny, wyrażonych ciężarem tusz, pochodzącej z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii;
- d) 9 975 ton młodej wołowiny, wyrażonych ciężarem tusz, pochodzącej z Serbii, Czarnogóry i Kosowa.

Kontyngenty, o których mowa w ust. 1, mają numery porządkowe odpowiednio 09.4503, 09.4504, 09.4505 i 09.4506.

Do celów obliczeniowych, w kontyngentach tych przyjmuje się, że 100 kilogramów żywej wagi jest równoważne 50 kilogramom wagi tuszy.

2. Cło stosowane w ramach kontyngentów, o których mowa w ustępie 1, wynosi 20 % cła *ad valorem* i 20 % cła specyficznego określonego we Wspólnej Taryfie Celnej.

3. Przywóz w ramach kontyngentów, o których mowa w ust. 1, zastrzega się dla określonych żywych zwierząt i określonych mięs objętych następującymi kodami CN, o których mowa w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2007/2000, w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartym z Chorwacją oraz w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartym z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii:

— ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 i ex 0102 90 79,

— ex 0201 10 00 i ex 0201 20 20,

— ex 0201 20 30,

— ex 0201 20 50.

Artykuł 2

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, do przywozu w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, stosują się przepisy rozporządzeń (WE) nr 1445/95, (WE) 1291/2000 oraz rozdziały I i II rozporządzenia (WE) nr 1301.

Artykuł 3

1. W rubryce 8 wniosku o pozwolenie i pozwolenia podaje się kraj lub obszar celny pochodzenia oraz krzyżykiem zaznacza się pole „tak”. Do pozwolenia dołącza się zobowiązanie do przywozu ze wskazanego kraju lub obszaru celnego.

Rubryka 20 wniosków o wydanie pozwolenia i pozwoleń zawiera jeden z wpisów wymienionych w załączniku I.

2. Oryginał świadectwa autentyczności sporządzonego zgodnie z art. 4 wraz z kopią jest przedkładany właściwym organom razem z wnioskiem o wydanie pierwszego pozwolenia na przywóz odnoszącego się do świadectwa autentyczności.

Świadectwa autentyczności mogą być wykorzystywane do wystawienia więcej niż jednego pozwolenia na przywóz na ilości nie przekraczające ilości podanych na świadectwie. Jeśli wystawione zostanie więcej niż jedno pozwolenie w odniesieniu do świadectwa, wówczas właściwy organ zatwierdza świadectwo autentyczności, wykazując przydzieloną ilość.

3. Właściwe organy mogą wydawać pozwolenia na przywóz dopiero po upewnieniu się, że wszystkie informacje na świadectwie autentyczności są zgodne z otrzymywanymi co tydzień z Komisji informacjami dotyczącymi przedmiotowego przywozu. Pozwolenia są wydawane niezwłocznie po tym fakcie.

Artykuł 4

1. Wszystkim wnioskom o pozwolenia na przywóz w ramach kontyngentów, o których mowa w art. 1, towarzyszy świadectwo autentyczności, wydane przez organy państwa lub obszaru celnego wywozu wymienione w załączniku II, potwierdzające, że towary pochodzą z danego państwa lub obszaru celnego, oraz że odpowiadają definicji podanej odpowiednio w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2007/2000, w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Chorwacją oraz w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii.

2. Świadectwa autentyczności są sporządzane w jednym oryginale i dwóch kopiach drukowanych i wypełnianych w jednym z urzędowych języków Wspólnoty, zgodnie z odpowiednim wzorem w załącznikach III do VIII dla danych państw i obszarów celnych wywozu. Mogą być one również drukowane i wypełniane w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa lub obszaru celnego wywozu.

Właściwe organy państwa członkowskiego, w którym składa się wniosek o pozwolenie na przywóz, mogą wymagać dostarczenia tłumaczenia świadectwa.

3. Oryginał i kopie świadectwa autentyczności mogą być wypełnione pismem drukowanym lub odręcznym. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.

Świadectwo ma format 210 × 297 mm. Waga użytego papieru wynosi nie mniej niż 40 g/m². Oryginał jest biały, pierwsza kopia – różowa, a druga – żółta.

4. Na każdym świadectwie umieszcza się jego własny indywidualny numer seryjny, a po nim nazwę państwa lub obszaru celnego wydania.

Kopie noszą ten sam numer seryjny i tę samą nazwę co oryginał.

5. Świadectwa są ważne, wyłącznie jeżeli są należycie potwierdzone przez organ wydający wymieniony w załączniku II.

6. Świadectwa uważa się za należycie potwierdzone, gdy zawierają datę i miejsce wydania i gdy posiadają pieczęć organu wydającego oraz podpis osoby lub osób upoważnionych do składania takiego podpisu.

Artykuł 5

1. Organy wydające wymienione w załączniku II:

- a) są uznawane za takie przez dane państwo lub obszar celny wywozu;
- b) zobowiązują się do kontrolowania wpisów w świadectwach;
- c) zobowiązują się do przysyłania do Komisji co najmniej raz w tygodniu każdej informacji umożliwiającej kontrolowanie wpisów w świadectwach autentyczności, w szczególności numeru świadectwa, eksportera, odbiorcy, państwa przeznaczenia, produktu (żywe zwierzę/mięso), wagi netto oraz daty podpisania.

2. Wykaz zamieszczony w załączniku II jest zmieniany przez Komisję, jeśli warunek, o którym mowa w ust. 1 lit. a), nie jest spełniony, jeśli organ wydający świadectwa nie wypełnia jednego lub więcej z nałożonych na niego zobowiązań lub jeśli wyznaczony zostaje nowy organ wydający.

Artykuł 6

Świadectwa autentyczności i pozwolenia na przywóz są ważne przez trzy miesiące od daty ich wystawienia.

Artykuł 7

Państwa i obszary celne wywozu przekazują Komisji wzory nadruków znaków używanych przez ich organy wydające oraz nazwiska i podpisy osób uprawnionych do podpisywania świadectw autentyczności. Komisja przekazuje te informacje właściwym organom państw członkowskich.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wpisy, o których mowa w art. 3 ust. 1

- w języku bułgarskim: „Baby beef” (Регламент (EO) № 2008/2006)
 - w języku hiszpańskim: „Baby beef” (Reglamento (CE) n° 2008/2006)
 - w języku czeskim: „Baby beef” (Nařízení (ES) č. 2008/2006)
 - w języku duńskim: „Baby beef” (Forordning (EF) nr. 2008/2006)
 - w języku niemieckim: „Baby beef” (Verordnung (EG) Nr. 2008/2006)
 - w języku estońskim: „Baby beef” (Määrus (EÜ) nr 2008/2006)
 - w języku greckim: „Baby beef” (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2008/2006)
 - w języku angielskim: „Baby beef” (Regulation (EC) No 2008/2006)
 - w języku francuskim: „Baby beef” (Règlement (CE) n° 2008/2006)
 - w języku włoskim: „Baby beef” (Regolamento (CE) n. 2008/2006)
 - w języku łotewskim: „Baby beef” (Regula (EK) Nr. 2008/2006)
 - w języku litewskim: „Baby beef” (Reglamentas (EB) Nr. 2008/2006)
 - w języku węgierskim: „Baby beef” (2008/2006/EK rendelet)
 - w języku maltańskim: „Baby beef” (Regolament (KE) Nru 2008/2006)
 - w języku niderlandzkim: „Baby beef” (Verordening (EG) nr 2008/2006)
 - w języku polskim: „Baby beef” (Rozporządzenie (WE) nr 2008/2006)
 - w języku portugalskim: „Baby beef” (Regulamento (CE) n.º 2008/2006)
 - w języku rumuńskim: „Baby beef” (Regulamentul (CE) nr. 2008/2006)
 - w języku słowackim: „Baby beef” (Nariadenie (ES) č. 2008/2006)
 - w języku słoweńskim: „Baby beef” (Uredba (ES) št. 2008/2006)
 - w języku fińskim: „Baby beef” (Asetus (EY) N:o 2008/2006)
 - w języku szwedzkim: „Baby beef” (Förordning (EG) nr 2008/2006)
-

ZAŁĄCZNIK II

Organy wydające świadectwa:

- Republika Chorwacji: Chorwackie Centrum Zwierząt Hodowlanych (HRVATSKI STOČARSKI CENTAR), Zagrzeb, Chorwacja
- Bośnia-Hercegowina:
- Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:
- Serbia ⁽¹⁾: Jugosłowiański Instytut Higieny i Technologii Mięsa (YU Institute for Meat Hygiene and Technology), Kacanskog 13, Belgrad, Jugosławia.
- Czarnogóra:
- Serbia/Kosowo:

⁽¹⁾ Z wyjątkiem Kosowa, określonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

ZAŁĄCZNIK III

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ Chorwacja	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisanydziałając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Republiki Chorwacji oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartego decyzją 2005/40/WE, Euratom (Dz.U. L 26 z 28.1.2005, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK IV

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ BOŚNIA i HERCEGOWINA	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Republiki Bośni i Hercegowiny oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK V

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku III do Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu zawartego decyzją 2004/239/WE, Euratom (Dz.U. L 84 z 20.3.2004, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK VI

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ SERBIA ⁽¹⁾	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Serbii oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

(1) Z wyjątkiem Kosowa, określonego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244 z dnia 10 czerwca 1999 r.

ZAŁĄCZNIK VII

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ CZARNOGÓRA	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Czarnogóry oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ZAŁĄCZNIK VIII

1. Nadawca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO nr 0000 ORYGINAŁ Międzynarodowa administracja cywilna Misji ONZ w Kosowie (UNMIK)	
2. Odbiorca (pełna nazwa i adres)		ŚWIADECTWO AUTENTYCZNOŚCI dotyczące wywozu bydła i mięsa wołowego do WE [zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 2008/2006]	
<i>UWAGI</i> A. Niniejsze świadectwo jest przygotowane w jednym oryginale i dwóch kopiach. B. Oryginał i jego dwie kopie są sporządzone na maszynie lub wypełnione odręcznie. W drugim przypadku wypełnia się je czarnym tuszem i literami drukowanymi.			
3. Znaki, numery, liczba i rodzaj opakowań lub sztuki bydła; opis towarów	4. Kod Nomenklatury Scalonej	5. Waga brutto (kg)	6. Waga netto (kg)
7. Waga netto (kg) (słownie)			
8. Ja, niżej podpisany, działając w imieniu upoważnionego organu wydającego (pole 9) zaświadczam, że towary opisane powyżej zostały poddane kontroli zdrowotnej w, zgodnie z załączonym świadectwem weterynaryjnym z dnia, pochodzą i są sprowadzane z Serbii/Kosowa oraz dokładnie odpowiadają definicji zawartej w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 2007/2000 (Dz.U. L 240 z 23.9.2000, str. 1).			
9. Upoważniony organ wydający		Miejsce: Data: (Pieczęć organu wydającego) (podpis)	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2009/2006**z dnia 27 grudnia 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 31 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że różnica między cenami produktów wyszczególnionych w art. 1 tego rozporządzenia na rynku światowym a cenami tych produktów wewnątrz Wspólnoty może zostać objęta refundacją wywozową.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999.

(3) Artykuł 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub specyficzne wymagania niektórych

(4) Protokół ustaleń pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej ⁽²⁾, zatwierdzony decyzją Rady 98/486/WE ⁽³⁾, stanowi, że określone ilości wspólnotowych przetworów mlecznych wywożonych do Republiki Dominikańskiej mogą być objęte obniżoną stawką celną. Z powyższych względów należy obniżyć o odpowiednią wartość procentową refundacje wywozowe przyznane produktom eksportowanym w ramach tego systemu.

(5) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 refundacje wywozowe udzielane są w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że spełnione są wymogi przewidziane w art. 1 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 174/1999 ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, str. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.1999, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

**Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia
1 stycznia 2007 r.**

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0401 30 31 9100	L02	EUR/100 kg	12,69	0402 21 99 9400	L02	EUR/100 kg	17,65
	L20	EUR/100 kg	18,14		L20	EUR/100 kg	22,67
0401 30 31 9400	L02	EUR/100 kg	19,82	0402 21 99 9500	L02	EUR/100 kg	17,97
	L20	EUR/100 kg	28,33		L20	EUR/100 kg	23,07
0401 30 31 9700	L02	EUR/100 kg	21,88	0402 21 99 9600	L02	EUR/100 kg	19,25
	L20	EUR/100 kg	31,25		L20	EUR/100 kg	24,71
0401 30 39 9100	L02	EUR/100 kg	12,69	0402 21 99 9700	L02	EUR/100 kg	19,96
	L20	EUR/100 kg	18,14		L20	EUR/100 kg	25,63
0401 30 39 9400	L02	EUR/100 kg	19,82	0402 29 15 9200	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	28,33		L20	EUR/100 kg	—
0401 30 39 9700	L02	EUR/100 kg	21,88	0402 29 15 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	31,25		L20	EUR/100 kg	18,87
0401 30 91 9100	L02	EUR/100 kg	24,93	0402 29 15 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	35,62		L20	EUR/100 kg	19,71
0401 30 99 9100	L02	EUR/100 kg	24,93	0402 29 19 9300	L02	EUR/100 kg	14,71
	L20	EUR/100 kg	35,62		L20	EUR/100 kg	18,87
0401 30 99 9500	L02	EUR/100 kg	36,64	0402 29 19 9500	L02	EUR/100 kg	15,35
	L20	EUR/100 kg	52,34		L20	EUR/100 kg	19,71
0402 10 11 9000	L02	EUR/100 kg	—	0402 29 19 9900	L02	EUR/100 kg	16,35
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—		L20	EUR/100 kg	21,00
0402 10 19 9000	L02	EUR/100 kg	—	0402 29 99 9100	L02	EUR/100 kg	16,46
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	—		L20	EUR/100 kg	21,12
0402 10 99 9000	L02	EUR/100 kg	—	0402 29 99 9500	L02	EUR/100 kg	17,65
	L20	EUR/100 kg	—		L20	EUR/100 kg	22,67
0402 21 11 9200	L02	EUR/100 kg	—	0402 91 11 9370	L02	EUR/100 kg	1,67
	L20	EUR/100 kg	—		L20	EUR/100 kg	2,38
0402 21 11 9300	L02	EUR/100 kg	14,71	0402 91 19 9370	L02	EUR/100 kg	1,67
	L20	EUR/100 kg	18,87		L20	EUR/100 kg	2,38
0402 21 11 9500	L02	EUR/100 kg	15,35	0402 91 31 9300	L02	EUR/100 kg	1,97
	L20	EUR/100 kg	19,71		L20	EUR/100 kg	2,82
0402 21 11 9900	L02	EUR/100 kg	16,35	0402 91 39 9300	L02	EUR/100 kg	1,97
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	21,00		L20	EUR/100 kg	2,82
0402 21 17 9000	L02	EUR/100 kg	—	0402 91 99 9000	L02	EUR/100 kg	15,31
	L20	EUR/100 kg	—		L20	EUR/100 kg	21,89
0402 21 19 9300	L02	EUR/100 kg	14,71	0402 99 11 9350	L02	EUR/100 kg	4,26
	L20	EUR/100 kg	18,87		L20	EUR/100 kg	6,09
0402 21 19 9500	L02	EUR/100 kg	15,35	0402 99 19 9350	L02	EUR/100 kg	4,26
	L20	EUR/100 kg	19,71		L20	EUR/100 kg	6,09
0402 21 19 9900	L02	EUR/100 kg	16,35	0402 99 31 9300	L02	EUR/100 kg	9,16
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	21,00		L20	EUR/100 kg	13,10
0402 21 91 9100	L02	EUR/100 kg	16,46	0403 90 11 9000	L02	EUR/100 kg	—
	L20	EUR/100 kg	21,12		L20	EUR/100 kg	—
0402 21 91 9200	L02	EUR/100 kg	16,56	0403 90 13 9200	L02	EUR/100 kg	—
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	21,26		L20	EUR/100 kg	—
0402 21 91 9350	L02	EUR/100 kg	16,73	0403 90 13 9300	L02	EUR/100 kg	14,58
	L20	EUR/100 kg	21,47		L20	EUR/100 kg	18,71
0402 21 99 9100	L02	EUR/100 kg	16,46	0403 90 13 9500	L02	EUR/100 kg	15,21
	L20	EUR/100 kg	21,12		L20	EUR/100 kg	19,53
0402 21 99 9200	L02	EUR/100 kg	16,56	0403 90 13 9900	L02	EUR/100 kg	16,22
	L20 ⁽¹⁾	EUR/100 kg	21,26		L20	EUR/100 kg	20,81
0402 21 99 9300	L02	EUR/100 kg	16,73	0403 90 33 9400	L02	EUR/100 kg	14,58
	L20	EUR/100 kg	21,47		L20	EUR/100 kg	18,71

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0403 90 59 9310	L02	EUR/100 kg	12,69	0405 90 90 9000	L02	EUR/100 kg	71,81
	L20	EUR/100 kg	18,14		L20	EUR/100 kg	96,82
0403 90 59 9340	L02	EUR/100 kg	18,58	0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	22,65
	L20	EUR/100 kg	26,53		L40	EUR/100 kg	28,32
0403 90 59 9370	L02	EUR/100 kg	18,58	0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	18,89
	L20	EUR/100 kg	26,53		L40	EUR/100 kg	23,60
0404 90 21 9120	L02	EUR/100 kg	—	0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	7,01
	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	8,75
0404 90 21 9160	L02	EUR/100 kg	—	0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	8,49
	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	10,61
0404 90 23 9120	L02	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	16,82
	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	21,01
0404 90 23 9130	L02	EUR/100 kg	14,71	0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	22,83
	L20	EUR/100 kg	18,87		L40	EUR/100 kg	28,54
0404 90 23 9140	L02	EUR/100 kg	15,35	0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	24,26
	L20	EUR/100 kg	19,71		L40	EUR/100 kg	30,32
0404 90 23 9150	L02	EUR/100 kg	16,35	0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	27,10
	L20	EUR/100 kg	21,00		L40	EUR/100 kg	33,89
0404 90 81 9100	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	3,02
	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	7,09
0404 90 83 9110	L02	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	3,02
	L20	EUR/100 kg	—		L40	EUR/100 kg	7,09
0404 90 83 9130	L02	EUR/100 kg	14,71	0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	4,39
	L20	EUR/100 kg	18,87		L40	EUR/100 kg	10,31
0404 90 83 9150	L02	EUR/100 kg	15,35	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	3,02
	L20	EUR/100 kg	19,71		L40	EUR/100 kg	7,09
0404 90 83 9170	L02	EUR/100 kg	16,35	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	4,39
	L20	EUR/100 kg	21,00		L40	EUR/100 kg	10,31
0405 10 11 9500	L02	EUR/100 kg	70,19	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	4,39
	L20	EUR/100 kg	94,64		L40	EUR/100 kg	10,31
0405 10 11 9700	L02	EUR/100 kg	71,94	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	4,98
	L20	EUR/100 kg	97,00		L40	EUR/100 kg	11,66
0405 10 19 9500	L02	EUR/100 kg	70,19	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	26,64
	L20	EUR/100 kg	94,64		L40	EUR/100 kg	33,29
0405 10 19 9700	L02	EUR/100 kg	71,94	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	27,36
	L20	EUR/100 kg	97,00		L40	EUR/100 kg	34,20
0405 10 30 9100	L02	EUR/100 kg	70,19	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	30,32
	L20	EUR/100 kg	94,64		L40	EUR/100 kg	43,40
0405 10 30 9300	L02	EUR/100 kg	71,94	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	31,35
	L20	EUR/100 kg	97,00		L40	EUR/100 kg	44,86
0405 10 30 9700	L02	EUR/100 kg	71,94	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	31,35
	L20	EUR/100 kg	97,00		L40	EUR/100 kg	44,86
0405 10 50 9500	L02	EUR/100 kg	70,19	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	30,47
	L20	EUR/100 kg	94,64		L40	EUR/100 kg	43,50
0405 10 50 9700	L02	EUR/100 kg	71,94	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	27,31
	L20	EUR/100 kg	97,00		L40	EUR/100 kg	39,27
0405 10 90 9000	L02	EUR/100 kg	74,58	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	26,79
	L20	EUR/100 kg	100,56		L40	EUR/100 kg	38,34
0405 20 90 9500	L02	EUR/100 kg	65,81	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	24,26
	L20	EUR/100 kg	88,73		L40	EUR/100 kg	34,73
0405 20 90 9700	L02	EUR/100 kg	68,43	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	22,43
	L20	EUR/100 kg	92,26		L40	EUR/100 kg	32,15
0405 90 10 9000	L02	EUR/100 kg	89,79	0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	31,94
	L20	EUR/100 kg	121,06		L40	EUR/100 kg	45,94
				0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	31,94
					L40	EUR/100 kg	45,94

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	30,32	0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	28,47
	L40	EUR/100 kg	43,40		L40	EUR/100 kg	40,93
0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	34,52	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	27,52
	L40	EUR/100 kg	49,96		L40	EUR/100 kg	40,79
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	34,01	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	29,48
	L40	EUR/100 kg	49,05		L40	EUR/100 kg	43,11
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	32,69	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	31,02
	L40	EUR/100 kg	47,37		L40	EUR/100 kg	44,67
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	33,17	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	25,62
	L40	EUR/100 kg	48,07		L40	EUR/100 kg	37,86
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	27,91	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	26,16
	L40	EUR/100 kg	39,99		L40	EUR/100 kg	38,24
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	28,47	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	27,80
	L40	EUR/100 kg	40,93		L40	EUR/100 kg	39,79
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	25,27	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	27,80
	L40	EUR/100 kg	36,17		L40	EUR/100 kg	39,79
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	28,30	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	27,29
	L40	EUR/100 kg	40,52		L40	EUR/100 kg	39,07
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	26,21	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	29,24
	L40	EUR/100 kg	37,20		L40	EUR/100 kg	41,66
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	27,72	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	28,99
	L40	EUR/100 kg	40,50		L40	EUR/100 kg	40,97
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	27,46	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	27,31
	L40	EUR/100 kg	39,22		L40	EUR/100 kg	39,27
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	22,67	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	22,63
	L40	EUR/100 kg	32,60		L40	EUR/100 kg	33,32
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	28,30	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	23,33
	L40	EUR/100 kg	40,52		L40	EUR/100 kg	33,34
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	31,02				
	L40	EUR/100 kg	44,67				

(¹) W odniesieniu do odpowiednich produktów przeznaczonych na eksport do Republiki Dominikańskiej w ramach kontyngentu 2006/2007, o których mowa w decyzji 98/486/WE i przy spełnieniu wymogów art. 20a rozporządzenia (WE) nr 174/1999, należy stosować następujące stawki:

- a) produkty objęte kodem CN 0402 10 11 9000 oraz 0402 10 19 9000: 0,00 EUR/100 kg
- b) produkty objęte kodami CN 0402 21 11 9900, 0402 21 19 9900, 0402 21 91 9200 oraz 0402 21 99 9200: 28,00 EUR/100 kg

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

L02: Andora i Gibraltar.

L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L02, Ceuty, Melilly, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo, Serbia, Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia oprócz L02, L04, Ceuty, Melilli, Islandii, Liechtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2010/2006**z dnia 27 grudnia 2006 r.****określające ilości dostępne w pierwszym półroczu 2007 r. odnośnie do niektórych produktów w sektorze mleka i przetworów mlecznych w ramach kontyngentów otwartych przez Wspólnotę wyłącznie na podstawie pozwolenia**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych oraz otwarcia kontyngentów taryfowych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

w ramach udzielenia pozwoleń na przywóz na drugie półrocze 2006 r. odnośnie do niektórych kontyngentów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001, wnioski o pozwolenia objęły ilości mniejsze niż ilości dostępne dla

rozpatrywanych produktów. Należy więc określić dla każdego rozpatrywanego kontyngentu ilość dostępną w okresie od 1 stycznia 2007 do 30 czerwca 2007 r., uwzględniając ilości nieudzielone, w wyniku rozporządzenia Komisji (WE) nr 1130/2006 ⁽³⁾, określającego stopień, w jakim mogą zostać przyjęte wnioski złożone w lipcu 2006 r. w ramach niektórych kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 2535/2001,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości dostępne w okresie od 1 stycznia 2007 do 30 czerwca 2007 r. na drugie półrocze roku przywozu niektórych kontyngentów, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2535/2001, są określone w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28 grudnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1984/2006 (Dz.U. L 387 z 29.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, str. 10.

ZAŁĄCZNIK I.A

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4590	52 046,5
09.4591	5 360,0
09.4592	18 438,0
09.4593	5 260,0
09.4594	14 233,5
09.4595	7 502,5
09.4596	17 033,6
09.4599	5 680,0

ZAŁĄCZNIK I.F

Produkty pochodzące ze Szwajcarii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4155	1 600,0
09.4156	5 844,4

ZAŁĄCZNIK I.H

Produkty pochodzące z Norwegii

Numer kontyngentu	Ilość (t)
09.4179	2 000,0

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 21 grudnia 2006 r.

wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu

(2006/1008/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

Artykuł 1

Do wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, dodaje się osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania.

- (1) W dniu 29 maja 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/379/WE wykonującą art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającą decyzję 2005/930/WE⁽²⁾; oraz określającą wykaz osób i podmiotów, do których ma zastosowanie to rozporządzenie.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

- (2) Rada ustaliła, że pewne kolejne osoby, grupy i podmioty spełniają warunki ustanowione w art. 2 ust. 3 rozporządzenia i w związku z tym powinny również zostać umieszczone w wykazie,

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1461/2006 (Dz.U. L 272 z 3.10.2006, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 21.

ZAŁĄCZNIK

Rada ustaliła, że wymienione poniżej osoby, grupy i podmioty uczestniczą w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu⁽¹⁾, że została w stosunku do nich podjęta decyzja przez właściwy organ krajowy w rozumieniu art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska, i że w związku z tym powinny one zostać umieszczone w wykazie osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie Rady (WE) 2580/2001.

I. OSOBY

1. AKHNIKH, Ismail (alias SUHAIB; alias SOHAIB), ur. 22.10.1982 w Amsterdamie (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NB0322935

(członek grupy „Hofstadgroep”)

2. AOURLAGHE, Zine Labidine (alias Halifi Laarbi MOHAMED; alias Abed; alias Abid; alias Abu ISMAIL), ur. 18.7.1978 w Nador (Maroko), nr paszportu (hiszpańskiego) ESPP278036

(członek grupy „Hofstadgroep”)

3. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (alias Mohammed Fahmi BOURABA; alias Mohammed Fahmi BURADA; alias Abu MOSAB), ur. 6.12.1981 w Al Hoceimie (Maroko)

(członek grupy „Hofstadgroep”)

4. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR; alias SOBIAR; alias Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 w Amsterdamie (Niderlandy)

(członek grupy „Hofstadgroep”)

5. EL FATMI, Nouredine (alias Nouriddin EL FATMI; alias Nouriddine EL FATMI, alias Nouredine EL FATMI, alias Abu AL KA'E KA'E; alias Abu QAE QAE; alias FOUAD; alias FZAD; alias Nabil EL FATMI; alias Ben MOHAMMED; alias Ben Mohand BEN LARBI; alias Ben Driss Muhand IBN LARBI; alias Abu TAHAR; alias EGGIE), ur. 15.8.1982 w Midarze (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) N829139

(członek grupy „Hofstadgroep”)

6. EL MORABIT, Mohamed, ur. 24.1.1981 w Al Hoceimie (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K789742

(członek grupy „Hofstadgroep”)

7. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef TOUMI), ur. 20.10.1977 w Amsterdamie (Niderlandy), nr dowodu tożsamości (holenderskiego) LNB4576246

(członek grupy „Hofstadgroep”)

8. HAMDI, Ahmed (alias Abu IBRAHIM), ur. 5.9.1978 w Beni Said (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K728658

(członek grupy „Hofstadgroep”)

9. WALTERS, Jason Theodore James (alias Abdullah; alias David), ur. 6.3.1985 w Amersfoort (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NE8146378

(członek grupy „Hofstadgroep”)

II. GRUPY I PODMIOTY

1. Hofstadgroep

2. TAK – Teyrbazen Azadiya Kurdistan, alias Sokoły Wolności Kurdystanu, Jastrzębie Wolności Kurdystanu

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2006 r.

dotycząca niewłączenia dimetenamidu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6895)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/1009/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, prowadząc jednocześnie stopniowe badania tych substancji w ramach programu pracy.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ oraz (WE) nr 703/2001⁽³⁾ ustanawiające szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu prac, określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG, ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje dimetenamid.
- (3) Wpływ dimetenamidu na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Ponadto rozporządzenia te wyznaczają państwo członkowskie, które pełni rolę sprawozdawcy i przedstawia odpowiednie sprawozdania z oceny oraz zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku dimetenamidu państwem sprawozdawcą są Niemcy i wszelkie właściwe informacje zostały przekazane w dniu 16 października 2003 r.

- (4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i przedstawione Komisji dnia 15 grudnia 2005 r. jako sprawozdanie naukowe Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności w odniesieniu do przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej dimetenamidu⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało zweryfikowane przez państwa członkowskie oraz Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i sfinalizowane w dniu 23 maja 2006 r. w formie opracowanego przez Komisję sprawozdania z przeglądu dotyczącego dimetenamidu.
- (5) Podczas dokonywania oceny tej substancji czynnej wskazano na kilka obszarów dających powody do obaw. Dotyczyły one w szczególności losu i zachowania się substancji czynnej w środowisku naturalnym, który mógł spowodować zanieczyszczenie wód gruntowych, ponieważ podczas degradacji substancji czynnej w glebie powstają niezidentyfikowane związki, których możliwe roczne wycieki mogą osiągać stężenie 0,1 µg/l. Ponadto nie do końca udało się ocenić zagrożenia dla konsumentów, ze względu na brak danych w odniesieniu do wyżej wymienionych produktów rozpadu.
- (6) Komisja poprosiła zgłaszającego o przedstawienie uwag w odniesieniu do wyników przeglądu oraz o poinformowanie jej, czy ma zamiar uzupełnić materiały do tej sprawy. Zgłaszający przedstawił swoje uwagi, które zostały dokładnie zbadane. Jednak pomimo przedstawionych argumentów, opisane powyżej kwestie pozostały nierozwiązane, a oceny dokonane na podstawie przedłożonych informacji nie wykazały, że można się spodziewać, iż, według proponowanych warunków stosowania, środki ochrony roślin zawierające dimetenamid zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/136/WE (Dz.U. L 349 z 12.12.2006, str. 42).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2005) 53, 1–73, Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of dimethenamid. (Sprawozdanie naukowe EFSA (2005) 53, 1–73: Wnioski z przeglądu w ramach oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej dimetenamidu).

- (7) Dimetenamid nie powinien zatem zostać włączony do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć środki w celu zapewnienia, że istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające dimetenamid zostaną wycofane w wyznaczonym czasie i że nie będą one odnawiane, oraz że nie zostaną udzielone żadne nowe zezwolenia na te produkty.
- (9) Wszelki dodatkowy okres na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu i zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających dimetenamid udzielony przez państwa członkowskie powinien zostać ograniczony do okresu nie dłuższego niż 12 miesięcy w celu umożliwienia stosowania istniejących zapasów nie dłużej niż przez następny sezon wegetacyjny.
- (10) Niniejsza decyzja pozostaje bez wpływu na działania, które Komisja może podjąć na późniejszym etapie w odniesieniu do tej substancji czynnej w ramach dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽¹⁾.
- (11) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia dokumentacji dla dimetenamidu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w celu ewentualnego włączenia go do jej załącznika I.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nie włącza się jako substancji czynnej dimetenamidu do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają, że:

- a) zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające dimetenamid zostaną wycofane w terminie do dnia 22 czerwca 2007 r.
- b) od dnia 28 grudnia 2006 r. żadne zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające dimetenamid nie będą udzielane lub odnawiane na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 3

Wszelki dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie najkrótszy oraz wygasa najpóźniej dnia 22 czerwca 2008 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 850/2004 (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7).

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 grudnia 2006 r.

dotycząca niewłączania fosalonu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6897)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/1010/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG stanowi, że państwo członkowskie może, w okresie 12 lat od dnia notyfikacji wymienionej dyrektywy, zezwolić na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji, przy równoczesnym stopniowym badaniu tych substancji w ramach programu pracy.
- (2) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 451/2000 ⁽²⁾ i (WE) nr 703/2001 ⁽³⁾ określają szczegółowe zasady realizacji drugiego etapu programu pracy, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, i ustanawiają wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. Wykaz ten obejmuje fosalon.
- (3) Wpływ fosalonu na zdrowie ludzkie i środowisko naturalne został poddany ocenie zgodnie z przepisami ustanowionymi w rozporządzeniach (WE) nr 451/2000 i (WE) nr 703/2001 w odniesieniu do zakresu zastosowań proponowanych przez zgłaszającego. Ponadto rozporządzenia te wyznaczają państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców, które muszą przedłożyć

odpowiednie sprawozdania z oceny i zalecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 451/2000. W przypadku fosalonu państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy była Austria, a wszystkie istotne informacje przekazano dnia 7 maja 2004 r.

- (4) Sprawozdanie z oceny zostało poddane wzajemnej weryfikacji przez państwa członkowskie i EFSA oraz przedstawione Komisji w dniu 13 stycznia 2006 r. w formie wniosków EFSA dotyczących wzajemnej weryfikacji oceny zagrożeń stwarzanych przez pestycydy, dotyczącej substancji czynnej fosalonu ⁽⁴⁾. Sprawozdanie to zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, a następnie sfinalizowane dnia 14 lipca 2006 r. w formie sprawozdania z przeglądu dotyczącego fosalonu.
- (5) Podczas oceny tej substancji czynnej odnotowano szereg innych obszarów wzbudzających obawy. W szczególności należało do nich ryzyko, na jakie narażone były najsłabsze grupy konsumentów, ponieważ nie wskazano, że szacunkowe zagrożenie fosalonem mieści się w dopuszczalnych granicach. Ponadto konieczna jest dalsza charakterystyka toksykologiczna niektórych z jego metabolitów i zanieczyszczeń, a także odnotowano dodatkowe obawy związane z zagrożeniem dla ptaków, ssaków, organizmów wodnych, pszczół i stawonogów niebędących przedmiotem zwalczania.
- (6) Komisja zwróciła się do zgłaszającego o dostarczenie uwag dotyczących wyników wzajemnej weryfikacji, a także dotyczących tego, czy w dalszym ciągu zamierza popierać stosowanie tej substancji. Zgłaszający przedstawił swoje uwagi, które zostały starannie rozpatrzone. Jednakże pomimo przytoczonych argumentów powyższe wątpliwości pozostają niewyjaśnione, a oceny dokonane na podstawie informacji przedłożonych i ocenionych w ramach spotkania ekspertów EFSA nie wykazały, że można się spodziewać, iż, w ramach proponowanych warunków stosowania, środki ochrony roślin zawierające fosalon zasadniczo spełniają wymogi ustanowione w art. 5 ust. 1 lit. a) oraz b) dyrektywy 91/414/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/136/WE (Dz.U. L 349 z 12.12.2006, str. 42).

⁽²⁾ Dz.U. L 55 z 29.2.2000, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2003 (Dz.U. L 151 z 19.6.2003, str. 32).

⁽³⁾ Dz.U. L 98 z 7.4.2001, str. 6.

⁽⁴⁾ EFSA Scientific Report (2006) 60, 1–66, Conclusion regarding the peer review of pesticide risk assessment of phosalone.

- (7) Dlatego też fosalonu nie należy włączać do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.
- (8) Należy podjąć środki w celu zapewnienia, że istniejące zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające fosalon zostaną wycofane w wyznaczonym czasie i nie będą one odnawiane oraz że nie zostaną udzielone żadne nowe zezwolenia na te produkty.
- (9) Wszelki dodatkowy okres na zbycie, składowanie, wprowadzanie do obrotu i zużycie istniejących zapasów środków ochrony roślin zawierających fosalon, udzielony przez państwa członkowskie, powinien zostać ograniczony do okresu nie dłuższego niż 12 miesięcy w celu umożliwienia stosowania istniejących zapasów nie dłużej niż przez następny sezon wegetacyjny.
- (10) Niniejsza decyzja nie wyklucza działań, które Komisja może podjąć na późniejszym etapie w odniesieniu do tej substancji czynnej w ramach dyrektywy Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽¹⁾.
- (11) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości złożenia dokumentacji dla fosalonu, zgodnie z przepisami art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, w celu ewentualnego włączenia do załącznika I wymienionej dyrektywy.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Fosalon nie zostaje włączony jako substancja czynna do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zapewniają:

- wycofanie zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające fosalon w terminie do dnia 22 czerwca 2007 r.;
- od dnia 28 grudnia 2006 r. niewydawanie i nieodnawianie żadnych zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające fosalon na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG.

Artykuł 3

Wszelki dodatkowy okres przyznany przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami art. 4 ust. 6 dyrektywy 91/414/EWG jest możliwie najkrótszy i wygasa nie później niż dnia 22 czerwca 2008 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 850/2004 (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, str. 7).

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2006/1011/WPZiB

z dnia 21 grudnia 2006 r.

wykonujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15 i 34,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 29 maja 2006 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2006/380/WPZiB aktualizujące wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB ⁽²⁾ oraz wykaz osób, grup i podmiotów, do których wspólne stanowisko ma zastosowanie.
- (3) Rada ustaliła, że pewne dodatkowe osoby, grupy i podmioty uczestniczą w aktach terrorystycznych w rozumieniu wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, i w związku z tym powinny zostać dodane do tego wykazu, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

Do wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB, zostają dodane osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2006 r.

W imieniu Rady
J. KORKEAOJA
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, str. 93.

⁽²⁾ Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 25.

ZAŁĄCZNIK

Osoby, grupy i podmioty, które należy dodać do wykazu załączonego do wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB

I. OSOBY

1. AKHNIKH, Ismail (alias SUHAIB; alias SOHAIB), ur. 22.10.1982 w Amsterdamie (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NB0322935

(członek grupy „Hofstadgroep”)

2. AOURAGHE, Zine Labidine (alias Halifi Laarbi MOHAMED; alias Abed; alias Abid; alias Abu ISMAIL), ur. 18.7.1978 w Nador (Maroko), nr paszportu (hiszpańskiego) ESPP278036

(członek grupy „Hofstadgroep”)

3. BOUGHABA, Mohamed Fahmi (alias Mohammed Fahmi BOURABA; alias Mohammed Fahmi BURADA; alias Abu MOSAB), ur. 6.12.1981 w Al Hoceima (Maroko)

(członek grupy „Hofstadgroep”)

4. BOUYERI, Mohammed (alias Abu ZUBAIR; alias SOBIAR; alias Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 w Amsterdamie (Niderlandy)

(członek grupy „Hofstadgroep”)

5. EL FATMI, Nouredine (alias Nouriddin EL FATMI; alias Nouriddine EL FATMI, alias Nouredine EL FATMI, alias Abu AL KAE KA'E; alias Abu QAE QAE; alias FOUAD; alias FZAD; alias Nabil EL FATMI; alias Ben MOHAMMED; alias Ben Mohand BEN LARBI; alias Ben Driss Muhand IBN LARBI; alias Abu TAHAR; alias EGGIE), ur. 15.8.1982 w Midar (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) N829139

(członek grupy „Hofstadgroep”)

6. EL MORABIT, Mohamed, ur. 24.1.1981 w Al Hoceima (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K789742

(członek grupy „Hofstadgroep”)

7. ETTOUMI, Youssef (alias Youssef TOUMI), ur. 20.10.1977 w Amsterdamie (Niderlandy), nr dowodu tożsamości (holenderskiego) LNB4576246

(członek grupy „Hofstadgroep”)

8. HAMDI, Ahmed (alias Abu IBRAHIM), ur. 5.9.1978 w Beni Said (Maroko), nr paszportu (marokańskiego) K728658

(członek grupy „Hofstadgroep”)

9. WALTERS, Jason Theodore James (alias Abdullah; alias David), ur. 6.3.1985 w Amersfoort (Niderlandy), nr paszportu (holenderskiego) NE8146378

(członek grupy „Hofstadgroep”)

II. GRUPY I PODMIOTY

1. Hofstadgroep

2. TAK – Teyrbazen Azadiya Kurdistan, alias Sokoły Wolności Kurdystanu, Jastrzębie Wolności Kurdystanu
